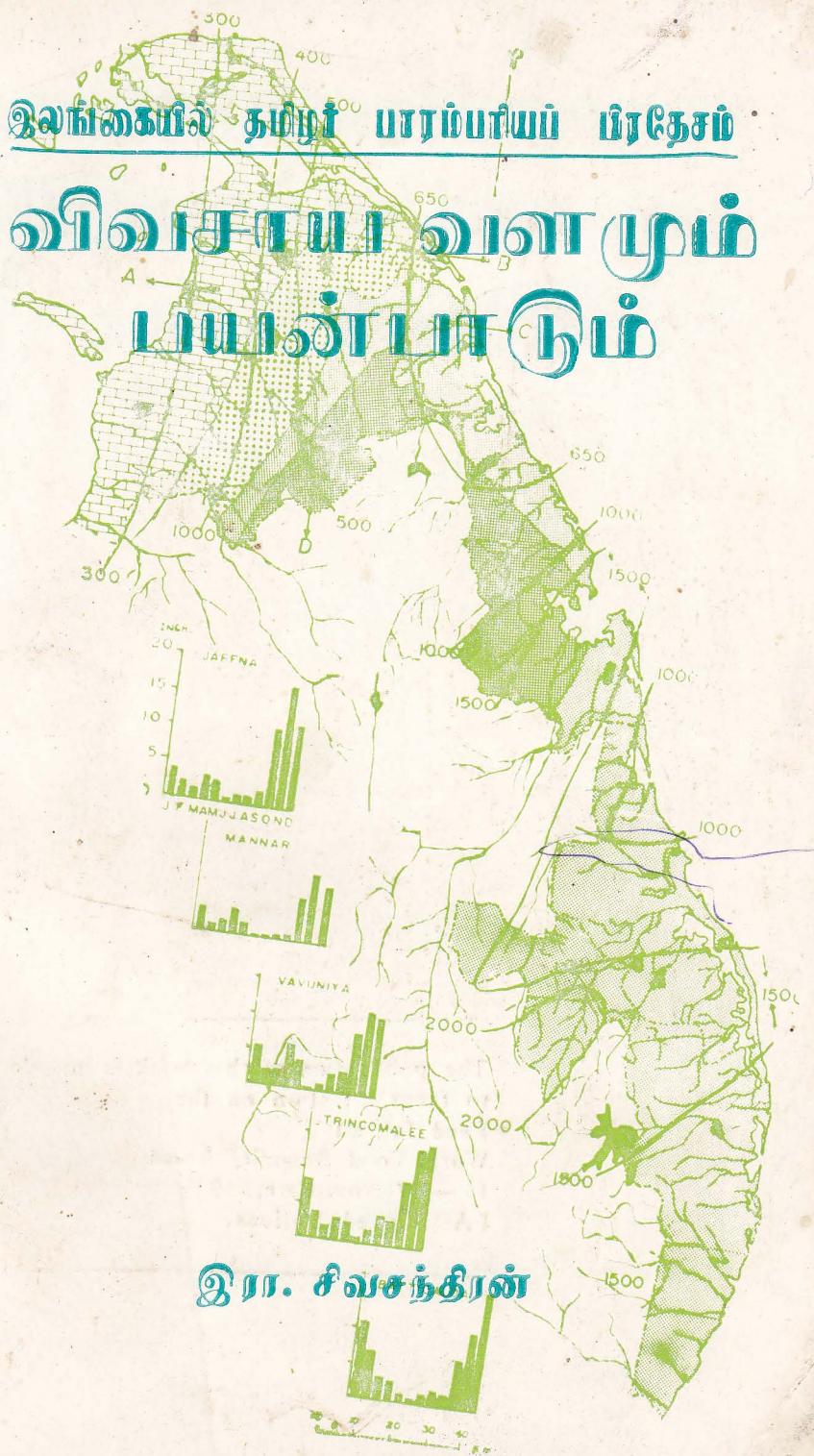

வெள்ளையில் தமிழ் பாரம்பரியம் மிகுநேசம்

விவசாய வளமும் பயன்பாடும்

இர. சிவசந்திரன்

The publication of this book is intended
to focus attention on the
Food for all
World Food Summit, Rome
13 — 17 November, 1996
FAO, United Nations.

இலங்கையில் தமிழர் பாரம்யமிய் மிருதோசம்;
**விவசாய வளமும்
பயன்பாடும்**

இராசரத்தினம் சிவசந்திரன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், (தரம் I),
புவியியற்றுறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

அகிலம் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணம்.

1996

என் அம்மாவின்
நினைவாக...

Title	: The Tamils' Traditional region in Sri Lanka Agricultural resources and utilization.
Author	: Rajaratnam Sivachandran B. A. Hons. (Cey.), M. A. (Jaf.) Senior Lecturer (Grade I) Department of Geography University of Jaffna, Jaffna, Sri Lanka.
Edition	: First Edition, March, 1996.
Publisher	: 'AKILAM' Publishers, No. 07, Ratnam Lane, Off K. K. S. Road, Vannarpannai, Jaffna.
Copyright	: To the Author
Printer	: Mani Osai, 12, St. Patrick's Road, Jaffna.
Pages	: 96
Price	: Rs. 60/-

உண்ணுண்ண

நாம் எமது சீரதேச அபிவிருத்தி தொடர்பாக ஆழமாகச் சிற்திட்டு ஆக்கபுரவமாகச் செயற்படவேண்டிய காலகட்டத்தில் வாழ்கின்றோம். விவசாயம், கைத்தொழில் போன்ற பல்துறை சார்ந்த வளர்ச்சியை உள்ளடக்கிய சீரதேச அபிவிருத்தியே எம்மை வாழ்விக்கும். எமது வளங்கள் முறையாகப் பயன்படுத்தப் படவில்லை. மனிதன் தொழில்நுட்ப அறிவைப் பெறுவதன்மூலம் பண்பாட்டுவளம்பெற்று இயற்கை வளங்களை முறையாகவும் தீற்றுமொத்தம் பயன்படுத்தும்போது அபிவிருத்தி ஏற்படும். அவ் அரிவிகுத்தி எம் வாழ்வை வளமாக்கும்.

எமது மக்களில் பெரும்பான்மையானோர் இன்றுவரை விவசாயத்தையே தமது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டுள்ளனர். எமது விவசாய வளங்கள் பற்றிய தெளிவை நாம் பெறுவதோடு அவற்றை எவ்வகையில் முறையாகவும், தீற்றுமொத்தம் பயன்படுத்த முடியுமென்பதையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். எமது சீரதேச விவசாய வளமும், பயன்பாடும் பற்றிப் பேசும் இந்நால் இவ்வழியில் தீந்திப்போர்க்கும் இத்துறை ஆர்வலர்க்கும் பயன் மிக்கதாக அமைந்திடவேண்டுமென்பதே எனது எதிர்பார்ப்பாகும்.

பலகாலமாக எமது சீரதேச அபிவிருத்தி பற்றி ஈடுபாட்டுடன் சீந்திட்டு அவ்வப்போது சில சஞ்சிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகளிலே, விவசாய வளத்தோடு தொடர்புகொண்ட வற்றைத் தொகுத்து, தீருத்தியும், மேலதிக விபரங்களைச் சேர்த்தும் ஆக்கப்பட்டதே இந்நாலாக மலர்கின்றது.

இந்நாலாக்கத்திற்குப் பல்வேறு வழிகளில் உதவிய நண்பர்களுக்கும், அடும்பத்தினர்க்கும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்த தோடு அழுகுற அச்சீயற்றியும் நந்த 'மணி ஒடை' ஜோசப்பாவா அவர்களுக்கும், மணி ஒடை அச்சகத் தொழிலாளர்களுக்கும் என் இதய நன்றிகள்.

இந்நால்பற்றிய விழர்சனங்களைத் தஞ்சீர்களாயின் நான் மிக கிடிப்பேன்.

இரா. சிவசந்திரன்.

பொருளடக்கம்

1. மனிதவளம் (குடித்தொகைப் பண்புகள்)	— 05
2. விவசாய வளமும் நிர்வளமும்	— 25
3. விவசாயத் தொழில் துறைக்கான விரிவாக்கம்	— 51
4. எமக்குப் பொருத்தமான மாற்றுச் கக்திவளம்	— 58
5. வள்ளிப் பிரதேச விவசாயம் பிரச்சினைகளும் அபிவிருத்தியும்	— 68
○ உசாத்துணை நூல்கள், கட்டுரைகள் (Bibliography)	— 90
○ பின்னினைப்பு அட்டவணைகள்	— 94

மனித வளம்

1

(குடித்தொகைப் பண்புகள்)

இலங்கையில் தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசம் தற்போதைய வடக்கீழ் மாகாணத்தைவிடப் பரந்த பிரதேசமெனவும் இது மேற்கே மாநியா (வாய்க்கால் ஆறு) தொடக்கம் தென்கிழக்கே கும்புக்கண் ஆறுவரை பரந்துள்ள கரையோர நிலப்பகுதியென்றும் பல்வேறு தகவல்களிலிருந்து தெரியவருகின்றது. எனினும் இந்நால் வடக்கீழ் மாகாணமே தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசமெனக் கொள்கின்றது.

வடக்கீழ் மாகாணம் 18323ச.கி.மீற்றர் (7068 சதுர மைல்) பரப்பளவைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் இது 28.4 லீத்ததை அடக்கியுள்ளது. வடக்கீழ் மாகாணம் நிர்வாக வசதிக்காக எட்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார், வவுனியா, மூலஸலத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்கள் வடமாகாணத்தினுள்ளும் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, 'அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்கள் கிழக்கு மாகாணத்தினுள்ளும் அமைகின்றன. மாவட்டங்கள் நிர்வாகப் பரவலாக்கல் வசதிக்காக உதவி அரசங்க அதிபர் பிரிவுகளாக (உ. அ. ஆ. பி.) வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் 14 உ. அ. அ. பிரிவுகளாகவும் கிளிநொச்சி மாவட்டம் 03 உ. அ. அ. பிரிவுகளாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. திருகோணமலை மாவட்டம் 10 உ. அ. அ. பிரிவுகளாகவும் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் 07 உ. அ. அ. பிரிவுகளாகவும் அம்பாறை மாவட்டம் 12 உ. அ. அ. பிரிவுகளாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (அட்டவணை 1.1)

இலங்கையில் தமிழர் குடித்தொகை

இலங்கை பல இன மக்கள் வாழும் நாடு. இங்கு வாழுகின்ற ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் தனித்துவமான வரலாறு

சமூக - பொருளாதார, மதப் பின்னணிகளும் உண்டு. எனிலும் மொழியடிப்படையிலே இலங்கை வாழ் மக்கள் தமிழ் மக்களை வைக்க சிகிள் மக்களெனவும் பாகுபடுத்தப்படுகின்றனர். இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழ் பேசும் மக்கள் இலங்கைத் தமிழர். இந்தியத் தமிழர், இலங்கைச் சோனகர், இந்தியச் சோனகர் என நான்காக வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர். இந்த வகுப்பு முறை 1911 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குடித்தொடைப் புள்ளிவிபர அறிக்கைகளில் எடுத்தாளப்பட்டு வருகின்றது. பாரம்பரியமாக ஸமுத்திலே வாழ்ந்துவந்த தமிழ் மக்கள் இலங்கைத் தமிழர் என்று கருதப்பட்டனர். 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் மத்திய மலைப்பகுதிகளில் ஜூரோப்பியரால் விருக்கி செய்யப்பட்ட கோப்பி, தேயிலை, இறப்பர் பெருந்தோட்டங்களில் கொழில் புரிவதற்காக தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறிய தமிழ் மக்கள் இந்தியத் தமிழர் என்று பாகுபடுத்தப்பட்டனர். அவ்வாறே இலங்கைச் சோனகர் என்றும், இந்தியச் சோனகர் என்றும், தமிழ்மொழி பேசும் இல்லாயிய மகத்தைப் பின்பற்றும் மூஸ்விம் மக்களும் வகைப்படுத்தப்பட்டனர். இவர்களைத் தவிர மலாய் இன மக்களும் இங்கள் மூஸ்விம்களுடன் கொண்ட கலாசார உறவின் காரணமாக தமிழை மலாய் சொற்கலப்படுத் தீவிரமாக பேசி வருகின்றனர்.

இலங்கையில் 1981 ஆம் ஆண்டுமார்ச் மாதம் பெறப்பட்ட குடித்தொகைக் கணிப்பீட்டின்படி இலங்கையின் மொத்தக் குழுத்தொகை 14.85 மில்லியனாகும். இதில் சிங்களம் பேசும் மக்களின் எண்ணிக்கை 10.98 மில்லியனாகவுள்ளது. இது மொத்தக் குடித்தொகையில் 74 வீதமாகும். தமிழ் பேசும் மக்களின் எண்ணிக்கை 3.75 மில்லியனாகும், இது மொத்தக் குடித்தொகையில் 25.3 வீதமாக அமைகிறது. தமிழ் பேசும் மக்களில் இலங்கைத் தமிழர் 1,871,535 பேராகவும் இந்திய தமிழர் 825, 233 பேராகவும் இலங்கைச் சௌகார் 1,056,972 பேராகவும் காணப்பட்டனர். இவர்களது நூற்று வீதம் முறையே 12.6, 5.6, 7.1 ஆகவுள்ளது. 1911 ஆம் ஆண்டுக் குடித்

தொகைக் கணிப்பின்படி இலங்கையில் மொத்தக் குடித் தொகையில் சிங்கள மக்களின் பங்கு 66 வீதமாகக் காணப்பட தமிழ் மக்களின் பங்கு 32.2 வீதமாக அமைந்திருந்தது. (இலங்கைத் தமிழர் 12.8 வீதம், இலங்கைச் சோனகர் 5.7 வீதம், இந்தியச் சோனகர் 0.8 வீதம்) 1971ம் ஆண்டுக் குடித்தொகைக் கணிப்பின்படி இலங்கையின் மொத்தக் குடித்தொகையில் சிங்கள மக்களின் பங்கு 72 வீதமாகவும், தமிழ் மக்களின் பங்கு 27.2 வீதமாகவும் காணப்பட்டது. (இலங்கைத் தமிழர் 11.2 வீதம், இந்தியத் தமிழர் 9.3 வீதம், இலங்கைச் சோனகர் 6.3 வீதம், இந்தியச் சோனகர் 0.4 வீதம்) 1911 ஆம் ஆண்டிலும், 1971 ஆம் ஆண்டிலும் பெறப்பட்ட குடித்தொகைத் தரவுகளை 1981 ஆம் ஆண்டுத் தரவுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது நூற்றுவீத அடிப்படையில் தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து செல்லும் போக்கை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதற்குச் சில காரணங்கள் உள். மனவநாட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் பலதலைமுறையாக இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த போதிலும் இலங்கைக்குத்திரம் பெற்ற காலத்தையடுத்து இயற்றப்பட்ட பிரஜா உரிமைச் சட்டங்கள் இம்மக்களை நாடற்றோராக மாற்றின. பின் வந்த காலங்களில் சில ஒப்பந்தங்களின் பேரில் நாடற்றோர் பிரச்சினைகள் ஓரளவுக்குத் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. 1964 ஆம் ஆண்டு சிறிமா—சாஸ்திரி உடன்படிக்கையின்படி இந்திய மக்களில் 5,25,000 பேர் இந்தியா செல்லவும், 3,00,000 பேர் இலங்கைப் பிரஜா உரிமை பெறவும் முடிந்தது. பின்னர் 1974 ஆம் ஆண்டு சிறிமா—இந்திரா உடன்படிக்கையின்படி மேறும் 75,000 பேர் இந்தியா செல்லவும், 75,000 பேர் இலங்கை பிரஜா உரிமை பெறவும் வழியேற்பட்டது. இவ்வாறான ஒப்பந்தங்களின் பேரில் இந்தியத் தமிழர் வெளியேறி வருவதால் இலங்கையின் மொத்தக் குடித்தொகையில் தமிழர் நூற்றுவீதம் குறைவடைந்து செல்கிறது. இலங்கைத் தமிழரில் 35 வீதத்தினர் நகரங்களில் வாழ்வதால் இவர்களிடையே குடும்பக்கட்டுப்பாடு அதிகளவில் கடைப்பிடிக்கப்படுவதும், பெண்கள் திருமணம் புரிவதற்குப் பெரும் தொகையாகச் சிதனம் கொடுக்கும் வழக்கம் இவர்களிடையே நிலவு வதால் பெண்களின் சராசரித் திருமண வயது பின்தள்ளப்படுவதும், அண்மைக் காலங்களில் தமிழ் இளைஞர் வேலை வாய்ப்பு நாடி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதும், போர்குழலைக் காரணங்காட்டி தமது உறவினர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அழைத்துக்கொள்வதும் தமிழர் குடித்தொகையை எண்ணிக்கையளவில் குறைக்கும் ஏனைய காரணிகளாக அமைகின்றன.

தமிழர் குடிப்பறம்பல்

தமிழர் பேசும் மக்களில் 55.6 வீதத்தினர் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் 23.83 வீதத்தினர் மலைநாட்டுப் பகுதியாகிய மத்திய, ஊவா மாகாணங்களிலும் 11.5 வீதத்தினர் தலைநகர் அமைந்திருக்கும் மேல் மாகாணத்திலும் மிகுநி 9.1 வீதத்தினரே ஒன்றை நான்கு மாகாணங்களிலும் பரந்து வாழ் வதை அவதானிக்க முடிகிறது. தென் இலங்கைப் பகுதிகளில் தமிழர் பரம்பல் பெருமளவுக்கு நகரப்புறம் சார்ந்தே காணப்படுகின்றது. தமிழ் மக்கள் செறிவாகவும் பெரும்பான்மையாகவும் வாழும் பகுதிகள் ஈழத்தின் வடக்குக் கிழக்கு-பகுதிகளாகவும், மலைநாட்டுப் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்தியத் தமிழருள் 63.1 வீதத்தினர் மலைநாட்டுப் பகுதியாகிய மத்திய, ஊவா மாகாணத்தில் வாழ்வது போன்று இலங்கைத் தமிழரில் 7.6 வீதத்தினர் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்கின்றனர். வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்கள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே அப்பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருவதால் அப்பகுதி தமிழர் பாரம் பரியப் பிரதேசமென வழங்கப்படுகின்றது.

தமிழர் வரலாறு

இலங்கையில் தமிழர் குடியிருப்புகள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவை தமிழ் கத்திலிருந்து வந்த க்ளாவேயே ஏற்படுத்தப்பட்டன. சிங்கள மக்களின் முதாடுதெயைக் கொள்ளப்படும் விசயன் எனும் வங்கத்து இளவரசன் தமிழப்பண்ணியில் (மாதோட்டம்) கி.மு. 483 ஆம் ஆண்டில் வந்திருக்கியபோது இலங்கையில் நாகர், இயக்கர் எனும் ஆதிக்குடிகள் இருந்ததை பற்றியும் தமிழன்னியினுறைமுகமாகவும் தலைநகராகவும் வினங்கியமை பற்றியும் மகாவமசம் குறிப்பிடுகின்றது. இங்கு காணப்பட்ட ஆதிக்குடிகள் திராசிடர்களென்றே கருதப்படுகின்றனர். இவ்வகையிலே நாகர் என வழங்கப்பட்ட மழந்திராசிட இனத்தினர் மிகவும் முற்பட்ட காலத்திலே இலங்கையை ஆட்சி புரிந்தனரென அறிய முடிகின்றது. நாகம் தொடர்பான இடப்பெயர்கள், மக்கடபெயர்கள் தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் நாகதீவு என்றும் முன்பு வழங்கிறது. முதற் சங்கப் புலவர்களான முடிநாகராயர், இளநாகர், ஈழத்துப் புதந்தேவனார், நீலகண்டனார் என்பவர்கள் ஈழநாட்டைச்

சேர்ந்த சங்கப் புலவர்களைக் கருதப்படுகின்றனர். முதற் சங்க காலம் கி. மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 2 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நிலவியதென்பர்:

புவியியல் சார்பாக நோக்குமிடத்து தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடிநகர்வு ஏற்படுவதற்குச் சாதகமான பொதிக அமைப்புகளை இலங்கையின் வட பாகம் கொண்டனது. இலங்கையின் வட மேற்குப் பகுதியும் யாழ்ப்பாளக் குடாநாடும் தென்னிந்தியாவுக்கு மிக அண்மையில் இருப்பதோடு பரிக்கும் கடலும் ஆழமற்று, ஆங்காங்கே தீவுத் தொடர்களைக் கொண்டும் விளங்குகின்றது. தென்மேந்து மொன்குன், வடக்கே மொன்குன் ஆசியன வீசும் திசையின் வாய்ப்புக் காரணமாக இரு நாடுகளுக்குமிடையிலான கடற் பயணம் இலகுவானதாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் வடபகுதியில் குடாக்கள் நிறைந்த பரவைக்கடல் காணப்படுவதும், வடமேற்குப் பகுதியில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாளக் குடா நாட்டுப் பகுதியில் காணப்படும் தறைகீழ் நீர்வளமும், மீன்பிடி, விவசாயக் குடியிருப்புகள் ஏற்படுவதற்குரிய சாதகமான பெளதிக்கக் காரணிகளாக விளங்குகின்றன. இச் சாதகமான அமசங்கள் மிகப்பழைய காலத்திலிருந்தே தென்னிந்தியதமிழ் மக்கள் இங்கு வந்து குடியேறுவதற்கு வழியமைத்திருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

இந்தியாவில் காணப்படுவது போன்று இலங்கையிலும் திராவிடப் பண்பாட்டின் பழங்குமரையைக் காட்டும் பெருங்கற புத்தவுகாலப் பண்பாட்டின் தடயங்கள் ஆங்காங்கே காணப்படுவதைத் தொல்பொருள்இயல் ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றனர். புத்தாம், மாதோட்டம், ஆயவக்கோட்டை, பூந்தெரி ஆகிய பகுதிகளில் இவை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் அகழ்வாய்வுகளும் ஏனைய வரலாறு, சமூகவியல், புவியியல் சான்றுகளும் பழந்திராவிடர் குடியேற்றம் பற்றிய அறிய சல உண்மைகளை வெளிக் கொண்குமென்றிரப்பார்க்கலாம்.

வரலாற்றின் ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கையை அனுராதபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு சிங்களவரே ஆட்சி புரிந்தது ரெல் கூறப்படுகின்ற போதிலும் சில காலங்களில் இங்கு தமிழ் அரசர்களும் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். கி. மு 161 ஆம் ஆண்டில் தென்னிலங்கைக் காட்டிலுள் மறைந்திருந்து படை திரட்டி வந்து அனுராதபுர ராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிய தட்டகாமினியின் ஆட்சிக்கு முன்பு தென்னிந்திய சோழ அரசரான எல்லாளச் சாலை

வான் அறுராதபூரத்தை நாறபத்திற்கான்கு ஆக்டூகள் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்தலம் குறிப்பிடத்தக்கது. கி. பி. 993 முதல் 1071 வரை சோழர் சாமராச்சியத்தின் மூம்முடிச் சோழ மன்றத்தினுடன் இலங்கையின் வடபகுதி இராச்சியம் அடக்கப்பட்டிருந்த மையம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆழ வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதொறு மாற்றம் கி. பி. 1250ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டது கலிங்கமாக எனு படையெடுப்பின் விளைவாக(கி. பி. 1210—1236), பொல ணருவவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஈழமனைத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்த அரசு அழிவுற்றது. இக்குழப்ப நிலையின் மின்னர் வடக்கக் யாழ்ப்பாண அரசு, தெற்கே தமிழ்நியர் அரசு, ஏனைய வறண்ட காட்டர்ந்த பகுதிகளில் வண்ணிட குறுநல் அரசுகளும் தோண்றி நிலையைப்பற்றன. வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற தமிழ் அரசு சுபுமல்குமாரன் என்னும் கேரள ஜூளவரசனின் இடையீடு ஏற்பட்ட பதிக்கமு வருடங்களைத் தமிர் கி. பி. 1450—1467), போத்துக்கீர்யர் கி. பி. 1618 இல் யாழ்ப்பாண அரசனின் கட்டடசி மண்ணான சங்கிலியனிடமிருந்து அரசைக் கைப்பற்றும் வரை நிலைத்திருந்தது. யாழ்ப்பாணப் படினாலுமன வழக்கிய தமிழர்களே யாழ்ப்பாணக் கூடாதாடு மாதநியமன்றி பிரதான நிலைப்பகுதியின் வடக்கு, வடக்குமிகு, வடமேற்குப் பகுதிகளும் உயர்வடக்கப்பட்டிருந்தன. காட்டாந்து காணப்பட்ட இவ்வறண்ட பகுதிகள் என்ன அழைக்கப்பட்டன. தமிழ் வக்கியவள் ‘வனை’ என்ற வடமாழிவ பதத்தைக் காட்டர்ந்த நிலங்களில் வாழ்ந்த மூலங்கள் நிலத்து மக்களைக் குறிக்கப் பயணபடுத்தியுள்ளன. தெற்கே சுங்கவரசிதழும் ஆங்காங்கீ பயணப்பட்ட குருநிலவரசுகள் காணப்பட்டங்களினும் இலங்கையில் தமிழர் வாழ்ந்த வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளையே இவ்வ அதிகம் பரந்திருந்தன. இவை யாழ்ப்பாண வண்ணிமை, புத்தள வண்ணமை, திருக்கொண்மலை வள்ளிமை, மட்டக்களப்பு வண்ணமை என வழங்கப்பட்டன. வண்ணப் பிரதீசம் காட்டர்ந்த பகுதியாக இருந்தமை ஆட்சிக்கு அரணாக ஆண்ந்தது. இந்தால் வண்ணிக் குறுநில அரசர்கள் போதுவாக தலை செலுத்தைய ஆட்சிப் பிரதானிகளாக விளங்கிய போதிலும் சில சமயங்களில் சுதந்திரமான அரசையும் நிலை நிறுத்த முடிந்தது. இலங்கைக்குப் போத்துக்கீர்யர் 1505ம் ஆண்டில் வந்த போது இங்கு கோட்டை, கண்டி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மூன்று அரசுகளும் பலம் பெற்றிருந்தன. போத்துக்கீர்யர்

வர்த்தக நோக்கம் கொண்டே வந்தனரெனினும் காலதெதியில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் என்னம் கொண்டனர் கடல்வலு யிக்க போத்துக்கீயர் இயற்கை அரசுகளால் குழப்பட்டிருந்த கண்டி நடவடிக்கை கவிரி ஏனைய காரரியாருப் பகுதிகளில் நிலை பெற்றிருந்த அரசுகளுக்க் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். யாழிப் பாணத் தயிற் அரசுகள் வன்னிப் பிரதேசம் குறுநில அரசுகளும் போத்துக்கீயரால் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிற கொடர்ந்து வெங்கூக்கு தயிற் அரசுகள் தமது பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் அரசுகளும் இழந்தனர்.

அன்னமைய குடித்தொகைப் பண்புகள்

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் மொத்தக் குடித்தொகை 1981 ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப்பீட்டின் படி 2,087,943 பேராகும். இவன்கையில் மொத்தக் குடித்தொகையில் ஒன்று 14.1 லீக்மாக அமைகின்றது. வடக்கீம் பகுதியின் பொருள்க்குக் குடித்தொகையில் வடமாகாணத்தினுள் 53. 2 லீக்மார் கீழ் மாநாணத்தினுள் 46. 8 லீக்மாக பாந்துள்ளதை அவகானிக்கலாம் கீழ் மாநாணத்தினுள் சேர்ந்த மூன்று மாவட்டங்களிலும் ஓரளவு சமமான தாக்குத்தொகை அளவு அல்லது வட மாநாணத்திலே யாழிப் பாண மாவட்டமே கூடிய குடித்தொகையைக் கொண்டு மாணப் படுவின்றன. வடமாகாணத்தின் மெத்தக் குடித்தொகையில் 74. 8 லீக்கிளைர் யாழிப்பாண மாவட்டத்திற் காணப்படுகின்றனர். யாழிப்பாண மாவட்டத்திலும் யாழிப்பாணக் குடாநாடே செறிவான குடித்தொகை கொண்ட பகுதியாகும். தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் யாழிப் பாணக்குடா நாடு 6. 1 லீக்கத்தையே கொண்டிருந்த போகிலும் மொத்தக் குடித்தொகையில் 36 லீக்கத்தினர் குடா நாட்டிலுள்ள வேயே வாழுகின்றன குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

குடியடித்தி

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் 1981 ஆம் ஆண்டுக் குரிய சராசரிக் குடியடர்த்தி சதுர மைலுக்கு 295 பேராகும். இவன்கையில் சதுர மைலுக்குரிய குடியடர்த்தியான 595 பேருடன் ஒப்பிடின் இது குறைவே. கீழ்க்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த மாவட்டங்களிலும் அதிகம் ஏற்றதாழ்வற்ற குடியடர்த்தி காணப்பட சதுரமைலுக்கு 222 - 348) வடமாகாணத்தில் வருணியா மாவட்ட நதில் சதுர மைலுக்குரிய குடியடர்த்தி 94

பேரிலிருந்து யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 1039 பேராக இல்லை பட்டுக் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் சதுர மைலுக்கு 1745 பேர் வாழ்கின்றமையைக் காணலாம். இதனால் அங்குமீசு காலத்தில் குடிநெருக்கப் பகுதியில் இந்த நெருக்கமற்ற பகுதிகளுக்கு மக்கள் நகருவதற்கான ஊக்கர் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு கவிர ஏனைய வடமாகாணப் பகுதி, சிமக்கு மாகாணப் பகுதிகளில் 1946 இன் பின் சதுர மைலுக்குரிய குடியடர்த்தி வேகாக அதிகரித்து வந்ததை மைக்கு இப்பகுதிகளில் கூட்டுரக்கிள் இன் ஏற்படுத்துக்கப்பட்ட குடியேற்றச் சிட்டங்களுக்கு குடிச் செலிவான பகுதிகளிலிருந்து மக்கள் நார்ந்து வந்துமையே மாரணமாக அமைகின்றது. உதாரணமாக 1946 இல் வவுனியா மாவட்டத்தில் சதுர மைலுக்கு 16 பேராக நெருக்க குடியடர்த்தி 1981 இல் 94 பேராக அதிகரித்தமையையும் மட்டக்களப்ப, திங்கோணமலை மாவட்டங்களில் சதுர மைலுக்கு 70பேராக இருக்க குடியடர்த்தி 1981 இல் 250 பேருக்கு மேலாக அதிகரித்தமையையும் குறித்துக் காட்டலாம்.

கிராம நகரப் பண்டு

இப் பிரதேசத்தின் 1981 ஆண்டுக்குரிய நகரக்குடிக் குதோகை 527213 பேராகும். தென்படி இங்கு வாழ்வோரில் 25 3 லிதத்தினர் நார் வாசிகளாவர். இவ்வளவின் நாராக குடித் தொகை வீதமான 21 5 உடன் ஒப்பிடுகொள்ளில் நகராக்கப்படு ஒரளவு இங்கு அதிகமாகவுள்ளதை அவகாணிக்கலாம். மொத்த நகரக் குடிக்கொகையில் 51 3 வீதத்தினர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றனர். இங்கு காணப்படும் 26 நகரங்களில் 13 நகரங்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயே அமைந்துள்ளன. மொத்த நகரங்களுள் யாழ்ப்பாணம், மட்டக் களப்பு என்பன மாநகர அந்தங்கைத்துயும், சாவகசேரி, பருத் தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, வவுனியா, அம்பாறை, திருக்கோணமலை என்பன நகரசபை அந்தங்கைத்துயும் பெற்ற நகரங்களாக உள்ளன.

வயதமைப்பு

இப் பிரதேசத்தின் குடித் தொகை வயதமைப்பை நோக்கும் போது இளம் வயதுப் பிரிவினர் அதிகமாகக் காணப்படும்

பண்பின் அவசராக்கலாம்: 1981 ஆம் ஆண்டுக் குடிக்கணிப் பின் அடிப்படையில் இங்கு 54. 5 லீசத்தினர் 19 வயதிறி நட்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். 41 லீசத்தினர் தொழில் புரியக்கூடியச் 20 - 59 வயது பிரிவினராவர். 60 வயதுக் கேள்பட்டோர் 4. 5 லீசத்தினராக உள்ளனர். இளம் வயதான் பிரிவினைம் 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுடைய சார்ந்திருப்போர் தொகையில் ஈடுநிலை 180 பேரில் இங்கு 88 பேர் சங்கி வாழ்வின்றார்கள். தேசிய தரவுகள் இலங்கையில் 100 பேரில் கங்கி வாழ்வோர் 76 பேரோன்க் காட்டுகின்றன. தேசிய தரவுடன் ஒப்பிடுதலையில் இங்கு தங்கி வாழ்வோர் விசிதம் அதிகமாக உள்ளது. தங்கிவாழும் வயதுப் பிரிவினர் பெறுமளவு சமூக செலவினங்களை ஏற்படுத்துபவர்களாக உள்ளனர்.

பாஸ் விதிதங்

பெரிரதேசத்தின் மொத்தக் குடிக்கொண்டில் 51 . 3 லீதம் ஆண்களும் 48. 7 லீதம் பெண்ண் உள்ளனர். ஒவ்வொரு 100 மீண்டினாக்கு 105 அண்கள் என்ற விக்கீட்டில் பால்விகிதம் அமைக்கும்படி உள்ளது. தூ இலங்கைக்குரிய ஆண்பெண் விகிதக்கோடு ஒத்தாகவே உள்ளது. எனும் மாவட்டாநியாக இன் விதிதம் வேறுபடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

பொதுவாக யாழிப்பான மாவட்டம் தலை ஏனைய பகுதி கூனில் ஆண் பெண் விகிதம் ஆண் சார்பாக அதிகமாக உள்ளது. வாய்ந்யா, அம்பாறை, திருகோணமலை மாவட்டங்களிலே அண்மைக் காலங்களில் சிகிள்வு விவசாயச் சூடியேற்றத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமையால் கெருமளவு ஆண்களில் சூடிநகர்ந்து வந்துமை காரணமாக ஆண் பெண் விகிதம் ஆண் சார்பாக மிக அதிகமாக உள்ளது. உதாரணமாக 100 பெண்களுக்கு வாய்நியாலில் 114 ஆண்களும் மூலம் வைக்கின்றில் 123 ஆண்களும் அம்பாறையில் 109 ஆண்களும், திருகோணமலை 115 ஆண்களும் காணப்படுகின்றனர். கால களால் குழப்பட்ட சூடியேற்றத் திட்டப் பகுதிகளில் பாதுகாப்பு உறுதியற்று இருப்பதாலும் கவுனி, சுதாதார, போக்குவரத்து வசதிகள் குறைவாக இருப்பதாலும் குடும்ப தலைவர்கள் தமது மனமை பின்னொல்களை இப் பகுதிக்கு அழைத்து வருவதை என்றும் புவதில்லை. சூடியேற்றத் திட்டப் பகுதிகளில் ஆண்களின் தொலை அதிகமாக இருப்பதற்கு இதுவே முக்கிய காரணம்

ஏவ்வாரும்; யாழிப்பானை மாலட்டத்தில் 100 பேஷ்களுக்கு 98 ஆண்கள் என்றாலாறு அன்பேண் விதிகம் அமைந்துள்ளமைக்கு ஆண்கள் வேலை வாய்ப்பு நாடி ஏனைய பிரதேங்களுக்கு குடி பொயர்ந்துசென்றுமையே காரணமாகும்.

மொழியும் இனமும்

இப்பிரதேசத்தில் தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் மொக்கை சுடிசீதோடையின் 86. 3 வீசுமாகவும் சிங்கள மொழி பொசுவோர் 13. 2 வீசுமாக கானப்படிகின்றனர். மாலட்டத் திற்கு மாலட்டம் இல்ல வேறுபாடுள்ள காணப்படுகின்றன. யாழிப்பானைம், மன்னார், முன்னைத்தில், மாட்கீலனப்ப மாலட்டங்களில் ரோகிக்கக் குடித்தொடையில் 90 முதல் 99 வீதத்தினர் தமிழ் பேசும் மக்களாவர். வவுனியா மாலட்டத்தில் 83 வீக்கசினர் கமிழ் கேடும் மக்களாக உள்ளனர். வடக்கே வவுனியா மாலட்டாம், கிமர்க்கே திருக்கோணமலை, அம்பாறை மாலட்டங்களும் சிங்கள மக்கள் காவிரியில் படியாக அதிகம் வாழும் பக்கிளாக உள். அம்பாறை, திருக்கோணமலை மாலட்டங்களில் மொக்கை குடித்தொண்டில் 34 முதல் 38 வீதத்தினர் சிங்கள மக்களாக உள்ளனர்.

இப்பகுதியில் அண்மைக் காலங்களில் எற்படுக்கப்பட்டு வரும் கூடியேற்ற திட்டங்களில் சிங்கள மக்கள் பெருமளவு குடியேற்றப்பட்டு திட்டப்படுகே இம் மாலட்டங்களில் சிங்கள மக்களின் வீதம் அதிகரித்துமைக்குக் காரணமாகும் வவுனியா மாலட்டத்தில் மாமலை, மகிளகந்தக, சுரப்பு பிரிபகளும் உலுக்களும் ஆசிய கிராம சேவகர் பிரிவுகளும் திருக்கோணமலை மாலட்டத்தில் கூடுகோபுர, சோமபுர, கந்தலாய், பறஞ், மதவாச்சி, கோமநன், கடவெல ஆசிய கிராம சேவகர் பிரிவுகளிலும் சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்றையாக வாழ்கின்றனர். மேஜும் அம்பாறை மாலட்டத்தில் வேவகர்ப்பற்று வடக்கு, வேவகம்பற்று கெற்க, வாமகுல, மாஜூபா, படியகலாவ ஆசிய உகவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் சிங்களப்பகுதிகளாகவே உள்ளன. தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தில் தமிழர் திறுபாங்களேயாராக மாற்றப்படக் கூடிய ஆபத்து தோன்றியிருப்பதாக தமிழ் மக்கள் குரல் சொடுப்பதற்கு இதுவே காரணமாக ஆண்மைகள் நிற்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் தமிழ் பேசும் மக்களில் 60 வீதத்தினர் இலங்கை தமிழராவர், அம்பாறை, திருக்கோணமலை மாலட்டங்களைத் தவிர ஏனைய மாலட்டங்களில் இலங்கைத் தமிழரே

பெரும்பான்மையோராக உள்ளனர். யாழிப்பான மாவட்டத்தின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 95 வீதத்தினரும் இலங்கைத் தமிழராக காணப்பட, வவுனியா, மூலஸ்தத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் இலங்கையை முறையே 57, 76, 71, வீதமாக அமைந்துள்ளன, மன்னார் மாவட்டத்தில் 51 வீதத்தினரே இலங்கைத் தமிழராவர். தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் மொத்தக் குடித்தொகையில் இந்தயத் தமிழர் 3.6 வீதத்தின் ரேயாகும். வவுனியா, மூலஸ்தத்தில் மன்னார் மாவட்டங்களில் இந்தயத் தமிழர் முறையே 19, 14, 13 வீதத்தினராகக் காணப்படுகின்றனர். அண்ணமக் காலங்களில் பெரும்தாட்டப் பகுதிகளில் நிலவும் வேலையில்லாப் பிரச்சினை, ஆபைபாது காப்பின்மை போன்ற காரணங்களால் இவர்கள் இப்பகுதி ஞகருக்குக் குடிநகாந்து வந்து வவுனியக் கூலிந் தொழிலாளர் களாக வாழ்கின்றனர். இப் போகு அண்ணமக் காலத்தில் மேலும் அதுங்கத்து வருகின்றது. இலங்கை, இந்தய சோன்கர் இப்பரதேசத்தின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 18 வத்தின் ராக உள்ள போதும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் இவாகள் தனித்த பெரும்பான்மையிராகக் காணப்படுகின்றனர் (42 வீதம்) இதனையழுத்து திருக்காணமலை (49 வீதம்) மன்னார் (27 வீதம்), மட்டக்களப்பு (24 வீதம்) ஆகிய மாவட்டங்களில் குறிப் பிடத்தக்களவு செறுவாக வாழுகின்றனர்.

மதம்

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தில் தமிழர்களது பேரதான மதமான இந்து மதத்தைச் சொந்தவாகன் மொத்தக்குடித் தொகையில் 19. 3 வீதத்தினராகக் காணப்படுகின்றனர். மேலும் இல்லாம் மதத்தைச் சொந்ததார் 17. 6 வீதமாகவும் பென்த்த மதத்தைர் 12. 5 வீதமாயும் நோமன் கத்தோலிக்கர் 9. 4 வீதமாயும் அமைன்றனர். யாழிப்பானம், வவுனியா, மூலஸ்தத்தில், மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்கள் இந்துக்கள் பெரும்பான்மையிராக வாழும் (66. வீதத்திற்கு மேல்) மாவட்டங்களாக உள்ளன. அம்பாறை மாவட்டத்தில் மூலஸ்த குனும் (41. 6 வீதம்) மன்னார் மாவட்டத்தில் நோமன் கத்தோலிக்கரும் (41. 1 வீதம்) பெரும்பான்மையினராகக் காணப்படுகின்றனர். திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் இந்துக்களும், மூலஸ்தகுனும் ஏறத்தாழ சமமாக (33 வீதம்) உள்ளனர். பென்த்த மதத்தைச் சேர்ந்ததோர் அம்பாறை (37 வீதம்) திருக்கோணமலை (38 வீதம்) வவுனியா (16 வீதம்) ஆகிய மாவட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவால் காணப்படுகின்றனர்.

கல்வியறிவு

தமிழர் பார்ப்பியப் பிரதேசத்தில் 10 வயதற்கு மேற்பட்ட குடித்தொகையில் கல்வியறிவு பெற்றிரார் 100 பேருக்கு 71 பேராகக் காணப்படுகின்றனர். ஆண்களில் இது 78 பேராகவும் பெண்களில் இது 62 போகாவும் உள்ளது. இப்பிரதேசத்தில் மாழப்பாண மாவட்டம் கல்வியறிவில் கூடியவர்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இங்கு 100 பேருக்கு 83 பேர் கல்வியறிவு கொண்டவர்களாக உள்ளனர். கல்வியறிவில் குறைந்த குடித்தொகையைக் கொண்ட மாவட்டமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டம் அடைகிறது. இங்கு 100 பேரில் 51 பேரே கல்வியறிவு கொண்டபோராகக் காணப்படுகின்றனர். மண்ணார், வவுனியா மாவட்டங்களில் 100 பேருக்கு 75 பேர் கல்வியறிவு கொண்டபோராகக் காணப்படுகின்றனர். அம்பாறை, திருக்கேணமலை மாவட்டங்களில் 100 பேருக்கு 65 பேர் கல்வியறிவு கொண்டிருந்தனர்.

தொழில்

இப்பிரதேசத்தில் குடித்தொகையில் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றோரில் 65 வீதத்தினால் விவசாயம், மீன்பிடி ஆகிய துறைகளில் வேலை வாய்ப்புப்பெற்றவர்களாக உள்ளனர். ஒத்தொழிலும் அதனோடு தொடர்பான துறைகளில் 8 வீதத்தின் கும் வாத்தகம், போக்குவரத்து, சமூக சேவைகள் போன்ற துறைகளில் 32 வீதத்தின்கும் வேலை வாய்ப்பளைப் பெற்றுள்ளார். தொழில் வாய்ப்புப் பெற்றவர்களில் ஆண்களின் பங்கு 93 வீதமாயும் பெண்களின் பங்கு 7 வீதமாயுமான்கூடு. மொத்தக்குடித்தொகையில் 48 வீதமாகக் காணப்படும் பெண்களின் உழைப்பு முறையாக பயன்படுத்தப்படாமலை இத்தரவுகள் உணர்த்துகின்றன.

பெளத்திக் காம் அறிமுகம்

நிலவும், நீர்வளம், மண்வளம் போன்றன விவசாய பயணபாட்டிற்கு இன்றியமையாத பெளத்திக் காமங்களாகும், தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் தாந்த தோற்றும் அதிக உயரவேறுபாடற்ற சமநிலமாகவே காணப்படுகிறது. மத்திய மலை நாட்டினருந்து படிப்படியாக உயரதிற் குறைந்து வரும் இலங்கையில் வடசமவெளிகளிற் பெரும் பாகத்தை இப்பிரதேசம் அடங்கியுள்ளது. பொதுவாக இப்பிரதேசத்தின் தலைநகர் தோற்

றத்தை கருப்போரத் தாழ்நிலமென்றும் உள்ளவைந்த மேட்டுப் பாங்கான நிலமென்றும் பிரிக்கலாம். கருப்போரத் தாழ்நிலம் ஏறத்தாழ 100 அடி²குட்பட்ட உயரத்தைக் கொண்டு இப்பிரபுத்தசத்தின் பரந்த பரப்பை அடங்கியுள்ளது. உள்ளவைந்த மேட்டு நிலம் 1.0 அடிக்கு மேற்பட்டும் 300 அடிக்கு உட்பட்டும் காணப்படுகிறது. இது வடக்கே அன்றும் கிழக்கே ஒடுங்கியும் உள்ளது. இும்மீட்டு நிலத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய மலைகள் இல்லாவிட்டினும் பல எச்சக் குஷ்ணாமு வெளியருடிபு பாறை களும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

தலைத்தோற்ற அமைப்புக்கேற்ப உயர்த்த பழுதிகளிலிருந்து உறபத்தியாகி வரும் ஆறுகண வடமீற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு கிழக்கு திவிச்களை தநாக்கிப் பாய்கிறதன். இவ்கு பல ஆறுகள் காணப்பட்ட போதுமே மகாவஸி காவையைத் தவிர ஏனைய வற்றிக் காணப்படும் ஆறுகளை அபருமபாலானவற்றில் மணமுகால் நீர்ராட்டம் காணப்படுவதை இல் இலவு. பருவகால ஆறுகளை அழுகப்படுகின்றன. ஆற்னாட்டைய ஆற்றை மறக்கு அணைக்கட்டி நீர்த்தத்தக்கங்கள் உருவாக்கி வெசுப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் பாசனமுறை இப்பகுத்தகளில் பவ நூற்றண்டுகளாக நிலவிவருகின்றது. அணையக் காலங்களில் பலமூட குளவுகள் பல புச்சியகைப்பட்டும், புதிய குளங்கள் பல உருவாக்கப்பட்டும் ஜப் பகுதிகளில் வெசுப்பக் குடித்தற்றத் தட்டங்கள் ஏறப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு அப்புருத்தாக்குரிய வாய்ப்புகள் வழங்கியா, மன்னார், நிருஷ்காணமங்கல், அம்பாறை மாவட்டங்களில் நிறைய உள்.

இப்பிரதீசத்தில் யாழ்ப்பாளைக் குடா நாடு உள்ளடக்கிய வடப்பற்ற பாகம், கீழ் மத்யாசன கால கண்ணம்புப் பாறைப் பள்ளியைக் கொண்டுவள்ளதால் நூரைக்கு நால்லை மிக்க பஞ்சயக் அமைற்றுள்ளது. யாழ்ப்பாளைக் குடா நாட்டில் குடித்தொவைக் கெறுவாக இப்புத்தற்கு தலைக்கும் நீர்வளமும் காரணமாகும். வருடம் முழுவதும் கண்ணற்று நீர் பெற்று வீவசாயக் செய்கையை மீறாதானால்தான் இங்கு நீண்ட காலமாக ஜபம் பெற்று வருகின்றது. இப்பிரதீசத்தின் கழககுக்கருப்போர்யன்ற பாங்கான பகுதிகளும் உள்ளவைந்த வண்டல் மண பதிகு விழும் ஒரளாவு தலைக்கும் நீர்வளம் காணப்படுகிறது. யாழ்ப்பாளைக் குடாநட்டில் பயர் செய்கைக்குப் பயன்படுத்துமளவு அது எல்லா தலைக்கும் நீர் இப்பகுதிகளிற் பெற்றுமுடியாது விழும் குடிநீர் ஒத்தையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஆவு நீர் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது.

— தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசம், வகுடம் 75 அங்குலத்திற்கு குறைந்த மழை விழுச்சி பெறும் வறண்ட வலயத்தின் பெரும் பாகத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது. பொதுவாக இங்கு வருடம் முழுவதும் உயர்வான வெப்பத்திலை (பரவன் 81 பாகத) நிலவுவதோடு வருடத்தின் நான்கு மாதங்களுக்கே குறி பிடக் கூடிய மழை விழுச்சியும் கிடைக்கப் பெறுகின்றது. இப் பிரதேசத்தின் வருட சராசரி மழைவிழுச்சி 55 அங்குலங்களாகும். மழைவிழுச்சிப் பரம்பலில் பிரதேச வேறுபாடுகள் உள். மன்னார் அம்பாறை மாவட்டங்களின் தென் பகுதிகள் குறைந்தளவான 20 அங்குலம் தொடக்கம் 50. அங்குலம் வரை மழை பெற அம்பாறை, மட்டக்காலப்பு மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதிகள் கூயாந்தளவான 75 அங்குலத்திற்கு மேற்பட்ட மழையைப் பெறுகின்றன. எனினும் 50 அங்குலம் தொடக்கம் 75 அங்குலம் மூழை அபறும் பரப்பளவில் அதங்காகும். யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, திருச்சாணமலை மாவட்டங்கள் முழுவதும் மன்னார், அம்பாறை, மட்டக்காலப்பு மாவட்டங்களிற் பெறும் பாகமும் 20 அங்குலம் தொடக்கம் 75 அங்குல மழை பெறும் பகுதி களாடுவ அமைகின்றன.

இப் பிரதேசம் வடக்கே மொன்குள் காற்றினாலும், குறா வளி நடவடிக்கையாலும், ஒக்டோபர் முதல் ஜூலை வரையான காலப்பகுதியிலிலே அதிளாவு மழைவிழுச்சியைப் பெறுகின்றது. வருடம் முழுவதும் கிடைக்கப் பெறும் மொத்த மழைவிழுச்சியின் 70 வீதம் நான்கு மாத காலத்தினுள்ளேயே பெறபடுவது முக்கிய அமசமாக உள்ளது. இய மழைவிழுச்சிகிய இப் பிரதேசத்தின் கால போக விவசாயச் செய்கைக்கு உதவுகின்றது. மார்ச் முதல் மே வரை மேற்காவடையினாலும் குறைந்தளவு குறாவளி நடவடிக்கையினாலும் சிறிதளவு மழை விழுச்சிகிடைக்கின்றது. சிறுப்பாகச் செய்கைக்கு இம் மழைவிழுச்சி ஓரவுக்கு உதவுகின்றது. யான் முதல் ஆகஸ்ட் வரை இங்கு அதிக வறட்சி நிலவுகின்றது. இக்காலத்தே விசும் தென்மேற்கு மொன்குன் இலங்கையில் காவலைத்திற்கு மறை வியக் கொடுத்து இப் பகுதிகளில் வறண்ட காற்றாக வீசுகின்றது. இவ்வறண்ட காற்றை வடக்கே சோளக் காற்று என்றும் கிழக்கே கூச்சான் காற்று என்று வழங்குவர்.

இப்பிரதேசத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு தனிர் ஏணைய பகுதிகளின் பெரும்பாகத்தில் வறண்ட பிரதேசத்தின் முறையான மின் வகையான செங்கபில் நிற மன் பரந்துவிடுது.

இம்மனி வகை தொல்காலிப் பாறைகளிலிருக்குத் தீவிட்டியட்டந்தீ
 தாரும். விவசாயச் செய்கைக்குப் பெருக்கமான வளமான
 மன்னான இது மன்னார், மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில்
 ஒரளவுக்கும் வகுவியா, திருகோணமலை, அம்பாறை மாவட்டங்களில்
 பொருமளவுக்கும் பரந்தன்றது. மன்னாரிலிருந்து மல்
 வைக்கிவ வரை கறையோரத்திற்கு சிறிய உள்ளாக விவந்த
 மஞ்சள் லட்டு சால் மன்ற செங்கலில் மன். பரப்பிற்கும் கறை
 யோரப் பகுதிக்கும் டெடையே பரந்துள்ளது. யாழிப்பாணக்
 குடா நாட்டின் மக்கிய பகுவியிலும் பரந்தன்ற இங் மன்ற
 வகை செப்மன் என வழங்கப்பட்டு குடா நாட்டில் வளமான
 மன்னாக்க காதப்படுகின்றது. இங் மன்ற பழைய கறையோர
 வண்டல்மன்னிலிருந்து விருக்கியவைந்தக்காரும். இரசாயனவளம்
 குறைந்த இம்மன்வகை விவசாயத்திற்குப் பயன்பட உரப்புயன்
 பாடுஅவகியுடைய. மன்னார் கொட்டு மால்லைக்கீழே
 கறையோரமாகவர் உவர் மன் பாந்துள்ளது. புல் வளர்வதற்கே பொருக்கதமான இங் மன்ற
 வகை விவசாயத்திற்குப் பயன்பட அதிக இரசாயன உரம் பயன்
 படுக்கப்பட வேண்டும். மட்டக்களப்புக்கு வடக்கேயும் திரு
 கோணமலைக்க கெற்கேயும் கண்ணம்புக்கலப்பற்ற கலிலிறிராண்
 பரந்தன்றது. விவசாயவளம் குறைந்த இம்மன்ற பரந்தனாவு புல்
 வளர்ச்சிக்க ஏற்றதாகம். இவை. கவிர வடக்கேயும் கிழக்கேயும்
 காணப்படும் ஆற்றாய்ப்படுக்கூகளிலும் அவற்றை வெள்ளக்கம்
 வெளிகளிலும் வணமிக்க வண்டல் மன் படிவகள் பரந்துள்.
 மன்னார் தீவு, பூநகரி முனை. யாழிப்பாணக் குடா நாட்டின்
 கிழக்குப் பகுதி, மால்லைத்தீவிலிருந்து பொத்துவில் வரையான
 கிழக்குக் கறையோரப்பகுதி ஆகியவற்றில் அண்மைக்கால
 மணற்படிவுகள் பரந்துள்ளன. பொங்கு முகப்படிவுகளான இவை
 தென்வகை செய்கைக்குப் பெருத்தமானவை.

தட்டவணை 1.1

தமிழர் பாருப்பிய பிரதேசம்
மாகாண, மாவட்ட, உதவி ஆசாங்க அதிபர்
பிரிவு ரதியாகப் பருப்பளவு.

(பருப்பளவு ச.கி. மீற்றரில்)

(உள்நாட்டு பெருநீர் நிலைகள்
நீர்க்கலாக)

	வடமாகாணம்.	8.6 ^{47.6}
I. யாழ்ப்பாண மாவட்டம்	983.6	
1. நெந்திவு	47.5	
2. திவப்பகுதி தெற்கு	94.6	
3. திவப்பகுதி வடக்கு	62.7	
4. யாழ்ப்பாணம்	20.8	
5. வலிகாமம் மேற்கு	47.3	
6. வலிகாமம் தென் மேற்கு	48.0	
7. வலிகாமம் வடக்கு	58.5	
8. வலிகாமம் கிழக்கு	101.1	
9. வலிகாமம் தெற்கு	31.2	
10. தென்மராட்சி	217.1	
11. வடமராட்சி வடக்கு	81.9	
12. வடமராட்சி தெற்கு	63.7	
13. பச்சிலைய்பள்ளி	83.2	
14. நஷ்டஹர்	26.0	
II. கிணிநொர்சி மாவட்டம்	1,235.0	
1. பச்சிலைய்பள்ளி (பகுதி)	146.9	
2. கூநகரி	520.0	
3. காரச்சி	568.1	
III. மன்னார் மாவட்டம்	1,985.2	
1. மன்னார் மேற்கு	1,038.7	
2. மன்னார் தீவு	208.0	
3. முசலி	486.3	
4. நானாட்டான்	252.2	
IV. வவுனியா மாவட்டம்	1,966.9	
1. வவுனியா தெற்கு (தமிழ்)	609.7	
2. வவுனியா தெற்கு (சிங்களம்)	188.5	
3. வவுனியா வடக்கு	769.6	
4. வெண்கலச் செட்டிகளம்	399.1	
V. முஸ்லைத்திவு மாவட்டம்	2,516.9	
1. தனுக்காய்	326.3	
2. காரயோரப்பறழு	719.0	

அட்டவணை 1. 2

தமிழர் பாரங்பரியம் பிரதேசத்தின் மாவட்டத்திலான பரப்பளவும்,
மொத்தச் சூடுத்திறானையும் கந்தர் மைல் அடர்த்தியும்.

	பரப்பளவு		
	(ச.மைல்)	குடித்தொகை	ச.மைலுக்
	(க.ஏ.ஏ.ஏ.ட்டுப்		
மாகாணமும்	பெருநீர்	1981	குறிய ஆடர்த்தி
மாவட்டமும்	நிலைகள் நிங்கலாக)		
வடமாகாணம்	3,353.5	1,111,468	332
யாழில்பாண	800.1	831,12	1039
மாவட்டம்			
மன்னார்	773	106,940	138
மாவட்டம்			
வவுனியா	1021.5	95,904	94
மாவட்டம்			
முல்லைத்தீவு	758.9	77,512	102
மாவட்டம்			
கீழ் மாகாணம்	3,714.4	976,475	263
மட்டக்களப்பு	951.6	330,899	348
மாவட்டம்			
திருக்கோணமலை	1010.8	156,790	254
மாவட்டம்			
அம்பாறை	1,752.6	388,786	222
தமிழர்			
மாவட்டம்			
பாரம்பரியம்	7067.9	2,087,943	295
பிரதேசம்			

MILLER 1. 3

கிளை அங்குமளவில் குமிழ் மாஸ்டினர் பிரதேசக் குடிச்செனவும் மோத்துக் குடிநீரைகளில்

காலத்-த	விபரம்	இலங்கைத் தமிழர்	இந்தியத் தமிழர்	இலங்கை/இந்திய சிங்களவர்	கணவோர்	மொத்தம்
ஸார்ப்ராணம்	செனகை	792,246	20,001	13,757	4615	493
	வீதம்	95.3	2.4	1.7	0.5	0.1
ஸங்காரி	செதாலை	54,106	14,072	28,464	8,710	1,588
	வீதம்	50.6	13.2	26.6	8.1	1.5
வழியார்	செதாலை	54,541	18,592	6640	15,876	255
	வீதம்	56.9	19.4	6.9	16.5	0.3
ஏவ்வெல்லநில	செதாலை	58,904	10,766	3,777	3,948	117
	வீதம்	76.0	13.9	4.8	5.1	0.2
ஏவ்வுக்களப்பு	செதாலை	234,348	3,868	79317	10,646	2720
	வீதம்	70.8	1.2	24.0	3.3	0.8
அப்பாளர்	செதாலை	78,315	1,410	161,431	146,371	1209
	செதாலை	20.1	0.4	41.5	37.7	0.3

பகுதியில்	விபரம்	இலங்கைத் தமிழர்	இலங்கை/இந்திய சௌகர்கள்	சிங்கவளர்	ஏனேணுயர்	டிடாத்தம்
கிராமங்கள்	தெராகை	86,743	6,767	74,403	86,341	2,536
	விதம்	33.8	2.6	29.0	33.6	1.0
குறிப்பு	கிராம	1,359,203	75476	367,839	276,507	8,918
கிராமங்கள்	விதம்	65.1	3.6	17.6	13.2	0.5

கிராம பிரச்சினை 1,3 பிரச்சினை விதம்:

Department of Census and Statistics - Census of Population and Housing - Sri Lanka - 1981.
Statistical Abstract of Sri Lanka, 1993

தியிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் உழூக்கும் மக்களில் 60 வீதத்தினர் விவசாயத்தையே பிரதான தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர், இப்பிரதேசத்தில் விவசாயமே பாரம்பரியப் பொருளாதார நடவடிக்கையாக, நின்டகாலமாக பெருமாற் றங்கள் எதுவுமின்றி இருந்து வருகிறது. அங்கைக்காலங்களில் விவசாயத்துறையில் புதுத்தப்பட்ட புதிய நுட்ப முறைகள் இப்பகுதி விவசாயிகளிடபே வேகமாகப் பரவிவருகின்றன. இதில் விவசாய உள்ளிட நீர்ப்பாசனம், நீர் முகாமைத்துவம் தொடர்பான நுட்ப முறைகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகவுள்ளன.

2 நிலப்பயணபாடு:-

தியிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசம் அடக்கியுள்ள வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் விவசாய நிலப்பயணபாட்டை இரப்பெரும் பிரிவாக வகைப்படுத்தலாம்.

2. 1. தோட்டசெய்கையோடுதொடர்பு விவசாய நிலப்பயணபாடு.
2. 2. நெற்செய்கையோடு தொடர்பு விவசாய நிலப்பயணபாடு.

2. 1 இப்பிரதேசத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 5. 4 வீதத்தையும் மொத்தக் குடித்தொகையில் 35. 4 வீதத்தையும் உள்ளடக்கிய யாழ்ப்பாளைக் குடாநாட்டுப்பகுதியே தோட்டசெய்கை அடிகளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்ற பகுதியாக உள்ளது; யாழ்ப்பாளைக் குடாநாட்டில் கிடைக்கப்பெறும் தற்கோட்டு நீர் வளத்தைப் பயன்படுத்தி இப்பகுதி வாழ் மக்கள் வருடம் முழு வகுக்கும் பயிர் செய்கின்றார்கள். மிகவும் சிறிய அளவிலைதான் துண்டு நிலங்களில் செறிவான முறையில் தோட்டப் பயிர் செய்கை இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றது. இலங்கையின் வேறு எப்பாகத்திலும் இவ்வகையான செறிந்த பயிர்ச்செய்கை முறை மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. இதன் காரணமாகவே யாழ்ப்பாளைக் குடாநாட்டுப் பகுதி செறிவான குடித்தொகை

யைக் கொண்டுள்ளது. தோட்ட நிலங்கள் அதிகளவு கொண்ட பகுதிகளில் சதுரமையிலுக்கு 3000க்கு மேற்பட்டோர் வாழ் கின்றனர்.

யாழ்ப்பாண் மாவட்டம் 984 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவுக்கொண்டது. இதில் 60 லீதமான பகுதியே மக்கட்பயன் பாட்டிற்கு ஏற்றதாக அமைகின்றது. ஏனைய 40 லீதமான பகுதி மன்றல் பாறை ஆகியவற்றையும் சதுப்பு நிலங்களையும் கொண்டுள்ளதால் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றதாக அமையவில்லை. மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற 60 லீதமான நிலப்பகுதியில் மூன்றிலொருபகுதி குடியிருப்பு நிலங்களாக உள்ளன. பண்ண, தென்னை ஆகிய மரப்பயிர்கள் மற்றொரு மூன்றிலொரு பகுதியிற் காணப்படுகின்றன. எஞ்சிய பகுதியே நெற்பயிரும் தோட்டப்பயிரும். செய்கை பண்ணப்படும் விவசாயம் பகுதியாகும். அன்றைமக்காலங்களில் நெல்வயல் நிலங்கள் தோட்ட நிலங்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்ற போக்கினையும் தோட்ட நிலங்கள் குடியிருப்பு நிலங்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்ற போக்கினையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இப்பகுதித் தோட்டங்களில் புதையிலை, மிளாய், வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு, காய்கறிகள், தினைவகைகள் ஆகியன பெருந்தொகையாக விளைவிக்கப்படுகின்றன. இலங்கையின் உபநிலங்களுக்குத் தேவையின் கணிசமான பங்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு உற்பத்தியாலேயே பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றது. உதாரணமாக இலங்கையில் வெங்காயச் செய்கைக்குட்பட்ட பரப்பளவில் 38 லீதத்தையும், மிளாயச் செய்கைக்குட்பட்ட பரப்பளவில் 15 லீதத்தையும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டே அடக்கியுள்ளது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் விவசாயிகள் புதிய தொழில் நுட்பமுறையினைப் புகுத்துவதில் போராவம் கொண்டவர்கள். தோட்டச் செய்கைக்கு நீர் இறைக்கும் இயந்திரம், செயற்கை உரம், கிருமிதாசினி என்பன பெருமளவு பயன்படுத்தப்பட்டு விவசாய உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது:

2. 2. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தவிர்ந்த பிரதான நிலப்பகுதியின் நிலப்பயன்பாட்டத் தாழ்நிலப் பயன்பாடு, மேட்டுநிலப்பயன்பாடு என வகைப்படுத்தலாம். மேட்டுநிலப் பயன்பாடு இப்பகுதியில் அதிகம் விருத்தி அடையவில்லை. தாழ்நிலப்பயன்பாட்டில் நெற்செய்கையே முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆற்று வடிநிலப் பகுதிகளிலும் நீர் தேக்கத்தினை அள்ளடிய பகுதிகளிலும் வண்டல் மன்ற களில் மன்ற, படிவுகள் காணப்படும்

தாழ்வான் பஞ்சிகளிலும் நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பகுதிகளில் பழைய பாரம்பரிய சிராமிய விவசாய நிலப்பல்லங்களாகும், புதிய குடியேற்றக்குடிட்ட நிலப்பயண்களாகும் வெவ்வேறான பக்குகளைக் கொண்டமெந்துள்ளன. மன்றாரி, மூல்ஸலத்திலும், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, பகுதிகளின் கரையோரமாகப் பழைய விவசாய நிலப்பரப்புகள் பரந்துள்ளன. மன்பு காடுகளாக இருந்து தற்போது நில அபிவிருத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் உள்ளமைந்த பகுதிகளில் குடியேற்றத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1935ம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நில அபிவிருத்திச் சட்டத்தின் பின்னர் இப்பகுதிகளில் குடியேற்றத் திட்டங்கள் ஏற்றுக்கொடுத்துக் கூடப்பட்டன. பலனோக்கு குடியேற்றத் திட்டம், பாரிய குடியேற்றத் திட்டம், சிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டம், மத்திய வகுப்பார் குடியேற்றத் திட்டம், இளைஞர் திட்டம் ஆகிவனவாக இவை அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. குடியடர்த்தி மிக்க பகுதிகளில் இருந்து மக்களை நகர்த்தவும், நிலமற்றோருக்கு நிலமளிக்கவும், வேலையற்றிருப்போருக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கவும் குடியேற்றத் திட்ட உருவாக்கம் ஒரளவு உதவியுள்ளது. இனிநோசியில் இரண்ணமடு குளத்திட்டம், மன்னாரில் கட்டுக்கரைக்குத் திட்டம், வவுனியா வில் பாவற்களத்திட்டம், திருகோணமலையில் கந்தளாய்க்குளத்திட்டம், மட்டக்களப்பில் உன்னிச்சைக்குளத் திட்டம், அம்பாறையில் கல்லேஸரயாத் திட்டம் என்பன மாவட்டத்திற் கொள்றான உதாரணங்களாகும். அன்றைய அமைக்காவுங்களில் இப்பகுதிகளிலே படித்த இளைஞர்களுக்கென உபங்களுற்பத்தித் திட்டங்கள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவை மேட்டு நிலப் பயிர்களை ஊக்குவிப்பவாயும், ஏற்று நீர்ப்பாசன வசதியுடன் கூடிய விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களாகவும் அமைகின்றன. இவற்றில் மூல்வைத்திலும் மாவட்டத்தில் அமைந்த முதலையன் கட்டு இளைஞர் திட்டம், இனிநோசியில் மாவட்டத்தில் அமைந்த விதமாக அமைகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் மொத்த நெல் விளைபரப்பில் 62 விதத்தைக் கீழ்க்கு மாகாணம் உள்ளடங்கியுள்ளது. மொத்த நெல் விளைநிலத்தில் 33 விதம் பருவகால

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்படும் மொத்த நிலம் ஏறத்தாழ 156692 ஹெக்டர் ஆகும். இது இலங்கையின் மொத்த நெல் விளைபரப்பில் 31.3 விதமாக அமைகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் மொத்த நெல் விளைபரப்பில் 62 விதத்தைக் கீழ்க்கு மாகாணம் உள்ளடங்கியுள்ளது. மொத்த நெல் விளைநிலத்தில் 33 விதம் பருவகால

மழையை நம்பிய மாணவாரி நிலங்களுக்கு உள்ளன. ஏனென்றால் நீர்ப்பாசன வசதியைடைய குளங்களை அடுத்துள்ளன. பாசனவசதி உடைய நிலங்கள் சிலவற்றிலே வகுடத்திற்கு குடுக்டலை நெல் விளைவிக்கப்படுகின்றது. வகுடத்திற்கு இரு தட்டவை நெல் விளைவிக்கப்படும் விளைவரப்பு 28 வீதமாக அமைகின்றது.

பொதுவாக இப்பிரதேசத்தில் அதிகளவு நெல் விளைவரப்பு பகுவ மழையை நம்பியதாகக்கொல் பகுவமழை பொற்று விடும் காசங்களில் நெல் விளைக்கல் பெறிதும் பாதிக்கப்படுகின்றது. கெற்செய்கையில் நிலவும் இந்நாட்பிக்கையற்ற நிலவையை மாற்றவும் மிகும் 72 வீதமான நிலப்பறப்பில் இகபோகச் செய்கையை மேற்கொள்ளவும் ஏற்கெனவே பயிர்செய்கைப் பாப் பாகப் பயன்பட்டுவரும் நிலப்பறப்பிற்கு நீர்ப்பாசன வசதியை அகிகிக்கல் வேண்டும் வெற்றில் கெளிவு பெறுவகர்க்கு பெரிரதேசத்திலுள்ள நீர் வளம், பாசனங்காய்ப்புகள் பற்றிய தெளிவு அவசியமாகும்.

3. 0 நீர்வளமும் நீரிப்பகனமும்

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் விவசாயத் தெய்கை பெறுமளவுக்கு மழை வீழ்ச்சியை நம்பியதாகவே அமைக்கும் எது, வகுடம் 200 மில்லி மீற்றர்க்குக்கி (மி. மி.) (75 அங்கலம்) குறைந்த மழைவீழ்ச்சி பெறும். இலங்கையின் வரங்கடலையத்தின் பெரும் பாகத்தை உள்ள கிடியுள்ள கடிமர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் வகுடச் சூராசரி மழை வீழ்ச்சி 1250 மி. மி. ஆகும். (55 அங்கலம்) மழைவீழ்ச்சிப் பாரம்பரில் பிரதேச வேறுபாடுகள் உள்ளன. மன்னார், அம்பாறை மாவட்டங்களில் தென் பகுதிகள் குறைந்தவைன 750 மி. மி. முதல் 1000 மி. மி. வரை மழைப்பற, அம்பாறை, மட்டக்கள்பு மாவட்டங்களில் மேற்குப் பகுதிகள் உயர்ந்தவைன 2000 மி. மி. மேற்பட்ட மழை வீழ்ச்சியைப் பெறுகின்றன. எனினும் 1000 முதல் 2000 மி. மி வரை '50 அங்-75 அங் மழை பறும் பறப்பளவே தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தில் அதிகமாகும். அதாவது யாழிப்பாணம், கிளிநோச்சி, வாவியா, திருக்கோணமலை, மாவட்டங்கள் மழைப்பறம் மன்னார், அம்பாறை, மட்டக்கள்பு மாவட்டங்களில் பெரும் பாகமும் 1000 மி. மி. முதல் 2000 மி. மி. வரை மழை பறும் பகுதிகளாகவே அமைகின்றன.

இப்பகுதி வட்டிழ் மொன்குங் காற்றினாலும், குறாவளி நடவடிக்கைகளினாலும் ஒக்டோபர் முதல் ஜூன் வரையிலான

காலம் பகுதியிலேயே அதிகளவு மழைவிழுசியைப் பெறுகின்றது. இப்பகுதியில் வருடம் முறைதாம் கிடைக்கப்பெறும் மொத்த மழை வீதிக்கிமின் 70 லிட்டர் மேற்படி நான்கு மாதங்களத்திற் குள்ளாகவே பெறப்படுகின்றது. இவ்வாறு பெறப்படும் மழை நிரில் 20-25 லிட்டர் புளிமேற்பாய்ப்பு ஒரேராகக் கட்டுவதைக் கிண்ணதெனவும் 40-45 லிக் நீர் ஆவியாக்கம். ஆவியுபிரிப்பி எால் மூக்கப்படுகின்ற தெனவும், ஏஞ்சிய நிரே பயன் பாட்டிற்கரியதாக அமைகின்றதெனவும் சில கணிப்பீடுகளிலிருந்து தெரிகின்றது. இவ்வளவு குறைந்த காலத்தில் மழைவிழுசியினால் மாத்திரம் கிடைக்கும் நீர் வளத்தைப் புளிமேற்பாய்ப்பு நீராகவும் தனி கிழ் நீராகவும் சேமிக்குப் பாசனப் பயன்பாட்டிற்கு உட்படுக்கும் போதே இப்பிரதேசத்தில் விஶாய உற்பத்தியை அடிக்கா முடியும்.

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தில் பாசனத்திற்குக் கிடைக்கக் கூடிய நீர்வளங்களை இந்பெரும் பிரிவங்களாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. புளிமேற்பாய்ப்பு நீர்வளங்கள்

2. தகடுக்கிழ் நீர்வளங்கள்.

புளி மேற்பாய்ப்பு நீர்வளமே யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு கவிர்ந்த பிரதான நிலப்பகுதியில் பாசனத்திற்குப் பயன்படும் வளமாயும் என. தகடுக்கிழ் நீர்வளம் முக்கியமாக யாழ்ப்பை குடாநாட்டின் பாசனத்திற்குப் பயன்படுகின்றது.

புளிமேற்பாய்ப்பு நீர்வளம் என்றும் போது ஆறுகள், குளங்கள் என்பனவற்றில் தேக்கப்படும் நீரினைக் குறிக்கும். இப்பிரதேசத்தில் மகாவளி தவிர ஏனையவை வறங்கட பிரதேசத்தில் உற்றெரடுக்கும் ஆறுகளேயாகும். பகுவ காலங்களில் மழை வீழ்ச்சியாக கிடைக்கும் நீர்வளத்தையே இவை கொண்டுள்ளன. இவ்வளை ஆறுகளையோ சினா ஆறுகளையோ அவற்றின் வட்டநிலப் பரப்பில் தடுத்து அவைக்கட்டி. குளங்களாக வருவாக கியுள்ளனர். ஒரு சில ஆறுகள் திசைத்திருப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறான பாசன நாகரிகம் கிறிஸ்து காலத்திற்கு முன்பாகவே புமிழர் பிரதேசங்களில் பரவியிருந்துமையை மகாவளம் குறிப்படுகின்றது. குவேனி விரூயனைச் சந்தித்தபோது இவ்வாறான குளமொன்றின் அவைக்கட்டில் நால் நாற்றுக்கொட்டுக்கூந்தான்

எனவும், அக்குளம் மன்னார் (மாந்தை) பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்ததெனவும் மகாவம்சத்தில் காணப்படும் குறிப்புகள் சில வற்றிவிருந்து தெரியவருகின்றது.

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தில் பிரதான நிலப்பகுதி யிற் காணப்படும் குளங்களை மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்:

1. சிறுகுளங்கள் (இவை 200 ஏக்கர் படிப்பளவுக்குட்பட்டை)
2. நூத்தாக் குளங்கள். (200 - 1500 ஏக்கர் பரப்பளவுக்கு இடைப்பட்டை)
3. மாரிய குளங்கள் (1500 ஏக்கர் பரப்பளவுக்கு மேற்பட்டை)

இவற்றுள், சிறுகுளங்களின் பராமரிப்பு அவ்வப்பிரதேச கமதல் சேவை நிலையத்திடம் உள்ளது. ஏனையை நேரடியாக நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் பொறுப்பில் உள்ளவையாகும். 1900 ஆண்டில் இலங்கையில் திறுவப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திணைக்களமே இந்நாட்டின் விவசாய அபிவிருத்திக்கு உதவும் பொருட்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பலவற்றை உருவாக்கிவருகின்றது.

1959இல் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் இலங்கைத்திலின் உள்ளார்ந்த நீர்வளம் பற்றிய குறிப்புகளுடன் படம் ஒன்றினை வெளியிட்டது: இதில் இலங்கையிலுள்ள 103 ஆற்று வடிநிலங்கள் பலவற்றில் பெருங்தொகையான நீர்க்கேதுக்கங்கள், கால்வாய்கள் அமைந்து பாசன அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் விபரமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மேற்படி 103 ஆற்று வடிநிலங்களில் 61 வடிநிலங்கள் வடக்கு கிழக்கு மாசோண்களில் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். (அட்டவணை - 1)

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், வடிகால் விருத்தியையும் நீர்வெளியேறும் அளவையும் கருத்திற்கொண்டு ஒரு சதுரமைல் பிரதேசத்தில் இடைக்கப் பெறும் நீரின் ஆண்டுசீ சராசரி அளவை மதிப்பிட்டுப் படம் ஒன்றை வெளியிட்டது. இதன்படி வடுவியாலையும் ஆணையிறையையும் இணைக்கும் கோட்டிற்கு மேற்காக ஒரு சதுர மைல் பிரதேசத்தில் இடைக்கும் நீரின் அளவானது 500 ஏக்கர் அடி நீரில் இருந்து 300 ஏக்கர் அடி நீராகக் குறைந்து செல்வதையும் கோட்டிற்குக் கிழக்காக மூல்

வைத்திவு, கொக்கிளாப் பிரதேசம் வரை 500 முதல் 650 ஏக்கர் அடியாக அதிகரித்துச் செல்வதையும் படிம் காட்டுகின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு சதுரமைல் பிரதேசத்தில் கிடைக்கும் நீரின் ஆண்டுக் காணப்படுகின்றது. இதிலிருந்து வடமாகாணத்தை விட கிழக்கு மாகாணம் நீர்வளம் அதிகம் கொண்ட பிரதேசமாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இவ்வாறு பெறக்கூடிய நீரின் அளவும், பல்வேறு விதமாக இழக்கப்படும் நீரின் அளவும் கணிக்கப்பட்டன, தேக்கிப்பயணபடுத்தத் தக்க நீர்வளத்தின் அளவை மதிப்பிட்டு பாசனத்தை அடிவிருத்தி செய்தல் இலகுவானதாகும்.

பொதுவாக தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசம் பாசன அபிவிருத்திக்கு உள்ளார்ந்த நீர்வளங்களைப் பெருமளவு கொண்டுள்ளது. இவ்வடிகால் வளங்களில் சிலவற்றிலேயே நிர்த்தேக்கங்கள் மருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னும் அபிவிருத்தியை வெண்டியிருக்கும் சிறு, நடுத்தரச் சூனங்கள் தவிர பாரிய சூனங்களின் எண்ணிக்கை வடமாகாணத்தில் 10 ஆகவும், கிழக்கு மாகாணத்தில் 15 ஆகவும் அமைந்துள்ளது. (அட்டவணை - 2). இப்பாரிய சூனங்களில் பல இன்னும் பெருப்பிக்கக்கூடியவாகவும் பல சூனங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்றை இணைத்து நீர் கொள்ளலாவை அதிகரிக்கக்கூடிய அமைப்புக்களுடன் காணப்படுகின்றன. இவ்விணைப்பானது ஒரு வடிகாலுடன் இன்னோர் வடிகாலை இணைக்கும் வகையிலும் அமைக்கப்படலாம். இப் பிரதேசத்தின் தரைத்தோற்றம் பரந்த தாழ்நிலத்தையும் அனவடிவான தரைத்தோற்ற அமைப்பினையும் கொண்டுள்ளதால், இங்கு இவ்வாறான அபிவிருத்திக்குரிய வாய்ப்புகள் உள்ளன.

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் பிரதான நிலப்பகுதி யிலேயே எதிர்காலத்தில் விவசாய அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய உள்ளார்ந்த வாய்ப்புகள் நிறைய உண்டு. இங்கு இரு வழிகளில் விவசாய அபிவிருத்தியை முன்னெடுக்கலாம்.

1. ஏலவேயுள்ள விளைநிலங்களில் விளைவை அதிகரித்தல்.

2. புதிய நிலங்களை விளைநிலங்களாக மாற்றுதல்.

ஏலவேயுள்ள விளைநிலங்களின் விளைவை அதிகரிப்பதற்கு பதமைப் புரட்சி அளித்த நவீன விவசாய அபிவிருத்தி செய்முறையினை நல்ல முறையிற் பரவச் செய்தல் வேண்டும். நவீன

விவசாய முறைகள் வெற்றியளிக்க வேண்டுமாயில் பாசன வசதி பெற்றத்தக்க நிலங்களாக விளைநிலங்கள் மாற்றப்படுதல் அவசியம். புதிய உயர் விளைச்சல் தரும் நெல்விளங்களின் ஆக்கறையான விழுஞானபூர்வமான முறையான கவனிப்புகளுக்கு பாசன வசதியுடன் கூடிய நிலங்களே அவசியமான வை.

விளைவை அதிகரிப்பதற்கு இன்னோர் மழிவருடத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று போகங்கள் நெற்செய்கை மேற்கொள்வதாகும். இது நீர்ப்பாசன வசதிகள் அதிகரிக்கப்பட்டால் சாத்தி யமாகும். பெரும்பாகம், சிறுப்பாகம், இடைப்போகம் என வருடத்தில் மூன்று போகங்கள் நெற்பயிர் செய்து இப்பகுதியில் பஸர் வெற்றிக்கண்டுள்ளனர்.

புதிய நிலங்களை விளைநிலங்களாக மாற்றுவதற்குரிய நில வளம் யாழிப்பானத் துடாந்து தவிர்ந்த ஏணைய பகுதிகளில் நிறையவே உண்டு. ஒரு நாட்டின் மொத்த நிலத்தில் 25 லிடம் காட்டாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து மனதிறுவகான்டு திட்டமிட்ட முறையில் புதிய விவசாய குடியேற்றத் திட்டங்களை இப்பகுதிகளில் ஏற்படுத்தலாம். ஏவ்வெங்கள் குடியேற்றத்திட்டம் பகுதிகளை விஸ்தரித்ததும் சாத்தியம். இந்தவடிக்கை என்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளாத் திட்டமிட்ட முறையில் விருத்தி செய்தல் வேண்டும். ஜூப்பிரதீசுத்துவில் ஏல்லை முடிவிருத்தி ஈய யப்பட்ட நீர்ப்பாசனக் குனங்களின் கொள்ளல்கள் அதிகரிப்பதன் மூலமும், வடிநிலத்தனுள்ள பாரிய, நடுத்தர, சிறு களுக்களை இணைப்பதன் மூலமும், முடிந்தால் வடிநிலத் திணசத்திருப்பத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் நீர்ப்பாசன வளங்களை அதிகரித்து விவசாய நிலப்பரப்புகளை அதிகரிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. மேறும் இங்கள் கீ வடிநிலங்களில் கீலவே இதுவரை பயணபடுத்தப் பட்டுள்ளன. பல பயணபடுத்தக்கூடிய உள்ளார்ந்த வளங்களைக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக வவுனியாவில் ஊற்றைடுத்து மன்னார் இலுப்பைக் கடன்வயில் சங்கமமாகும் பறங்கியாறு இதுவரை பாசனவசதிக்காக முறையாகப் பயணபடுத்தப் படவில்லை. இவ் வடிநிலத்தில் இரண்டு நீர்த்துத்தக்கம் போன்ற பாரிய ஜனனோர் நீர்த்ததேக்கத்தை அமைக்கலாம் என நீர்ப்பாசனவில்லார்கள் பலர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். (கந்தசாமி, பி) இது போன்ற வவுனிக் குளத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள பாலியாற்றிலும் இன்னோர் நீர்த்ததேக்கத்தை அமைக்கலாம் எனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. எனவே தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேச பிரதான

நிலப்பகுதியில் முறையான தட்டமிடல் நடவடிக்கைகள் மூலம் பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமைத்து விவசாய அபிவிருத்தி செய்தல் சாத்தியமே.

3.0 யழுப்பாணக் குடாநாட்டுத் தறைக்குழ் நீர்வளமும் நீரிபாசன விருத்தியும்

தறைக்கிழ் நீர்வளம் யாற்ப்பாணக் குடாநாட்டின் மனித வாற்வுக்கும் வளத்திற்கும் வரலாற்றுக் காலம் முதல் அடிப்படையாக இருந்து வருவதற்குத் தான் மொத்த குட்டத் தொகையில் 70 வீதத்தினர் யாற் குடாநாட்டில் செறிந்திருப்பதற்கும் குடாநாடு சுற்றுந்தபயிரசெய்வைப் பிரசித்தசம்கால விளங்குதற்கும் இங்கு கிடைச்சும் தறைக்கிழ் நீர்வளமே காரணமாகும்.

துத்தாத்தில் இருந்து பரந்தன், மூலவைத்தீவை இணைத்து வரையப்படும் கோட்டிறகு வடமேற்காகவுள்ள பகுதிகள் மடியாசன் காலச் சுண்ணாமயுப பாலறயமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. இப்படிவுகள் தறைக்கிழ்நீரரப் பெருவளவு சேமித்துவைக்கக் கூடிய தண்ணை வரையற்றவையாகும். சுண்ணாக்கல்லை அடிப்படையாகக் கொண்ட செமமான், செம்மஞ்சள் மன்கள் நீரை உட்புக்கிழும் இப்பைப் புதிகளை கொண்டதையாகவும் அமைத்துள்ளன. மழுமயால் பெறப்படும் நீர் இப்பகுதிகளில் இலகுவாக உட்புகுந்து தறைக்கிழ் நீராகத் தேங்குகின்றது. உணவுமயில் இவ்வாறு செலவும் நீர் நன்னீர் வில்லையாக உலர்ந்தின் மேல் மத்துந் கொண்டிருக்கின்றது. குடாநாட்டின் கறையொரப் பகுதியிலிருந்து கையைப் பகுதியை நோக்கிச் செல்லுவதோது இவ்வில்லையின் தடிப்பு அதிகரித்துச் செல்கின்றது. ஆக்கூடிய தடிப்பு '100,-110' வரை உள்ளது இந்த வில்லையாளர்து யாற்பாணக்குடாநாட்டின் நடுவெயுள்ள உயர்நீர் ஏரிகளினால் ஒன்றுக்காகப்பட்டுள்ளன. இந்த உயர்நீர் ஏரியை நன்னீர் ஏரிகளாக மாற்றினால் துண்டுப்படும் நன்னீர் வில்லைகள் ஒன்று சேர்ந்து பாரிய நன்னீர் வில்லையாக அமையும், இதனால் தறைக்கிழ் நீர்வளம் பண்டங்கு அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு, (துருவசங்கரி, ச.வி. 1987)

கண்ணக்கற் பாறைப்படிவுகள் பிரதான நிலப்பகுதியில் ஆழமாகக் கீழ்ப்பாகத்திலும் யாற்ப்பாணக் குடாநாட்டுப் பகுதியில் ஆழமற்ற மேற்பாகத்திலும் காணப்படுகின்றன. இதனால் அதிக ஆழமற்ற கிணறுகளைத் தோண்டுவதன் மூலம் யாற்

பார்வைப் பகுதியில் நிறைப் பயணபாட்டிற்காக இவ்வுவரை மேலே
 கொண்டுவர முடிகின்றது. மாறாக புத்தனம், பரந்தன், முல்
 வைத்திவை இணைக்கும் கோட்டிற்கு தெற்காக உள்ள பிரதான
 நிலப்பகுதியில் சுண்ணக்கற்படை ஆழமானதாக காணப்படுகின்ற
 ரது. இதனால் ஜூப்பகுதிகளில் அதிக செலவில் குழாய்க் கிணறு
 கள் அமைத்தே தரைக்கீழ் நிறைப் பாசனத்திற்குப் பயணபடுத்த
 முடியும். ஏதுத்துக் காட்டாக விவிநாச்சி மாவட்டத்தின் 40
 வீத நிலப்பரப்பு கண்ணக்கல் பஸ்டையக் கொண்டது. மிகுதி
 60 வீத நிலப்பரப்பு பிள்ளைத்தோகீங்கால் வண்டல் மாவட்ட
 கைகாண்டுவள்ளது. இவற்றிற் பெறக்கூடிய தரைக்கீழ் நிரில்
 உவர்த்தனமையாகும் தன்மை மிகவுக் குறைவாகவே நிகழும்.
 செலவு அதிகமாய்னும் அங்கைக்கப்பெறும் முழாய்க் கிணறு மூலம்
 கணிசமான பறப்பவைக்கு பாசனம் செய்யலாம். மண்ணார்
 மாவட்டத்தில் 20 வீத நிலப்பரப்புத் தவிர ஏணைய பகுதிகளில்
 தரைக்கீழ் நீர்வளம் உண்டு. இவகு இதுவரை 125க்கு மேற்
 முழாய்க் கண்றுகள் வெற்றிகரமாக பயண படுத்தப்பட்டு வரு
 கின்றன. மூலவைத்தில் மாவட்டத்தில் அதிக ஆழத்தில் தரைக்
 கீழ் நீர்வளம் காணப்படுகின்றது. இவற்றின் பயணபாட்டிற்கு
 அதுக் கெலவு ஏற்படும். இம் மாவட்டங்கள் தவிர வள்ளியா,
 திருப்போணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்கள் 500
 மீல்வியன் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொல்காலப்பாலருவைய
 அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. கொண்டவை பாறை,
 பளிங்குப்பட்டைப் பாறையையும் வழங்கப்படும் ஜிவவண்பாறைப்
 பகுதிகளில் தரைக்கீழ் நீர்வளம் அரிது. ஆணால் மேற்பரப்பு
 நீரவளமும் வடிகால் அமைப்பும் பாசன விகுத்தியை இவ்வுவாக
 மேற்கொள்ளகூடிய நல்ல வாய்ப்பான் முறையில் அமைந்துள்ளன.

யாற்பொணத்தில் மனித குடியிரும்பின் வரலாறு கிறிஸ்து
 வுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஆரம்பமாகிறது. அக்காலத்
 தில் இருந்தே கிணறுகள் தோண்டி தரைக்கீழ் நீரைக் குடிப்
 பதற்றும் விவசாயத்திற்கும் மக்கள் பயணபடுத்தி வந்துள்ளனமல்கூன்
 சான்றுகள் நிறைய உண்டு. கிணறுகளில் இருந்து மனித
 சக்தியால் குறிப்பாக துலா மூலமும், உள்ளூர் குத்திர முறையா
 கும் நீரானது பாசனத்தற்குப் பெறப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்
 வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ள பாசன முறையிலான விவசாயச்
 செய்வை இன்றைய காலகட்டங்களில் உபயோகவுச் செய்கைகளும்
 சிறப்பானதும் செறிவானதும் நவீனத்துவமானதுமான பயிர்ச்
 செய்வை முறையாக மாறிய பிழைர் நீரிறைக்கும் இயந்திரத்தின்

பாவனை யாழ்ச்சுடா நாட்டின் சகல விராமத்தின்கீழ்த்து வந்துள்ளது. வெற்றினால் அணிமைக் காலங்களில் குடா நாட்டின் பல பகுதிகளில் கரைக்கீழ் நீர் உவர் நீராதல் போன்ற பிரச்சினைகள் கொண்டிருக்கின்றன: இது அபாயகரமானதோர் நிலவைம் என்றுகிற சந்தேகமில்லை. ஒச்சவானை நல்ல முறையில் எகிர் கொள்வகாக்கி யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் தரைக்கீழ் நீர்வளம், பாவனை, மகாமைக்குவர், அவினிருக்கிற ஏற்றி நுண்ணாய்வுகள் பல செய்யப்படுகிற வேண்டும். 1965ல் சிகிக் அமைக்கப்பட்ட நீர்வள சுபை வடபகுகி தரைக்கீழ் நீர்உவர் நீராகல் பற்றியும் குமாயிக்கிணறு கொண்டு பாசன விருத்தி செய்யும் வாய்ப்பகள் பற்றியும் சில ஆற்வகளை மேற்கொண்டு போகிறும் இன்னுவரை அவைநாற்பாக வெளியிடப்படவில்லை. யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் நீர்வளம் எகிர்நோக்கம் பிரச்சினைகள்கூடியும் அவற்றைக் கீர்ப்பாக்கான வழிமுறைகள் பற்றியும் முன்னெப்போகுமில்லாதவாறு இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக அக்கற்றியுடன் கிந்துகிக் கொண்டியவரினாலுள்ளோம். கிட்ட மிட்ட முறையில் அவினிருக்கிணைய மேற்கொள்ள வேண்டிய கேள்வையும் உண்டு. மேல் விபரித்த அம்சங்கள் அனைத்துக்கூடும் மனங்கொண்டு ஈரம் செய்ய வேண்டிய பணிகள் ஆலோசனைகள் என்பன இங்கு அவைவரதும் அக்கற்றியான கவனத்திற்கு முன்வைக்கப்படுகிறது.

5. 0 சில அபிவிருத்தி ஆலோசனைகள்

பொதுவாக தமிழர் பாரம்பரியப் பிரசேக்கில் விவாசயாரம் நீர்பாசனமும் எனும்போது அவற்றின் அபிவிருத்தி அம்சமே முன்னுரிமை பெறுகின்றது. இதனை இரு தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயலாம் அவையாவன:

1. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு தரைக் கீழ் நீர்வளத்துடைய விருத்தி,
2. பிரதான நிலப்பகுகியில் அகிகளவு மேற்படிப்பு நீர்வளம், குளங்களை கரைக்கீழ் நீர்வளம் ஆகியவற்றின் அடிப்படை மீலானவிருத்தி.

அகியன பற்றிய சில ஆலோசனைகள் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

5. 1 யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் இனிமேலும் நாம் விவாசாய விரிவாக்கத்தை, முக்கியமாக விளைபரப்பை அதிகரித்து மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று என்னுவது தவறாகும். இது ‘உள்ளதையும் கெடுக்கும்’ ஆபத்தான நிலையை உருவாக்கக் கூடும். இங்கு தற்போது காணப்படும் விவசாயச் செயல்கள்

வை மிகவும் நல்ல முறையிலானதாக மாற்றுவதோடு தீர்ப்பான முறைகளிலும் நவீச்சுத்துவத்தைக் கையாண்டு நல்ல முறையில் பாசன மகாஸமூத்துவத்தைப் பேணி வீண்விரயமாதுவதைத் தடுத்து உள்ள விவசாய பயன் பாட்டை உச்ச வகுமானம் தொக்கைக்காக மார்சி அமைப்புகே சிறந்க வழியாகும். எல்லா வகை விவசாய விரிவாக்க நடவடிக்கைகளையும் இவி பிரதான நிலப்பகுதியிலேயே இடம்பெற்று செய்தல் வேண்டும். குடிக் தொட்டுக் கொடுக்க செய்திவர்கள் அனால் வளமான அப்பகுதிகளை விருக்கி செய்து அப்பகுதிகளுக்கு இடம் பெற்றது காலதேற்றுக்கு மிக துவசியமாகும். இவ்வாறு ஒடிசார்வுகளை இற விவசாய உதவாக்குக் கூடிய பல்வேறு அவினீர்க்கிக் கிட்டங்கள் பிரதான நிலப்பகுதி தோக்கியே எதிர்தால்த்தில் திடை திருப்பற்றுதல் வேண்டும்.

க. 2 யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் நிலப்பயன்பாடு சிறப்பத் தேர்ச்சி பெற்றதாக மாற்றப்பட வேண்டும். அதிக செலவில் விவசாயம் செய்யும் பெபக்கியிக் குல்வொரு அங்குல நிலமும் உச்ச பயன்கர்க்கைக்காக அமைக்கப்படுகிற வேண்டும். விவசாய அபிவிருத்தி விவசாய வரைக்கை முறையிலைமெந்தகாக (Ago-Business) அமையப் பெறவேண்டும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுப் பகுதிகளில் நெர்பயிர் செய்கை காவிரிக்கப்பட்டு அதிக வகுமானம் கரத்தக்க பணப்பயிரிக் கெய்கை விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். உபஷணி, காய்கறி, பழசிசெய்கை, பானி, யீர்ச் செய்கை, எண்ணை விக்குப் பயிர்ச் செர்கை போன்றவைகளை இவை அமைய வேண்டும். இவ் உற்பக்கி சில விவசாய கைத் தொழில் துறை விருத்திக்கு மூலப்பொருள் வழங்குபவையாயும் இந்க்கவேண்டும். உண்ணையில் இப்பகுதியில் புகையிலை செய்கை ஊசிகிவிக்கப்படுதல் வேண்டும், ஏனெனில் இது செய்கையாளங்குக் குறைத்த நிலக்கில், குறைந்த நீர்வளக்கைப் பயன்படுக்கு அதிகவாய்க் குறைவதோடு விவசாய கைத்தொழில் விரிவாக்குத்திற்கும் உதவவதாகும். தேயிலை, நப்பர் ஏற்றுமதி யீல் இலங்கை அந்தியச்செலாவணி பெறுவது போல் நாம் புகையிலையால் அந்தியச்செலாவணி பெறலாம்.

நகரங்களைச் சூழவுள்ள கிராமப் பகுதிகளில் விவசாயச் செய்கை, நகரச் சந்தையின் தேவைக்குரியவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்படுதல் வேண்டும். சந்தை நிலைமைக்கேற்பவும் யாழ்ப்பாண விவசாயம் மாற்றமுறுதல் வேண்டும். இவ்வகையான நிலப்பயன் பாட்டு மாற்றமே யாழ்ப் பானப் பகுதியில் வேண்டப்படுவதாகும்.

5.3 யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டு தகரக்கீழ்நீர், மீன் நிறப் பும் தன்மையானது அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதில் பலர் ஒருமித்த சுதந்ததைக் கொண்டுள்ளனர். இங்கு குறுகிய காலத்திற் கிடைக்கப்பெறும் ஒரே ஒரு மீஸ் நிரப்பியான மறை வீழ்ச்சியால் கிடைக்கும் நீரானது மேற்பறப்பில் ஒடி வினை கடவைச் சென் ரடையவிடாது தடுக்கித் தோக்க சேயிப் பதற்க சகல வழிகளிலும் நாம் முயன்கல் வேண்டும். யாழ்ப் பாணக் குடாநாட்டின் கண்ணக்குற புதியமைப்பின் காரணமாக கண்ணக்குற கரைசலால் ஏற்பட்ட 1050 குளங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ளால் நிறையும் தண்ணீரில் பெருங்பகுதி தரையின் கீழ்க் கென்று நீர்வளத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. வெவ்வாறான குளங்கள் குப்பைக்குழங்கள் கொட்டப்படுவதுவும் தூர் சேர்ந்தமையாலும் நீரினை உட்பெசுதூக்குதும் தன்மையில் குறை வடைந்துகாணப்படுகின்றன. மீன்சிரப்பியாகச் செயற்படும் இவ்வாறான குளங்களைத் துப்பரவு செய்தலும் தூர் அகற்றுகலூர் அவசியம். இங்க வெவ்வாறான முயன்கிள் அரிது எவினாம் கடந்த பக்கதாண்டுகளாக ‘ஜாம்பு’ நிறுவனம் வெவ்வகையில் சில பணிகளைச் செய்துள்ளது. பெப்பனிகள் அனைத்தும் கிராமங்களிலும் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

தோட்டங்கள் இணக்குவதற்க களங்களில் மன், மக்கினாக்க அனுமதிக்கும் முறை செங்குண்டு. இப்பீலி மிக்க அவசானம் தேவை. குளங்களைக் குரைக்கிற நீர்ப்பீடும் வெளித்தெரியக் கூடிய எனவே ஆழமாகக் கிடைக்கல் கூடாது. இவ்வாறு சிகியின் குளங்களை மூலம் குரைக்கிறநீர் பெறுவது ஆவியாக வெளியேறவில்லை. எனவே குறிப்பிட்ட ஆழம்வரையே மன் எடுக்க அனுமதிக்க வேண்டும்.

5.4 யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற் சில பக்கிகளில் கண்ணக்கல் விலத்கோற்றத்திற் குன்றான தரைக்கீழ்நீர் ஒரும் குவக்கள் சில, மேற்பறப்படு இடங்க நிலையிர் காணப்படுகின்றன. நிலாவரைக் கிணறு, குகம்பகிட்டி, பேய்க்கிணறு, புங்ஜாவைக் கட்டுவன் குளக்கிணறு, கிரிமலைக்கேணி. அவ்வாய் மாயக்கைக் குளம், கருவட்டி குளக்கிணறு, ஊரணிக்கிணறுகள் என்பன இவ்வகையில் அமைந்த குகைப் பள்ளங்களாகும். இவற்றுள் சில பரிசனத்திற்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இன்னும் சில ஆய்வுகள் மேற்கொண்டபின் பயன்படுத்தக்க வாய்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. நிலாவரைக் கிணற்றில் மேற்கொண்ட ஆய் வொன்றின்படி நாள் ஒன்றிற்கு 10 மலைத்தியாவளிகளில் 30,000-40,000 கலன் நீர் தோட்ட பாசனத்திற்காக அக்கிணற்றி

விருந்து எடுக்கக்கூடிய தன்மை தெரியவந்தது: இவற்றைப் பாசனத்திற்காக மாத்திரமன்றி, மழைக்காலவங்களில் பெருமளவு நீரைத் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் உட்செலுக்குவர்க்கும் பயன்படுத்த இயலும். செலுப்பகுதிகளின் கரைக்கீழ்நீர் வளக்கைப் பெரிதும் அதிகரிக்க வூடியதாக அமையுமென்ற துணீயலாம்.

5. 5 தாரக்கிழ்நீர்க் குகைவழிகள் மலம் நீர் கடலைச் சென்றடையும் நினைவும் இங்கு காணப்படுகின்றது. சீரிமலைக் கேணிக்க குகை ஊடாக வரும் நீர் இதற்கு உதாரணம் அல்ல. தாரக்கிழ் நீராக கடலில் கலக்க வைக்கும் குகை வழிகள் எல்லாப் பகுதியிலும் கண்டறியப்பட்டு அவற்றை நிலக்கிள் கீழாக அணைக்கட்டுக் கடுக்க வேண்டும். இவ்வாறான முயற்சிக் கால ஆலோசனைகள் ஏவுவே முன்வகைப்பட்டிருப்பதும் செயல் மறையில் பெறவை முயற்சிகள் ஒன்றும் இது வரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

5. 6 மாற்றப்பாணக் கூடா நாட்டின் எகிர்கால வாழ்வுக்கும் வளத்திற்கும் உரிய இன்றி அமையாக திட்டம் பற்றி அக்கூட்டங்கள் நோக்கும் எவரும் இங்கள் ஈடல் நீரேரிகளை நன்றீர் ஏரிகளாக மாற்றும் திட்டம் பற்றிச் சிக்கிக்காதிருக்க முயற்சாக, நன்றீரேரிக் கிட்டங்களால் யாம்புபாணத்தின் தரைக்கீழ் நீர்கள் சேமிப்பு அதிகப்படுத்தாடு விணை கடலை அடையும் நீர், காரக்கிழ் நீர் மீன் நிரம்பியாக மாறும். குடா நாட்டித் தங்கரக்கிழ் நீரில்லவைகள் தங்கிப்படாது கொடராகவே இருக்கும். குடா நாட்டின் உவர் நீராகல் பிரச்சனைகள் கணிசமான அளவு குறையும். உவர் நிலங்கள் வளமுள்ள விளை நிலங்களாக மாறும். கடாநாட்டின் நிலப்பரப்பும், நன்றீர் பரப்பும் அதிகரிக்கும். இவ்வாறு பல நன்மைகளை நன்றீர் ஏரியாக்கும் திட்டம் எமக்க வழங்குமெனத் துணியலாம் உண்மையில் இப்பகுதிக் காட்டிரேரிகளை நன்றீரேரியாக்கும் திட்டம் பற்றிய சிந்தனை நூறு வருடம் பழங்கு வாய்ந்தது. 1922ல் - இரண்மட்டுக்குள அணை கட்டப்பட்ட போது ஆணையிறவுக் கடன்ரேரியை நன்றீரேரியாக்கும் திட்டம் பற்றியும் கறப்பட்டிருந்தமை மனங்கொள்ளாத்தக்கது.

யாற்பொளைக் கூடா நாட்டில் நீண்ட கால திட்டத்தின் அடிப்படையில் நூல்ரேரிகளாக மாற்றப்படக்கூடிய 13 கடன் ரேரிகளும் நடைமுறையிலுள்ள 33கலர் நீத் தடுப்புத் திட்டங்களும் உள், மேற்படி 13 கடன்ரேரிகளில் நான்கு கடன்ரேரி

கிளை அதிக செலவில்லி நன்னீரேரிகளாக மாற்றலாம். ஆனால் யாவது:

1. ஆணையிறவு மேற்கு கடல்கோரி
2. ஆணையிறவு கீழ்க்கு கடல்கோரி
3. தொண்டமணாரு கடல்கோரி
4. உப்பாரு கடல்கோரி

மேற்படி கடல்கோரிகளை நன்னீரேரிகளாக மாற்றும் திட்டங்கள் பல உருவாக்கப்பட்டு, அவற்றிற் சில பகுதிகள் செயற் படுத்தப்பட்டுமுன்னன. உப்புநீர் மீன்பிடிக்கு உதவுமென்று என்னும் மக்கள் ஏதோவயிகளில் கடல்கூர உள்ளே வரலிடுவதனால் இத்திட்டங்கள் பூரணவெற்றியை அளிக்காதுள்ளன. இத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் செயற்படுத்துதல் இன்றியமையாததாகும் அத்துடன் குடாநாட்டுடச் சூழவுள்ள ஏனையிலை கடல்கோரிகளை யும் அதிகபொருட்செலவு இன்றி நன்னீரேரியாகக்கூடியவாய்ப்பு உண்டு. உதாரணமாக மன்னடத்தெவையும் வேலைனையையும் பிரிக்கும் கடல்கோரியை கலப்பமாக நன்னீரேரியாக மாற்றலாம். பண்ணவைத் தாம்போதியையும் அரசாவித்தாம்போதியையும் முற்றாக முடுவதன் மூலம் யாழ்ந்துரத்தின் தென்மேற்கு பகுதியில் பாரிய நன்னீரேரித் தேசுகத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

இவ்வாறான திட்டங்களால் நன்னீர் வளம் பெருகுவதோடு நிலப்பரப்புகளில் உவர்த் தன்மை நீக்கப்பட்டு அவற்றை வளமான வீடை நிலங்களாக மாற்ற முடியும். இது நில, நீர் பற்றாக்குறையால் அல்லபடும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையுமெனவாம்.

கூட நீரேரிகளை நன்னீரேரிகளாக மாற்றும் திட்டத் திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பவர்கள் முக்கியமாக இரு பிரச்சனைகளை முன்னவக்கின்றனர்.

1. சூழல் மாசுடைல் தொடர்பானது

கடல் நீரேரிகளில் நீர்வரத்துத் தடைப்பட்டு நீரேரிகள் முற்றாக வற்றும் காலங்களில் குடியிருப்புப் பகுதிகள் மீது வேகமாக விகம் காற்றினால் புழுதி வாரி வீசப்படுமென்றும் இதனால் இத்திட்டம் சுற்றுப்புறச் சூழல் மாசுடையும் அபாயத்தைக் கொண்டுள்ளதைவும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

இந்த அபாயத்தை இலகுவாக சமாளிக்கலாம். நன்னீரை மற்றாக அல்லது தேஷ்வி வைப்பதைச் சூலமாகவும் முற்றாக

நீர் வழித்தும் பகுதிகளைக் கண்டற்றி அப்பகுதிகளில் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் புஸ் வணர்ப்பதன் முனையை இம் மாச்சடதல் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கலாம். ஒலைாந்து தேசத்தில் கடல் நீரேரிப் பரப்புகள் பெருமளவு மீட்க்கப்பட்டு புல்வனர்ப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு விலங்கு வேளாண்மை விருத்திக்குப் பயன்செடுத்தப்பட்டு வருவதை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

2. கடல் நீரேரிகளில் மீன் பிழித்தொழில் மேற்கொள்ளும் மக்களின் தொழிற்றுறை யாதிப்புறும் என்ற சருத்து

இத்திட்டத்தால் பரதிப்புறும் மக்களைக் கண்டறித்து அவர்களுக்குப் பொருத்தமான வேறு கரையோரப் பருத்திகளில் குடியிருப்புக்களை அமைத்துக் கொடுப்பது இயக்க கூடியதே. குடாநாட்டுப் பரவல் கடற் பரப்புகளில் மீன்பிழித் தொழிலில் ஈடுபடுவதைவிட ஆழ்கடல் மீன்பிழியில் அவர்களை ஈடுபடவைப்பது பொருளாதார அபிவிருத்தி நோக்கில் அதிக நன்மை விளைவிப்பதாக அமையும். எனவே பாதிப்புறும் மக்களை குடாநாட்டின் அல்லது பிரதான நிலப்பகுதியின் கிழக்குக் கரையோரமாகக் குடியியற்றி ஆழ்கடல் மீன்பிழியை ஊக்குவிக்கலாம். இம்மாற்றமானது குறுங்கால நோக்கில் கடினமாக அமைந்தாலும் நீண்ட கால பிரதேச அபிவிருத்தி நோக்கில் அதிக நன்மை பயக்குமென நம்பலாம்.

5.7 யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டுப் பாசனத்தில் மாத்திரமல்ல பிரதான நிலப்பகுதி பாசனத்திலும் முறையான பாசன முகாமைத்துவம் வளர்ச்சிடையவிலை என்பது உண்மையே; நீர் முகாமையில், வடிநிலப்பகுதி முகாமை, நீர்வள ஆபிவிருத்தியும் சேமிப்பும், வயல்நிலமட்டத்தில் நீரின் பாசனத்துக்கான பிரயோகமும், கட்டுப்பாடும், வடிகாலும் நீர்ப்பாசனத்திற்குரிய நீர்விடுவிப்பும் என்றவாறு நீர் முகாமைத்துவ மட்டங்கள் பெறுபடுவின்றன, இம் முகாமையைச் சூக்கமாக விளக்குவதற்கு இரண்டாக வகுக்கலாம்.

1. நீர்த்தேக்க, நீரவழிகள் முறையிலான முகாமைத்துவம்.
2. வயல் நீர் மட்டத்திலான முகாமைத்துவம்.

முதலாவது முகாமைத்துவ அமசங்களை பெருமளவு அரசே கவனிக்க வேண்டியுள்ளது, வயல் நிலமட்டத்திலான முகாமை

ததுவம் விவசாயிகளின் கல்வியறிவு வளர்ச்சி, பங்குபற்றல், ஒத்துழைப்பு என்பவற்றில் தங்கியுள்ளது பாசன முகாமைத்துவ முறைகள் வளர்ச்சி பெறவில்லை. இவை செயல்முறைப் படுத்தப்படும் போது தேவைக்கு மிதமிஞ்சி வீணாக்கப்படும் பாசன நீரைப் பேணுவதோடு, அதிக பரப்பளவுக்கு பாசன நீர்வசதியை வில்லை தறித்தலும் சாதித்தியமாகும்.

யாற்பாண பகுதிகளில் நீரிறைப்பு, இயந்திரமயப்படுத்தப் பட்ட பின்னர் பயிர்களுக்கு மிதமிஞ்சிய நீர் பாய்ச்சப்படுவதாகக் கருதப்படுகின்றது. உவர் நீராதல் பிரச்சினைக்கு இதுவும் ஒதுக்காரணமாகும். உண்மையில் இன்ன பயிருக்கு இன்ன பிரதேசத் தில் இன்ன காலத்திற்கு இவ்வளவு நீர் தேவை என்பதை விவசாயிகளுக்குதல்ல முறையில் அறிவிவருத்தல் வேண்டும். மேலும் இங்கு காணப்படும் பாசன முறையை நீர் ஆவியாக்கத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. இதனை தடுப்பதற்கு இஸ்ரவேல் நாட்டில் காணப்படும் பாசன முகாமைகளான வசிறல் பாசன முறையை, பல குழாய் வழி இணைப்புகள் மூலம் பயிருக்கு ஆடியில் நீரைச் சொலுத்துதல், ஆவியாக்கம் ஆண்யுயிர்ப்பைத் தடுப்பதற்கு சில இரசாயனங்களை நீரில் மிதக்கவிடவும் போன்ற நவீன பாசன முறைகளைப் பின்பற்றி ஒரு துளி நீரும் வீணாகாமல் பாசன முகாமைத்துவ முறைகளை மக்கள் பின்பற்றும் படி செய்தல் வேண்டும்,

5. 8 நீர்வள அபிவிருத்தி தொடர்பான திட்டமிடலுக்கு பலவேறு தரவுகள் தேவை. இதற்கு புறியியல், பொருளியல், புவிச்சரிதனியல், மண்ணியல், பொறியியல், விவசாய அறிவியல் அறிஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு அமைப்பாக இயங்க வேண்டும். தமிழர் பாரமபரிய பிரச்சதங்கள் நீர்வள வலயங்களாக முதலில் வகுக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆறுகள், குளங்கள் கிணறுகள் என்பவற்றை அவதானித்து - ஆய்வு செய்து, அவற்றின் நீர்ப்பீட் அளவுகள், உவர்த்தன்மை, நீரின கழிந்த தன்மை, உரம், கிருமிநாசினிப் பாவணைகளால் நீர் மாசுபடும் தன்மை, ஆவியாக்கம், ஆண்யுயிர்ப்பு, ஊடுவடிதல் போன்ற அம்சங்கள் கணிக்கப்பட்டு நீர்வள வவயங்கள் நீர்வளமிக்கப்பட வேண்டும். இவ் அடிப்படை தரவுகளின் துணையுடனேயே அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். இந்த அடிப்படை கூலைக் கொண்டுமையும் திட்டங்கள் பெற்று பெறுமென்றும்,

5. 9 பிரதான நிலப்பகுதி நீர்வள ஆய்வுகள் இன்னும் சுரியாக ஆராயப்படவில்லை. இப்பகுதிக் காடுகளிலே பழைய குளங்கள் பல தூர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. இவை புலருத்தாரணம் செய்யப்படுதல் வேண்டும். பயன்பாட்டில் உள்ள குளங்களின் கொள்ளளவைக் கூட்டலாம். தெளிவான ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு சூழல் நிலைமைகளை பாதிக்காத வகையில் புதிய நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்கலாம். 1980/81 இல் கணகாம்பிகைக் குளம், பிரமந்தலாறு, புதுழூரிப்புக் குளம் போன்ற வற்றின் கொள்ளளவை அதிகரிக்கும் நடைமுறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பறங்கியாறு, பாளி ஆறு என்பவற்றைப் பொருத்தமான இடத்தில் மறித்துக் கூட்டி புதிய நீர்த்தேக்கங்கள் நிர்மாணிக்கக் கூடிய வள வாய்ப்புகள் பற்றி நீரியலாளர்களால் ஆராயப்பட்டுகளது.

5. 10 பிரதான நிலப்பகுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குளங்களில் ஏற்று நீர்பாசன வசதிகளை அதிகரிப்பதன் மூலம் அங்கு உபணிஷத் செய்கையை ஊக்குவிக்கலாம். வடபகுதி குடியேற்றத் திட்டங்களில் ஏற்று நீர்பாசன வசதிகளுடன் உபணிஷத் திட்டங்களை பெருமளவுக்கு உற்பத்திக்கு முதலிடம் வழங்கிய இளைஞர் திட்டங்களை பெருமளவுக்கு உற்பத்தியைத் தந்த திட்டங்களாக உள். (உ-ம் முத்தையன் கட்டு, விசுவமடு, வளவிக்குளமடு) இவ்வாறான ஏற்று நீர்பாசனத் திட்டங்களில் பண்பப்பிரிச் செய்கைகளே ஊக்குவிக்கப்படுதல் வெண்டும். ஏற்றுப்பசுன முறை அதிக செலவில் அமைக்கப்படுவதால் பண்பப்பிரிச் செய்கையே அதிக வருமானத்தைத் தரத்தக்காக அமையும்.

6. 0 முடிவுகள்

தமிழரின் பாரம்பரியபிரதேச நீர்வள அபிவிருத்தியை எமக்கு வேண்டுவதான் அபிவிருத்தியாக முன்னெடுத்துச் செலவதற்கும் இவ்வள அபிவிருத்தி தொடர்பான கொள்ளக்களை, திட்டங்களை உருவாக்குவற்கும் அவற்றை நீாவகிப்பதற்கும் அப்பிரதேசங்கள், அவ்வப்பகுதி வாழ் மக்களின் பூரண நிர்வாகத்தினுள் வருதல் வேண்டும். அப்பொது தான் தங்கு தடையின்றி உள்நோக்கம் எதுவும் அற்ற விவசாயபாசன அபிவிருத்தித் திட்டங்களை உருவாக்கலாம். இதனால் விவசாய உற்பத்தியில் நாம் தன்னிறைவு பெறுவது மாத்திரமன்றி மிகை உற்பத்தி செய்தலும் சாத்தியமாகும். □

அட்டவணை — 1

வட்டத் திறக்கு மரக்கணக்கி நிலை பேரவையின் பெருமையைப் பற்றி 1991/92 (டெக்டரிஸ்)
(அதைப்பிரக்குவிக்குள் வணக்கள் வீதத்தில் அடிக்கடி போட்டுள்ளன)

வகை	வட்ட மாதாண்மை	இழக்குமாக்கணம்	தமிழ்நாட்டின்படியல் பிரதேசம்
1. பெருமைப்பாணம்	35,902	95314 (56.7)	131216 (50.7)
2. சிற நீர்ப்பாசனம்	18169 (20)	9823 (5.8)	27993 (10.8)
3. மாணாவாரி	36639 (40.4)	63086 (37.5)	99725 (33.5)
மொத்தம்	90,710 (35)	168,223 (65)	253,933 (101)

தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்திற் காணப்படும்
ஆற்று வடிநிலங்களும் அவற்றின் நிரேந்து
பரப்பும்

மாவட்டம்	ஆறுகளின் பெயர்	நிரேந்து பிரதேசம் (ச. சி. மி.)
அம்பாறை	பகுற ஓயா	92
	கிரிகுல ஆறு	15
	கெவவ ஆறு	51
	வில ஓயா	484
	கெட ஓயா	604
	கரந்த ஓயா	422
	செமன் ஆறு	51
	தாண்டியடி ஆறு	22
	கஞ்சிக்குடிச்சி ஆறு	60
	சூபஸ் குளம் ஆறு	35
	பன்னல ஓயா	184
	அம்பலம் ஓயா	115
	கல்வோயா	1792
மட்டக்களப்பு	அன்பெட்டில ஓயா	522
	துப்பன்கேணி பதக்கம்	9
	நாமகட ஆறு	12
	மண்டிப்பற்று ஆறு	100
	பத்தந்தி ஆறு	100
	வெற்றாறு	26
	மகிழவெட்டுவாள் ஆறு	346
	முந்தெனி ஆறு	1280
	மியாங்கொல்வ எல	225
	மதுறு ஓயா	1541
	புளியன்பொட்ட ஆறு	52
	கிரிமெச்சி ஓடை	77
	போடிக்கொட ஆறு	154
	மாந்தன் ஆறு	13
	மாக்கரைச்சி ஆறு	37

திருக்கோணமலை	மகரவளி சங்கை	10327
	நெத்தளாய் வட்டநிலம்	445
	பாலம்போட்ட ஆறு	69
	பான் ஓயா	143
	பன்குளம் ஆறு	382
	குஞ்சிக்கும்பன் ஆறு	205
	புலக்குட்டிக் ஆறு	20
	யான் ஓயா	1520
	மீ ஓயா	91
	மா ஓயா	1024
	குரியன் ஆறு	74
முல்லைத்தீவு		
	சவர் ஆறு	31
	பாலடியாறு	61
	நாயாறு	187
	கோடாவிக் கல்லாறு	74
	பேராறு	374
	பாவி ஆறு	84
	மருதப்பிள்ளை ஆறு	41
கிளி விநாக்கி		
	தொராவில் ஆறு	90
	பிரமந்தல் ஆறு	82
	நெத்தலி ஆறு	120
	கனகராயன் ஆறு	896
	களவளப்பு ஆறு	56
	அக்கராயன் ஆறு	192
	மண்டிக்கல் ஆறு	297
	பல்லவராயன்கட்டு ஆறு	159
மன்னார்		
	பாவி ஆறு	451
	சிப்பி ஆறு	66
	பறங்கியாறு	832
	நாயாறு	560
	அருவியாறு	3246
	கல்லாறு	210
	மோதரகம் ஆறு	937

ஆதாரம் : The National Atlas Of Sri Lanka, 1988

அட்டவணை: 3

தமிழர் பாரக்பரியப் பிரதேசத்தில் காணப்படும்
பாரிய குளங்களின் விபரமும் அவைபாசனம்
செய்யும் பறப்பளவும் (கெக்ரரில்)

மாவட்டம்	குளங்கள்	கெக்ரரில்
கிளிநோச்சி	புதுமுறிப்புக் குளம் பிரமந்தலாறு குளம் கல்மடுக்குளம் இரணைமடுக்குளம் கணகாம்பிகைக் குளம் அக்கராயன் குளம் வன்னேரிக் குளம் கரியாலை நாகபடுவாசி குளம்	399 244 1396 8451 105 1283 139 608
மன்னார்	அடம்பன் குளம் வெலிமகுதமடு குளம் பெரியமடு தட்சணாமருதமடு முல்லைக் குளம் இராட்சதகுளம் பெரிய பண்டி விரிச்சான் குறைக்குளம் அகத்தி முறிப்பு வியாடிக்குளம்	162 304 804 215 152 9890 244 215 1837 495
முல்லைத்திவி	விஸ்வமடு உடையார் கட்டுக்குளம் மருத்தி குளம் முருகண்டிக் குளம் கோட்டைக்டின குளம் அம்பலப் பெருமாள் குளம் ஐயன் குளம் முத்தையன் கட்டுக் குளம் கன்னுகேளிக் குளம் மதவாளசிங்கம் குளம் தேராங்கண்டல் குளம்	121 486 182 144 164 252 385 8473 734 162 121

தெனியான் குளம்	304
கச்விளான் குளம்	162
மல்லாவி குளம்	132
கொல்ளீலன் குளம்	106
தண்ணிமுறிப்பு	957
நித்திகைக் குளம்	154
வவுனிக்குளம்	2791
பனங்காமம் குளம்	121
வவுனியா	
கெரராயன் குளம்	94
கொம்புவைத்த குளம்	89
மல்லிகைக் குளம்	121
கொக்கச்சான் குளம்	87
சேமமடு குளம்	243
நாம்பன் குளம்	104
கல்மடு குளம்	162
ஏர்பொத்தேக குளம்	96
மாமடுவ குளம்	267
மாரம்பைக் குளம்	87
மூனாயமு குளம்	87
வேலன் குளம்	91
பெரிய தம்பனை	138
பம்பைமடு	105
வவுனியா குளம்	172
மகாகச்சி கொட்டியா	104
மடுகந்த குளம்	162
ராஜேந்திரன் குளம்	119
ஸரப்பெரிய குளம்	204
பாவற்குளம்	1673
ஆரிய மருதமடு	92
மகதி குளம்	312
மருதமடு	177
திருக்கோணமலை	
மதவாச்சிய வெவ	116
நீலப்பணிக்கன் குளம்	416
ஏதெண்ட முறிப்பு	83
கிழுலேக்கட வெவ	105
பெதவவெழ	93
புலியெடு	116

மகாகவம் பற்று	291
மடுவக் குளம்	106
பெரிய குளம்	126
பெரிய எனும்புளே	83
எதம்பெண்டிக் குளம்	129
மாதாதிவுல்லெவவ	565
மொறவெவ	1635
ஆண்டான் குளம்	183
கல்மெத்தியாவ	260
பரவிப்பாஞ்சான்	—
குரங்கு பாஞ்சான்	202
இலக்கந்தை	245
அவ்வைக்குளம்	83
வான்னல	417
வெண்டரசன் குளம்	521
கந்தளாய்	5049
 மட்டக்களப்பு	
கட்டுமுறிப்பு	344
மதுரன்கேணிக் குளம்	202
கிரிஞ்சை ஒட்ட	101
ஆணைக்ட்ட கட்டு குளம்	126
வாகனேரி	3108
வடுமுளை	324
தரவை	81
கரடியன் குளம்	142
நீச்சலி குளம்(கித்துல்லெவவ)	324
முகம்குளம்	3440
உணவிச்சை	5163
சேவகப்பற்றுக் குளம்	122
சடுக்காழுளை	3088
மகிழ்திதிருக் குளம்	81
அடைச்சகல் குளம்	109
வெலிக்கா கண்டியா	138
புறுகுண்ணாவ	1709
துன்பன் கேணி	275
பெரிய பழுக்காமம்	89
பெரியகோவில் பூரதி	13 ⁹
மகிழுர் பெரியகுழும்	127

ஆம்பாறை	தெம்பிட்டிய	174
	போர்பொல	81
	நவகிரி	7003
	வீராகோட்	3743
	சடவந்தலாவ	1123
	வலதபிட்டி	283
	நாமல் ஓயா	951
	சேந்தாயக்கா சமுத்திரம்	43813
	அம்பவன் ஓயா	929
	கஞ்சிகுடிச்ச ஆறு	688
	சாகமண் குளம்	1364
	பல்வன் ஓயா	1311
	பன்னலகம	249
	வம்மிக்குளம்	—
	ரூபஸ் குளம்	413
	ரோட்டை குளம்	541
	சேமனிக்குளம்	81
	வகுகல குளம்	263
	நதெல்ல குளம்	170
	நாவுல குளம்	103
	பாணம் குளம்	304

ஆதாரம்: The National Atlas of SriLanka - 1988

அட்டவணை 4

துறைமுக மாநிலப் பிரதேசத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில நிலையங்களுக்கான மாழலியுக்கிடையாற்றும் (மீல் / மீர்த்தில்) (அடாப்புக்குறிக்க நாற்றுவிதயப்படும் காலாணி மட்டுள்ளது.)

நிலையங்கள்	ஏரட்டு	நாள் ஏர்பிரஸ்	கோ டீப்	ஒட்டார நாள்போர்	நிலைம் பேப்
மாழலியாறு	1330 (100)	100 (7.5)	175 (13.1)	655 (49.3)	400 (30.1)
மாநிலார்	967 (100)	133 (13.7)	100 (10.4)	411 (42.4)	323 (33.5)
திருச்சேராஜம் வெளி	1727 (103)	125 (7.2)	332 (19.8)	590 (34.2)	680 (39.4)
மட்டுக்காட்டு	1684 (100)	157 (9.2)	197 (11.6)	453 (27.2)	887 (52.0)
ஏந்தனாம்	1762 (100)	202 (11.5)	345 (19.6)	499 (28.3)	717 (40.7)
கூருட்டுக்காலி	1586 (100)	143 (9.0)	302 (19.0)	557 (35.8)	574 (36.2)

விவசாயத் தொழில்துறைக்கான 3 விரிவாக்கம்

விவசாயத் தொழிற்துறை எனும்போது, அது ஒரு பகுதியில் விவசாய உற்பத்திக்கான (உள்ளிடுகைகள், வாகனப் போக்குவரசிது, கன்சியம் போன்றன) கைத்தொழில்களையும் மறுபக்கத்தில் விவசாய உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்களையும் குறிக்கும். இங்கு விவசாய உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழிலுக்கே முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தின் பொருளாதாரம் நீண்ட கால பாரம்பரியமிக்க விவசாயத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டமெந்துள்ளது. ஆயினும் ஒரு விவசாயத் தொழிற்துறை நோக்கிய விரிவாக்கம் இங்கு குறிப்பிடும்படியாக அபிவிருத்தியும் வில்லை என்றாலும், அதாவது, விவசாய மூலவளமானது அதிக வருமானம் தரத்தக்க விவசாய அடிப்படையிலான கைத்தொழில் துறைதோக்கி இன்றுவரை சரியாகத் திசைசிருப்பாபடவில்லை என்பதே இன்ன் கருத்தாகும். இலங்கையில் நூற்றாண்மைக்கு மேற்பட்ட வளர்ச்சியைக் கண்ட பெருந்தோட்ட விவசாயத்துறை கூட பண்ட உற்பத்திக் கட்டத்திலிருந்து பதனிடல் கட்டத்திற் குக்கூட இங்கு முறையாக அபிவிருத்தி பெறவில்லை என்பது கூறப்பால் உண்மையாகும்.

இப்பிரதேசத்தில் அதிகம் பரந்துள்ள விவசாயக் கைத்தொழில் நெல்லைரக்கும் ஆலைத்தொழிலாகும். பாரம்பரிய வகை ஆலை, ஓரளவு நல்லவகை ஆலை, நல்லவகை ஆலை என இவை கிராமம் தொட்டு நகரம்வரை பரந்துள்ளன. மொத்த நெல் ஆலைகளில் 80 லீதமானவை பாரம்பரிய ஆலைகளே. நெல்லை அரிசியாக மாற்றம் ஒரு கிரு பதனிடல் முயற்சியை

மேற்கொள்ளும் இப்பாரமிப்பிய ஆஸ்வகள் அதிக தினம்கையிலே விளைவிக்கின்றன. அவையாவன; 1) அரிசி அதிகாவக்கு உடைக் கப்படுகின்றது. 2) அரிசிபிள் அசத்துகிள் காணப்படும் வாய்ப்பு அதிகம் உள். 3) தலிட சுரியாக நீக்கப்படுவதில்லை. 4) பழங்கல் அரிசியை மட்டுமே வெவ அரைக்கின்றன. 5) ஆஸ்வகையையெக்கும் வறுநுகர்வில் சிக்கவும் இல்லை. நல்லவாக ஆஸ்வகள் மேற்படி குறைகளை நிரித்திக்கவல்லன. எனவே நெஞ் தெள் வரைக்கும் ஆஸ்வகளை நல்லமயப்படுத்தக்கல் அவசியமாகும். கரிமுச் பாரம்பரியப் பிரகேஷமாசிய வட்டிம் மாகாணத்தில் தெள் 258,933 கெக்டர் பாப்பில் (1981/92) விளைவிக்கப்படுகின்றது. இது இலங்கையின் மொத்த நெஞ்சினை பரப்பில் 35 விக்கா கும். (மொத்தம் 100 எலில் 65 விக்கம் இழக்க மாகாணம் 35 விக்கம் வட்டமாகாணம்) இனால் தெல்வராக்கும் ஆஸ்வகளை எவ்வகையிலே விரைவாக நல்ல மயப்படுத்தலாம் என்பது பற்றி நாம் அதிக கவனமெடுத்துவ வேண்டும்.

ஆரிசியை எவ்வாறு அதிக வாபஸ் தாம் கைத்தொழிலாக மாற்றலாம் என்பதற்கு 'நெகிள்ஸ்' உரப்பிக்கிள்ளாக வரும் நெஸ்டம் (Nestum) பாளின் (Forline) அகிய கழந்தை உணவுப் பொட்டுக்களே தக்கந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். மேற்படி உணவுப் போட்டுக்களில் இந்கைப்பிடியெல்லான் அரிசியோ? கோஷமீபியா தான் ஈலப்பொள்ளாக உள்ளது. அத்துடன் சில ஊட்டச்சத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதனைப் பெறுவதற்கு மிக அதிக வினை கொடுக்க வேண்டியன்றது. இவ் அதிக விளையை அப் போட்டு பெறுவதற்கு அது ஒத்துக்கொழில் மயப்படுத்தப்பட்டு பல செயல்முறைக்கட்டுப்படுத்தப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்படுவதே காரணமாக அமைகின்றது. எனவே விவசாய உற்பத்திகளைக் கைத்தொழில் மயப்படுத்தும். போது நாம் அதிக வருமானம் பெற்றுத்தும்.

தெங்குத் தொழில் ஒப்பிட்டவில் கைத்தொழில் மயமாக கப்பட்டுள்ளதொலாம். தேங்காயத் துவங், தேங்காய் என்னைய், சவர்க்காரம், மாஜிரின், வினாகிரிபோன்ற உற்பத்திகளும் தூம்புத் தொழில் போன்ற தொழில் மயமாக்கப்பட்ட உற்பத்தி கரும் தேசிய மட்டத்திலே ஒரளவு அபிவிருத்தியை எட்டியுள்ளன. ஆனால் வடக்கு, சிழக்குப் பிரதேசங்களில் இவை குறிப்பிடும் படியான அபிவிருத்தியை இன்னும் எட்டவில்லை. தெங்குத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான நிறைய வாய்ப்புகள் இங்குள். தெங்குத் தொழில் அபிவிருத்தியானது சிராம மட்டங்களிலே

திட்டம் பெறுவதற்கு அதிகப்படிகள் சிகிசையிடக்கூண்டனர். முக்கியமாக சிராம மட்டத்தில் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்க முடியும். தெங்கினைத் தொழில் மயப்பிற்குதோடு அதனை தவின மறைக் கைத்தொழில் உற்பத்திகளாக மாற்றுதலும் அவசியமாகும்.

பெறுதேசத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூக்க வீணோர் முக்கிய விவசாய அடிப்படையிலான கொழுற்றுறை சினி உற்பத்தியாகும்: காம்பு. சில கிழங்கு வகைகள், பண்ண ஏரிய வளங்களிலிருந்து ஒன்றி உற்பத்தி செய்யப்பட்டலாம். இப்பிராதேசத்தில் காம்புக்கிளி உற்பத்தியாகும், கல்லெலாயாவில் காம்புக்கிளி உற்பத்தியாகின்றது. இக்கிய மட்டத்தில் வருடம் 3,00,000 தொன் சினி நுரைப்படி கிடைக்கிறது. ஆனால் 45,000 சொன் தான் உத்தாட்டு உற்பத்தியாகின்றது. வாற்றடவுற்றக்கிள் காம்புப்புச் செய்கையினால் நல்ல காம்பில் மேற்கொள்ளலாம். பாசன வகைகள் அகாம்பெட் பெற்றால் வாற்றட மாறுவாயும் காம்புப் பயிரிடப்படலாம். அத் தட்டி இப்பிராதேசத்தில் சினி உற்பத்திக்கான பொருத்தமான கிமிக்குவகைகள் எவ்வளியை அராய்ந்திருந்து அவற்றினேப் பயிரிட்டு சினி உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். மேலும் பெற்பிராதேசத்தின் மாக்கிய பாரம்பரிய வளமான பணவாத்துக் கிளி உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துவோமாயின் அதிக வளமான மாம் வேலை வாஸ்ப்பும் ஏற்படுமெனக் கருதுகின்றனர். பணத் தினி உற்பத்தியானது அதிக உற்பத்திக் கெவலை வேண்டுகின்றது மாக்கியமாக ஏரிபொந்ட் ரெலைஃப் அதிகமாக உள்ளது. ஜிராஷ்க்கியைப் பயன்படுத்துவகன் மூலம் இச்செவலைக் கறைக்க மூடியுமாயின் உற்பத்திக் கெவலைக் கறைத்து பணவ வளத்தில் நந்து பொருத்தாக மாறுவதற்கில் சினி உற்பத்தியுடன் இணையாக மதுபான உற்பத்தியைப் பயிரிக்கவாம். இவ்வளர்ந்துமிகு செய்யத்தக்க வகையில் தாம் வாய்ந்தனவாக அமைத்து வேண்டும். பணவள அபிவிருத்திக் கபை, பொருத்தமிய மேர்பாட்டு நிறுவனம் போன்ற அமைப்புகளும், சமூக நவங்கிளம்பிகள் சிலரும் பணவள உற்பத்திக்கை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அன்றமைக் காவலங்களில் அதிக முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வெற்றி கண்டுவருகின்றனர். பணவளக்கிளிநந்து பலவகையான அழுப் பொந்ட்டள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அல்லாசப்பயனத் தொழில் வளருகிற போது இவ்வாறு உற்பத்திகள் அதிக வருமானத்தை ஈட்டித்தருமென நம்பவாம்.

எமது பிராதேசத்தில் அதிகளும் அபிவிருத்தி வாய்ப்பைக் கொண்ட இன்னோர் தொழிற்துறை வினங்கு வேலான்மை

யாகும் வட்டிக் சிமசிதுப் பிரதேசங்களில் நல்வழாறையில் திட்டமிட்டு வெவ் மேற்கொள்ளப்படவாம் புல்வளர்த்து அதனை விலங்குகளுக்கு கொடுத்து பாலாக, வேறாசியாக பெறுவதில் அதிக வருமானம் உண்டு. தினங்வாக்களைக் கோழிகளுக்குக் கொடுத்து முடிவடையாக வேறாசியாக நுச்சவதில் அதிக பான் உண்டு. புல்வர் தினங்வாக்களுக்குமே மேற்படி உற்பத்திகளின் விவசாய மூலங்களுக்காகம் அடி, எஞ்சம், பன்றி, மயல் தினங்களில் கால் மாடு பேரங்களும் நல்ல காலாயிலே எங்க பிரதேசங்களில் விரிவாகிஸ்ட் செய்யப்பட்டாலாம். கிராமம் ஒன்றில் மதிகை வளர்ப்பிற்கு கூட நல்ல விவசாயி அதன்மூலம் பல நல்ல பழக்கங்களைப் பெறவாம். அவர் கன்னு வீட்டிலே கேள்வாக்கான ரயிர்வாய்வை (Biopest) உற்பக்கி செய்யவார்; பயிர்களுக்கு உாம் பெறவாம். மால், இறங்கி பெறவார் பொய்ம் ஒன்றாட்டின் ஒன்று இனங்வாக அவிளிக்கியறந்தக்கவக்காகின் கருங்கினங்களுக்குப்படிட கிராமப் பண்ணைத்திட்ட விரத்தியின் மூலம் அதிக பான் பெறவாய்க் கூடுதல் கிரந்த உகாணம் மதினாரின் மனமந்தங்கள் ‘ஒக்குக்கபாம்’ அனுமதி கூர்க்கவரின் போற்பட கூக்கிகளைப்படிப் பண்ணை அவிளிக்கியானது பலங்கள் வழிகாட்டவால்லது; விவங்கு வேளாண்மை எமது பிரதேசக்கில் சென்றுவரை விகாரம் ஈறந்த கவலிப்பையே பெற்றுள்ளது. தொன் ஒவ்வொரு கிராம மட்டத்திலும் அவிளிக்கிக் கேர்ப்பு உறைக்கல் வேண்டும். வீட்டின்கூடு ஒரு மாடு, சிறு கோழியினாண்கள், அடி எங்கள் வளர்க்க மக்கும் அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஏமது விராமங்களிலுள்ள வேலிகளை மதில்ளாக மாற்றுவதைக் கிடைத்த குழம்காரக்கூடிய மாங்களை வேலிகளில் காட்டி அதன்மூலம் விலங்கு வேளாண்மையை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் கயநிறைவூபி பொருளாகார வளமுள்ள கிராமச்சு குடுப்பு அலகுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இவை பெறிகும் உதவும்.

பால் உற்பத்தியை இன்னும் நல்ல தொழிற்துறை உற்பத்தியாக மாற்ற வேண்டுமாயின் அதனை புட்டிப்பால், பாலுமர பட்டர், சில், ஜஸ்டிந், யோகஹட் போன்றவாக மாற்றி உற்பத்தி செய்யவாம். இவை அதிக வருமானத்தை அளிக்க வல்ல உற்பத்திகளாகும். புல் வளர்ப்பில் கிருந்த ஆரம்பமாகும் இத்தொழிற்றுறையின் விரிவாக்கமானது சந்தேயின் விரிவுக்கேற்ப அதிக வருமானம் தரும் உற்பத்திகளாக வளர்ச்சி பெறத் தக்கவையாகும்.

வட்டிக் மாகாணத்திலே 6. 1 வீத நிலப்பரப்பைக் கொண்டதும், அப்பிரதேச, மொத்தக் குடித்தொகையில் 30 வீதத்தை

உண்டக்கியதுமான் யாழிப்பாணக் குடை நாட்டுப்பகுதியே தோட்டச் செய்கை நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ள பகுதியாக அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் இவங்கையில் வேறு எப்பாகத் திலும் இல்லாதவாறு செறிந்த முறைப் பயிர்க்கெய்கை மேற் கொள்ளப்படுகின்றது. இங்குள்ளோர் நவீன விவசாயிகள் என கூறத்தக்கவர்கள். யாழிப்பாணக்குடா நாட்டு விவசாயிகளேப்போல நாட்டின் வேறு எங்கும் மிக விரைவாக நவீன அம்சங்களைப் பின்பற்றும் விவசாயிகளைக் காண்பதற்கு, பாரம்பரிய முறையை உடனடியாகிட்டு நவீன முறையைப் பின்பற்றக்கூடிய மனப் பாங்கு இங்குள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகளிடம் காணப்படுகின்றது. இதனால் நவீனத்துவ முறைகள் இங்கு புதுத்துதல் என்றாலும்.

யாழிப்பாணக்குடாநாட்டிலே உள்ள தோட்டங்களில் டிளக் யிலை, மிளகாய், பழங்கள், நினைவுகள் என்பன பெருமளவில் விலையிக்கப்படுகின்றன. இவங்கையின் உபயூக உற்பத்தியில் கணிசமான பங்கினன் யாழிகுடாநாட்டு விவசாயிகளே உற்பத்தி செய்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, இலங்கையில் வெங்காயச் செய்கைக்கு உட்பட்டப்ரப்பளவில் 3/4 வத்துமும், மிளகாயச் செய்கைப் பரப்பளவில் 15 வத்தும் யாழிகுடாநாட்டிற்குள் அடியுக்கின்றது. எனவே இவ் உற்பத்திகளை விவசாய அடிப்படையிலான கைத்தொழில் உற்பத்தியாக விரிவாக்கம் செய்வது பற்றி நன்கு சிந்தத்து திட்டமிடுதல் இயக்கணா நேசிக்கும் ஆணையரின்தும் கடமையாகும். எடுத்துக்காட்டாக புகையினை மூலவாயில்தலைக் கொண்டு சுருட்டுக் கைத்தொழில் யாழிக்கத் துடன் மாதநிரம் நின்று விடாது, அதனை நவீன முறையிலை சிகரட் உற்பத்தியாக யாறு முடியும், இதற்கான நவீன இயந்திரங்களைத் தருவித்து, சிகரட் புகையினை உற்பத்தியையும் ஊக்குவித்து விவசாயத் தொழிற்றுறை விரிவாக்கம் செய்யப் படலாம்.

இப் பிரதேச விவசாய உற்பத்தியில் குறிப்பாக யாழிகுடா நாட்டு உற்பத்தியில் உணவு பதனிடல் தொழிற்றுறை நஸ்வ பயண நல்குமென்றாம். இவற்றுள் முக்கியமாக பழங்கள் பதனிடல், தகரத்திலைட்டதல், காய்கறி பதனிடல் என்பவற்றில் விரிவாக்கம் பற்றி அதிகம் சிந்திக்கலாம். சில பருவ காலங்களில் வேலேயே சில பழங்களும், காய்கறிகளும் அதிகம் விலைகளின்றன, அக்காலத்தில் இவற்றின் உற்பத்திகள் நிரம்பலை அதை ஏற்படுத்துகின்றன, அவற்றின் டிகள்வி குறைந்து பழங்களுடைய

கறிகள் பேர்முக்கள் சமூதங்கட்டும் நிலையும் தோல்ருக்கிறது. எனவே பழங்களையும், காய்கறிகளையும் பாதுகாப்பாக வைப் பதற்கும், நீண்ட நாட்களுக்கு இன்னேசர் வழியில் காப்புச் செய்துவைத்து பயன்படுத்துவதற்கும் சிறப்பான் சில தொழில் நுட்ப உத்திகள் பயன்படுத்தலாம். அவற்றுள் சில பின்வருமாறு:

1. பாதுகாப்பாக நீண்ட காலம் வைத்திருக்கக் கூடிய களும் சியங்களை உருஙாக்குதல்.

(மேற்கூட பூசாதல் போன்ற நுட்பங்கள் மூலம் பாதுகாப்பளித்தல்)

2. உறையச் செய்வது அல்லது இரகாயணப் பாதுகாப்புச் செய் வது; (ஏ + ம: பழங்களை; பழச்சாறு, பழக்கம் வடிவிலோ, பல்வேறு வகைப் பழம் பானங்களாக உருமாற்றியோ பாதுகர்க்கலாம்)

3. ஊறுவைக்கும் பாதுகாப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்துதல்; (ஊறுகாய்)

4. வலர்த்துவதன் மூலம் பாதுகாத்தல். (வற்றல் போடுதல்)

மேற்படி பாதுகாப்பு முறைக் தொழில் நுட்பங்கள் பல்வேறு நாடுகளில் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. அவற்றைப் பின் பற்றி எமது பிரதேசத்திற்கு ஏற்றதான் பொருத்தமான தொழில் நுட்ப முறைகளைப் பின்பற்றி உணவு பதனிடல் தொழிற்றுறையை விரிவாக்குதல் வேண்டும். எமது பிரதேசத்தில் பேணிப் பாதுகாத்து சந்தைப்படுத்தக்கூடிய பழங்களைன மாம பழம், பலாப்பழம், தக்காளி, பப்பாளி, எலுமிச்சை, தோட்ட விளாம்பழம், வாழைப்பழம், அண்ணாசி, பனம்பழம் எனவற்ற றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றை எனவழிகளில் பாதுகாத்தல் இலாபகரமான தெண்பதற்கு ஆய்வுகள் அவசியம். ஒவ்வொரு பழங்களையின் பாதுகாப்புப் பற்றியும் தனித்தனி ஆய்வுகள் நிறுத்த நுட்பத் வேண்டும். பாதுகாத்துப் பயன்படுத்துவது இலாபமதரத தக்குதான் என்பதை நிச்சயித்த பின்னரே இம் முயற்சிகள் மேற கொள்ளப்பட வேண்டும். பழச்சாற்றிகள் அடிப்படையாகக் கொண்ட விவசாயத் தொழிற்றுறை உற்பத்திகளில் பானங்கள், தகரத்தில் அடைக்கப்பட்ட பழச்சாறுகள், நெட்டார் பேரன்றுள் உடனடியாகப் பருத்தக்களையாகும். பழக்கழிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவற்றில் ஜாம், ஜெலி, கட்டி, பழக் குழம்பு என்பனவும் முழுதாக அல்லது வெட்டபட்ட பழங்கள்

ஒன்னாகக் கொண்ட உற்பத்திகளில் தகரத்தில் அடைக்கப்பட்ட பழவகைகள், ஊறுகாய் வகைகள் என்பவை முன்றும். எமது பிரதேசத்திலுள்ள பல, சிராமங்களிலே சில பருவங்களின் போது பழங்கள், காய்கறிகள் பெருமளவு உற்பத்தியாகின்றன. தேவைக்கதிகமான இப் பருவகால உற்பத்திகளில் பெரும்பங்கினை விளாடிக்கப்படுகின்றன. பருவகாலமற்ற காலங்களில் இவை அருமையாகவுள்ளதால் அதிக விலையாக உள்ளன. எனவே மேற்படி உற்பத்திகளின் நிரம்பலை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கு, பாதுகாப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும். இதற்குப் பொருத்தமான மனிவான பாதுகாப்பு தொழில்நுட்ப முறைகளை விருத்தி செய்தல் அவசியம். இதற்கான பல ஆய்வுகளும், செய்திட்டங்களும் விரைவில் மேற்கொள்ளப்படுதல் நற்பவனை விளைவிக்குமென வாம்.

பொதுவாக எமது பிரதேச விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் அதே நேரத்தில், அவ் உற்பத்திகளை அதிக வருமானம் தரத்தீக்கவையாக நல்ளாத்துவம் கொண்டவையாக மாற்ற தற்கு விவசாயத் தொழிற்றுறை விரிவாக்கம் பற்றி நாம் அதிகம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். ஒரு நாட்டோடு ஒரு பிரதேசமோ ஒரு சிராமமோ அபிவிருத்தியுறவதற்கு மேற்படி அபிவிருத்திக்குரிய வழிமுறை சூருக்கமான தந்திரோ பாய்மாகும். ஒரு விவசாய உற்பத்தியை சில செயல்முறைக்குட்படுத்தி வேறோர் உற்பத்தியாக அல்லது பலவாக மாற்றுதல், அவ் உற்பத்திகளை இன்னும் சில செயல் முறைக்குட்படுத்தி இன்னும் பலவாக மாற்றுகல் போன்ற தொழிறுட்ப நடவடிக்கைகளே விவசாயத் தொழிற்றுறை விரிவாக்கத்தின் பரிணாமமாகும். இதன் விளைவாக அதிக வருமானம் - இலாபம் கிடைப்பதோடு வேலை வாய்ப்புகளும் அதிகரிக்கும். எனவே விவசாயப் பொருளாதார அடிப்படையிலான நாடுகள் விருத்தியுற மேற்படி அபிவிருத்தித் திறமுறையின்பால் அதிக அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டவேண்டும். □

எமக்குப் பொருத்தமான 4 மாற்றுச் சக்திவளம்

1.0 சக்தியை வழங்கும் மரபுரீதியான வளங்கள் அதிவிரைவாக அழிவடைந்து செல்லும் தன்மை கொண்டவை. ஆதிகாலம் முதல் இன்று வரை உலகத்திலே பரவலாகத் தாவரங்களே பெருமளவுக்கு எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இடைக்காலக் கண்டுபிடிப்பான நிலக்கரி, பெற்றோ வியம் என்பன கைத்தொழில் பூரட்சியை ஏற்படுத்தியது மட்டுமன்றி, நவீன உலகின் எரிபொருட் தேவையின் பெரும்பங்கை வழங்கின. அதிக பயன்பாட்டின் காரணமாக இவை படிப்படியாக அழிவடைந்து சென்று இன்னும் 50 - 75 வருடங்களில் முற்றாக அற்றுப்போய் விடும் நிலை காணப்படுவதாக ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர்.

1.2 எதிர்கால உலகின் சக்திவளத் தேவைகள் அழிவடையாத அல்லது குறைவு படாத சக்தி வளங்களான குரியசக்தி, காற்றுச் சக்தி, உயிரியல் வாயுச் சக்தி, ஈடுவற்றுப் பெருக்குச் சக்தி, அலைச் சக்தி, கடலடித்தள் 'மீத்தேநன்' வாயுச் சக்தி, அணுசக்தி, புவிவெப்பசக்தி போன்ற சக்தி வளங்களின் மூலமாகவே பெறப்பட முடியுமென விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர். இவற்றையே மாற்றுச் சக்தி வளமென வழங்குகின்றனர். மேற்படி மாற்றுச் சக்தி வளங்களில் பலவற்றினை எமது பிரதேசத்தின் பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புகள் நிறைய உள்ளன.

2.0 எமது பிரதேசத்தில் வருடத்திற்குச் சராசரியாக 55 - 60 நாட்களே மழை நாட்கள். எனவே சூரியசக்தியைப்

பயன் படுத்தும் வாய்ப்பு இங்கு அதிகம். சோளக்காற்றும், வாடைக்காற்றும் வருடத்தின் நீண்டகாலம் காற்றுச் சக்தியைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பை அளிக்கவல்லன. இங்கு பெருமளவு கால்நடைவளம் காணப்படுவதால் அவற்றின் கழிவுகளில் குந்து உயிரியல் வாயுச் சக்தி பெறப்படலாம். வற்றுப்பெருக்குத் தன்மை கொண்டதும் நுழைகழிப் பகுதிகளை பெருமளவு கொண்டதுமான எமது நீண்ட கடற் கரையோரப்பகுதிகளில் சில அணைத் தடுப்புகளை அமைப்பதன் மூலம் கடல்வற்றுப் பெருக்கு தன்மையை சக்தி பெறுவதற்கும்பயன்படுத்தக்கூடியும். கடல் நீரோட்டமுள்ள பகுதிகளைக் கண்டறிந்து நீரோட்ட விசையிலிருந்தும், கடலினுள் காணப்படும் வெப்ப மாறு பாட்டிலிருந்தும் சக்தி பெற்றுப் பயன்படுத்தக்கூடிய சாத்தியம் உண்டு. மேலும் அண்மையை ஆய்வொன்று கடற் சேற்றுப் பகுதிகளில் பெதுவாகக் காணப்படும் 'மீத்தேன்' வாயுப்படிவுகள், சில கடலடித்தளங்களில் பெருமளவு படிந்துள்ளதென்றும் அமுக்க, வெப்ப நிலைகளில் மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் பெருமளவு சக்தி பெறப்படலாமென்றும் கூறுகின்றது. இவை தவிர கிழக்கு கரையோரப் பிரதேசங்களில் பரந்து காணப்படும் இம்மனற், மொனோசெட் படிவுகளைப் பயன்படுத்தி அனுசக்தியை உருவாக்க முடியுமென விஞ்ஞானிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கிண்ணியா, ரண்கிளி யா, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலுள்ள கப்பூர்ல்ல, மகாஜூயா, கல்லோயா, கிவுலகம் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் வெப்பநீருற்றுகளிலிருந்து புவிவெப்ப சக்தியைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வாயுப்புகள் பற்றியும் ஆராயப் படலாம்.

மேற்படி மாற்றுச் சக்தி வளங்களிலே, குரியசக்தி, காற்றுச் சக்தி, ஶாண எரிவாயுச் சக்தி என்பவற்றை எமக்குப் பொருத்த மான வழிமுறையில் எவ்வகையில் பயன்படுத்தலாமெனப் பார்ப்போம்.

2.1 சூரியசக்திவளம்

குரியனே சக்தியின் ஆதாரம். குரிய ஒளியில் இருந்து சக்தியைப் பெறுவதற்கு இன்று புத்தம் புதிய தொழில் நுட்பங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 21 ஆம் நூற்றாண்டில் குரிய சக்தியை உலகம் பெருமளவு பயன்படுத்துமென விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றார்கள். மரபுரீதியான சக்திவளம் பயன்பாட்டால் ஏற்படும் குழல் மாசுபடும் பிரச்சினை இவ்வளம் பயன்பாட்டால் இல்லா தொழிற்துவிடும். குரிய சக்தியை இருவகைகளில் பயன்படுத்தலாம்.

1. குரிய வெப்பத்தை நேரடியாகப் பயன்படுத்துவது.
2. குரிய சக்தியை மின்சக்தியாக மாற்றிப் பயன்படுத்துவது.

2.1.1 குரிய வெப்பத்தை நேரடியாகப் பயன்படுத்தும் முறை எமக்குப் பழக்கமான பாரம்பரிய முறையே. உணவுப் பொருட்களை உலரவைத்துப் பயன்படுத்தும் முறையை நீண்டகாலமாகவே நாம் அறிவோம். ஆனால் சிறிது தொழில் நுட்ப அறிவைப் புகுத்துவதன் மூலம் குரிய வெப்பத்தைப் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்த முடியும். ‘கருமையாக்கப்பட்ட பொருளின் மீது குரிய வெப்பம் பெருமளவு ஈர்க்கப்படும்’, இவ் விஞ்ஞான மெய்மையைப் பயன்படுத்தி பெருமளவு பயன் பாட்டைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமெனிலும் குறைந்த தொழில்நுட்ப பத்தைப் பயன்படுத்தி எமக்கு பொருத்தமான குரிய அடுப்பு களையாவது நாம் தயாரித்துக் கொள்ள முடியும். இந்தியாவிலே இவ் வகை அடுப்புகள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. சில அடுப்புகள் கூட்டை போன்ற வடிவத்திலும் இன்னும் சில பெட்டி போன்ற வடிவத்திலும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. கண்ணாடிகளையும் கண்ணாடி வில்லைகளையும் பயன்படுத்தி குரிய வெப்பத்தை குறிப்பிட்ட இடத்தில் குவியச்செய்யும் வகையில் இவ்வகை அடுப்புகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

தமிழ் நாட்டில் ஆவடி முருகப்பா தொழில் நுட்பக் கல்லூரி யிலும் சிந்தாமணிக் கூட்டுறவு அங்காடியிலும் குரிய அடுப்புக்கள் தயாரிக்கப்பட்டு மலிவான விலையில் விற்கப்படுகின்றன. இவ் வகை அடுப்புக்கள் மூலம் அனா மணி நேரத்தில் 135°C முதல் 140°C வரை வெப்பத்தை ஈர்க்க முடிகின்றது. இவ்வகை மாதிரிகளைப் பெற்று எமக்குப் பொருத்தமான குரிய அடுப்பு களை நாம் தயாரித்துக் கொள்ள முடியும். எமக்குப் பெரும் பிரச்சனையாகவுள்ள எனிபொருட் பற்றாக் குறையை ஓரளவுக்கு இதன் மூலம் நிவர்த்திக்க முடியும்.

2.1.2 சில பொருட்களின் மீது குரிய ஒளிபடும் போது ஒரு வகை மின்னோட்டம் உண்டாகின்றதேன் பிரான் சிய விஞ்ஞானி எட்மண்ட் பெக்கல் என்பவர் 1839 இல் கண்டு பிடித்தார். இக்கண்டு பிடிப்பைத் தொடர்ந்து ‘செவினியம்’ என்ற கனிமத்திலிருந்து திருத்தமற்ற குரிய மின் வளங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. இவ் ஆய்வுப்பணிமேலும் தொடர்ந்தது 1954இல் நியூஜேர்ஷியிலுள்ள பெல் ஆய்வுக் கூடத்தைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானிகள் ‘சிலிக்கன்’ எனும் கனிமத்தைப் பயன்படுத்தி

குரிய மின்சலம் தயாரிக்க முயன்று வெற்றி பெற்றனர். 1960 களில் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் அமெரிக்காவிற்குமிடையே ஏற்பட்ட விண்வெளிப் பயணம் தொடர்பான போட்டிநிலை குரிய மின்கலத் தயாரிப்பை ஊக்கப்படுத்தியது. ஏனெனில் செயற்கைக் கோள்கள் இயங்குவதற்கு குரிய மின்கலங்களே தேவைப்பட்டன.

“சிலிக்கன்” என்பது உலகில் மிகவும் மலிவாகவும் அதிகமாகவும் சிடைக்கும் கனிமமாகும். இது புவியில் மண்ணுடன் கலந்துள்ளது. இக்கலிமம் 1400°C சென்றிகிரேட் அளவுக்கு வெப்பமேற்றுவதன் மூலம் உருக்கப்பட்டு படிகவார்ப்புகள் பெறப்படுகின்றன. இவற்றிலிருந்து தனித் தனிச் சில்லுகளாக சிலிக்கன் சிலி எடுக்கப்பட்டு குரிய மின்கலங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. குரிய மின்கலங்களின் உற்பத்திச் செலவு இன்றும் அதிகமாகவே உள்ளது. ஆனால் எதிர் காலத்தில் குறைந்த விலையில் இவற்றை உற்பத்தி செய்ய முடியுமென விஞ்ஞானிகள் நம்புகின்றார்கள். 1973 இல் ஏற்பட்ட பெற்றோலிய நெருக்கடிக்குப் பின்னர் குரிய மின்கலங்களின் உற்பத்தியில் உலக நாடுகள் பெரிதும் அக்கறை கொண்டுள்ளன. 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, அவஸ்ரேலியா, சீனா, இந்தியா போன்ற நாடுகள் குரிய மின்கலங்களை உற்பத்தி செய்வதில் தீவிர அக்கறை காட்டி வருகின்றன. பல தனியார் கம்பனிகள் இவ் உற்பத்தியைச் சர்வதேச வர்த்தமாக மாற்றியுள்ளன. இதனால் எதிர்காலத்தில் குரிய மின்கலங்களின் விலை கணிசமாகக் குறைக்கிற சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன.

மரபுரீதியாக சக்தியைப் பயன் படுத்தி மின்சார ;மயமாக கப்பட்ட கைத்தொழில் நாடுகளையும், நகரங்களையும் சார்ந்த மக்களை விட மூன்றாம் உலகக் கிராமிய மக்களே நூரிய மின்கலங்களால் அதிக பயணப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மூன்றாம் உலகக் கிராமமக்கள் குரிய மின்கலங்கள் மூலம் பின்வரும் பயண்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

- ★ வீட்டுப் பாவணக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மின் சாரத்தைப் பெறல்,
- ★ சிறிய அளவிலான வீவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு நீரிறைத்தல்,
- ★ கிராமிய வைத்தியசாலைகளில் குளிருட்டிகளை இயங்கச் செய்தல்.

★ கலங்கரை விளக்குகள், வீதிவிளக்குகள் பொருத்துதல்.

★ சிராமத்திற்குத் தேவையான நிரை வெப்பமேற்றிச் சுத்தி கரித்தல்.

★ தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்களை இயங்கச் செய்தல்.

★ வாகனங்கள், படகுகளுக்குரிய மின்கலங்களுக்கு மின் ஏற்றம் செய்தல்.

தற்பொழுது நாம் எதிர் நோக்குகின்ற எரிபொருள் தடையின் பாதிப்பிலிருந்து ஒரளவு விடுபடுவதற்கு குரிய மின்கலங்களைப் பாவிக்க முடியும். வீட்டுப் பாவணைக்கேற்ற குரிய மின் கலங்கள் பல்வேறு அளவுகளில் யாற்பாண வர்த்தக நிலையங்களில் கிடைக்கின்றன. (இவை 10W முதல் 120W வரையான மின் சக்டியை வழங்கக்கூடிய) ஒரு குரியமின்கலத் திணை 15 வருடங்களுக்குப் பாவிக்க முடியும். இவற்றில் ஒன்றைப் பெற்று குரிய ஒளிபடும் கூரை மீது வைத்து கார் பற்றறி (12V) ஒன்றுடன் அதனை இணைத்து விடுவோ அல்லது பகவில் பற்றறியில் மின் ஏறும்.

பற்றறியில் இருந்து பெறப்படும் மின்சாரத்தை எமது தேவைக்கேற்ப பகவிலும் இரவிலும் பயன்படுத்த முடியும். சிறிய அளவிலான மின் குழிக்களைப் பொருத்துவதன் மூலம் வீட்டிற்குத் தேவையான மின் ஒளியை நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். வாணோலி, தொலைக்காட்சி, சிறிய மின் விசிறி, ஒட்டயோ, வீட்டயோ சாதனங்கள் என்பவற்றையும் இயக்க முடியும். மீள் மின்னேற்றம் பெறத்தக்க டோச் பற்றறி, பென்டோச் பற்றறிகளுக்கு மின் ஏற்ற முடியும். சிறியளவிலான குளிரி சாதனம் பெட்டிகளையும் இயங்க வைக்க முடியும். குரியமின் கலங்களின் பாவணை பற்றிய விழிப்புணர்வை எமது மக்களுக்கு ஏற்படுத்துவதன் மூலம் வீட்டை ஒளி பெறச் செய்ய முடியும். எமது மாநகரசபை, சிராமசபைகளும் ஏனைய மக்கள் நிறுவனங்களும் வீதிகளில் குரிய மின்கல் விளக்குகளைப் பொருந்தும் வாய்ப்புகள் பற்றிச் சிந்திக்கலாம். எமது பிரதேசத்தில் பரந்துள்ள வெள்மணல் குறிப்பாக மணற்காட்டு மன் குரியமின் கலங்கள் தயாரிக்கவுடிய ‘சிலிக்கா’ களிமத்தைப் பெருமளவு கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

3.1 காற்றுச்சக்கி

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே குறிப்பாக ஜீரோப்பிய நாடுகளில் காற்றாடியின் இயக்க சக்தியினால் ஆறு, குளம், சினாறுகளிலிருந்து வயல் நிலங்களுக்கு நீரிறைக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளது. அவ்வளமக் காலங்களில் புகுத் தப்பட்ட புதிய தொழில் நுட்பங்களில் காற்றாடியினால் இல்லை வாகச் சுழலச் செய்தல் சாத்தியமாகி உள்ளது. இதனால் மெல்லிய காற்று விசையிலும் காற்றாடியை இலகுவாகச் சுழலச் செய்ய முடிவதோடு மின்சாரத்தைப் பெறுவதற்குரிய ஜென்ரேட்டர்களையும் இயங்கச் செய்ய முடியும். வீடுகள், கட்டிடங்களை விட உயரமாக காற்றாலைகளை அமைப்பதற்கு உலோகச் சட்டங்கள் பயன்படுத்த வேண்டுமாகையால் ஆரம்பச் செலவு அதிகமாக உள்ளது. ஆனால் நீண்ட காலத்திற்கு எந்தச் செலவுமின்றிப் பயனை, நுகரக்கூடியதாக உள்ளது. கடலால் குழப்பட்டு சமவெளிகளைக் கொண்ட நாடுகளில் காற்று சக்தியினைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புகள் அதிகமாகும். டென்மார்க், நெதவாந்து, ஜேர்மனி, சவீடன், பிரித்தானியா போன்ற ஜீரோப்பிய நாடுகளிலும் சோமாலியா, இந்தியா, சீனா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் காற்றுச் சக்திவளம் கணிகமான அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதைப் பரவலாகவும், மிலிவாகவும் பயன்படுத்த வழிகாணும் ஆய்வுச்சூரும் தொடர்கின்றன, நாடெடான்றின் காற்றுச் சக்தி வளப்பயன்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு உள்ளுர் காற்றின் தன்மை, வேகம், காற்று வீசும் திசை, உயரம் போன்றன துல்லியமாக அளவிடப் படுதல் வேண்டும். இவை காற்றுப் பற்றிய தரவுகளாக அமையும். இத்தரவுகளைக் கொண்டு காற்றுக் காலநிலைத் தேசப்படம் உருவாக்கப்படுதல் இன்றியமையாததாகும். எமது பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள வளிமண்டலவியல் நிலையங்கள் இத்தரவுகளையும் முறையாகத் திரட்டிவருதல் வேண்டும்.

3.2 எமது பிரதேசத்தில் பெரும்பரப்பு சமதரையாக விளங்குகின்றது. கடற்கரையோரப் பகுதிகளிலேயே பெருமளவு குடித்தொகை செறிந்துள்ளதோடு குறிப்பிடக்கூடிய நகரங்கள் பலவும் கடற்கரையோரமாகவே பரந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். இவ்வம்சங்கள் காற்றாலைகளை அமைப்பதற்குச் சாதகமானவையாக உள்ள, மேலும் வடக்கீம்மாகாணங்களில் மேற்கூரும் செப்டம்பர்வரை தென்மேற்கு மொன்றுள் காற்று

வேகம் கொண்ட வரண்ட காற்றாக வீசுகின்றது. இது உடைக்கே சோள்க்காற்று என்றும் கிழக்கு கச்சான் காற்று என்றும் வழங்கப்படுகிறது. டிசம்பர் முதல் பெற்றவரி வரை இப்பிரேதே சங்களில் வடக்கே மொன்குசீ காற்று வீசுகின்றது. வீவற்றுக்கு இடைப்பட்ட மாதங்களாகிய ஒக்டோபர்' நவம்பர், மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் காற்று வீச்சுக் குறைவே. எனினும் இம்மாதங்களில் குறாவளிக்காற்றும், கடற்கரைப் பகுதிகளில் கொண்டல் காற்றும் இடையிடையே வீசுகின்றது.

மேற்படி காற்று வீச்சைப் பயன்படுத்தி எமது பிரதேசத்தில் ஆங்காங்கே காற்றாலைகளை அமைக்க முடியும். இதனைத் தேச நிர்மாணத்திட்டத்துடன் இணைத்து உருவாக்குதல் நல்ல பயன் தருமென துணிந்து கூறலாம். குளங்கள், கிணறு களிலிருந்து விவசாய நிலங்களுக்கு நீரிறைப்பதற்கும், நகர், கிராம மின்சார உற்பத்திக்கும் காற்றாலை அமைப்புகள் உதவிட முடியும். முயற்சியுள்ளோர் தனிப்பட்ட வீடுகளில் கூட சிறிய காற்றாலைகளை அமைத்து நீரிறைப்பதோடு மட்டுப்படுத்தப் பட்டால்வில் வீட்டுமின்சார தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

4.0 சாண எரிவாயுச் சக்தி (உயிர்வாயுச் சக்தி)

மாற்றுச் சக்தி வளங்களிலே ஒப்பீட்டாலில் எம்மால் குறைந்த செலவில் பெறக்கூடிய சக்திவளமாக உயிர்வாயுச் சக்தி விளங்குகின்றது. பொதுவாக தாவர, மிருக, மனிதக் கழிவுகளிலிருந்து உயிர்வாயு பெறப்படலாம். இவ்வகைக் கழிவுச் சேதனப் பொருட்கள் காற்றில்லாத குழநிலையில் சில நூண் உயிர்களின் (மீதேனிக் பக்ரீனியா) தாக்கத்தினால் பிரிகை யடைந்து நொதிக்கும்போது உண்டாகும் வாயுவே உயிர்வாயு ஆகும். பொதுவாக மீத்தேன் வாயு என வழங்கப்படும் இவ் வாயு ஒரு வாயுக்கலைவயாகும். இதிலே மீதேன்(Methane CH₄) 55—65 வீதமும், காபனீரோக்கைட் (CO₂) 35—45 வீதமும், நைதரசன் (N₂) 3 வீதமும், ஐதரசன் (H₂), ஒட்சிசன் (O₂), ஐதரசன் சல்பைட் (H₂S) என்பன ஒவ்வொரு வீதத்திலும் அடங்கியுள்ளது.

இவ்வாயுவை மிருக்கழிவுகளிலிருந்து, குறிப்பாக சாணத் தினிருந்து பெற்றுக்கொள்வது எமக்குப் பொருத்தமானதாகவும் இலகுவானதாகவும் அமையும். இதனால் இவ்வாயுவை கிராமிய

விவசாய மக்கள் சாண எரிவாயு என வழங்குகின்றனர். இந்தியாவிலும், சீனாவிலும் இதன் பயன்பாடு பழையகாலம் முதலாக இருந்து வருகின்றது. பினிப்பைன்ஸ், கொரியா ஆகிய நாடுகளிலும் இவை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. இந்தியாவில் சமையலுக்காக சாணவிறாட்டியைப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் நீண்டகாலமாக இடம்பெற்று வருவதாகும். விறகுத் தட்டுப்பாடே அங்கு இதனை ஊக்குவித் தள்ளது. இந்தியக் கிராமங்களில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களில் சாண எரிவாயுச் சக்திப் பயன்பாடானது அரசினால் திட்டமிடப்பட்ட முறையில் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பெரும் தொகையான கிராமிய மக்கள் இதன் பாவனையால் பெருமளவு பயன்பெற்று வருகின்றார்கள். எமது கிராமிய விவசாய மக்களும் தமது அன்றாட வீட்டுத் தேவைக்கான சக்தியைச் சாண எரிவாயுவிலிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கு சாண எரிவாயுவை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வழிபற்றிய தொழில் நுட்ப அறிவை அவர்களுக்கு நாம் வழங்குதல்வேண்டும்.

பொதுவாக எமது வீடுகளிலே ஒளி பெறுவதற்கும் சமையல் செய்வதற்குமே கூடுதலான எரிபொருள் தேவைப்படுகின்றது; எரிபொருட்களின் விலையேற்றம் விறகுப் பற்றாக்குறை என்பன தீராத பிரச்சினைகளாகத் தொடரவுள்ளன. இப்பிரச்சினைக்குரிய பொருத்தமான மாற்றுவழிகளிலொன்று கிராமம் தோறும் சாண எரிவாயுவை வீட்டிற்கு ஒளியேற்றவும் சமையல் செய்வதற்கும் பெருமளவு பயன்படுத்தும் வழியைக்காண்பதேயாகும். சிலின்டர்களில் நிரப்பப்பட்டு விற்பனையாகும் எல்.பி. வாயுவையே நகரப்புறமக்கள் சமையலுக்காகப் பெருமளவு பயன்படுத்திவருகின்றார்கள். சாண எரிவாயு எல்.பி. வாயுவுக்கு நிகரான எரிச்சிலையைவழங்கவல்லதாகும். அத்துடன் பெற்றோமக்ஸ் விளக்கை இவ் வாயுவைப் பயன்படுத்தி எரியசெய்ய முடியும். இவைதவிர இவ்வாயுவின் துணையுடன் இயந்திர மோட்டாசுகளை இயங்கசெய்ய முடியுமாகையால் ஒளியேற்றவும், நீர் இறக்கவும், மின்சாரம் பெறவும் இதனைப் பயன்படுத்த முடியும்.

சாண எரிவாயு எரியும்போது கரிபடியாத சுவாஸல் வெளி வருவதால் சமையல் பாத்திரங்களில் கரிபடிவதில்லை. புகை குறைவாகையால் வளி மாசடைவதில்லை. மேலும் எரிவாயு பெற்றுகின் எஞ்சம் சாணம் கூடுதலான யிர்ப் போசணையைக் கொண்டது. கிருமிகள், களைகள் அற்றதாகவும் காணப்

படுகின்றது. இச் சாணத்தை உரமாகப் பயன்படுத்தும்போது விவசாய உற்பத்தி அதிகரிப்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

நாம் பின்பற்றுத்தக்க சாண ஏரிவாயு உற்பத்திச் சாதனங்கள் இருவகைப்படும்.

1. மிதக்கும் வாயுக்கொள்கலனுடன் கூடிய இந்தியமுறைச் சாதனம்.

2. அமுக்கக் கொள்கலனுடன் கூடிய சினமுறைச் சாதனம்.

இந்திய முறை 'ஹெபர்காஸ்' முறையெனவும் வழங்கப்படும். இந்தியாவில் ஏழுபேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய சாண ஏரிவாயுச் சாதனத்தை 15,000 ரூபா (1990 கணிப்பீடு) செலவில் அமைத்துக்கொள்ள முடியுமென்கின்றனர்.

சின முறையிலான ஏரிவாயுச் சாதனம் இந்திய முறையை விட சிக்கனமானதும் சுவப்யாக அமைக்கக்கூடியதுமாகும். இந்தியச் சாண ஏரிவாயுச் சாதனத்தைவிட அன்றப்பங்கு செலவில் இதனை அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை துப்புரவுப் பராமரிப்புப் பணியை மேற்கொண்டால் போது மானது.

3 - 4 மாடுகளிலிருந்து நாளெளான்றிற்கு 15 கிலோ சாணம் பெறப்படுகின்றதெனக் கொள்வோம். இதிலிருந்து பெறப்படும் ஏரிவாயுவானது 1 கன மீற்றராக (2.4 கன அடியாக) இருக்கும். 1 கன மீற்றர் எரிவாயுவின் பெறுமதி பின்வருமாறு.

ஓ 2.0 கிலோகிறாம் விறகு.

ஓ 0.6 லீற்றர் மண்ணெண்ணெய்,

ஓ 0.5 லீற்றர் பெற்றோல்,

ஓ 0.4 லீற்றர் மசல்.

ஓ 3 பேருக்கு 3 வேளை சமைப்பதற்கான ஏரிசக்தி.

ஓ ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு 6 பெற்றோமாக்கல் விளக்கு கணை ஏரியூட்டுவதற்கும் போதுமான வலு.

- ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு 40W ஓளிச்சக்தி கொண்ட
25 மின்குமிழ்களை ஒளியூட்டுவதற்குப் போதுமான
வலு ஆகிய அனைத்திற்கும் தேவைப்படும் மொத்த
சக்திக்குச் சமமானதெனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

எமது பிரதேசத்தின் விவசாய உற்பத்தியானது பயிர்க் கெய்கையுடனும் வீலங்கு வளர்ப்புடனும் ஒன்றித்து மேற் கொள்ளப்படும் பண்புகொண்டதாக பாரம்பரியமாகவே இருந்து வருகின்றது. எமது பாரம்பரியத்தில் மாடுகளை செல்வ வளமாகக் கொள்ளும் வழக்கம் உள்ளது. இதனால் எமது பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற கிராமிய விவசாயக் குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றும் மாட்டுவளர்ப்பில் அக்கறை கொண்டுள்ளன. பலர் பட்டிமாடுகளைக் கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். எனவே சாண ஏரிவாயுச் சத்தியை கிராமத்தின் ஒவ்வொரு வீட்டுகளிலும் பெறச் செய்வது இலகுவாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய திட்டமேயாகும்.

அரசு நிறுவனங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் என்பன சாண ஏரிவாயு உற்பத்திச் சாதனங்களை கிராமிய மக்கள் பெறுவதற்கான முதல் உதவியையும் தொழில்நுட்ப உதவியையும் திட்டமிட்ட முறையில் வழங்க முன்வந்தால் எமது கிராமிய வீட்டு ஏரிபொருட்தேவையின் பெரும்பங்கினை சாண ஏரிவாயுச் சக்தி தீர்க்குமென நம்பலாம்.

4.0 வடக்கீ மாகாணம் மாற்றுச் சக்திப் பயன் பாட்டிற்கு ஏற்ற பல வளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட பகுதியே. இவ்வளங்கள் பற்றிய விபரங்கள் விழுஞ்ஞான முறையில் திரட்டப்படுதல் வேண்டும். அவற்றின் வகை, பிரதேசப் பரம்பல், உள்ளார்ந்தத்தன்மை, பயன்படுத்துவற்றிகள் மதிப்பீடு போன்றவை தரவுகளாகப் பெறப்பட்டு மாற்றுச்சக்தி வளத் தேசப்படம் தயாரிக்கப்படுதல் அடிப்படை முதற்தேவையாகும். இவற்றின் அடிப்படையில் துறைசார் அறிஞர்களால் நுண்ணாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். பின்னர் அவை முறையாகத் திட்டமிடப்பட்டு மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு உட்படும் போது, எமது பிரதேசம் மாற்றுச்சக்தி வளத்திலும் தன்னிறைவு கொண்ட பூமி என்ற மெய்யம் உறுதிப்படும். □

விவசாயப் பிரச்சினைகளும்

அபிவிருத்தியும்

ஏப்ரல் 1979 தீவிரம் பத்தாண்டின்சின் ஏப்ரல் 1989 தீவிரம் வண்ணிப் பிரதேசத்திலே பொருத்தமான முறையில் மாதிரி யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராமங்கள், குடும்பங்கள் களிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வுகள் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகள் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1979இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட அதே இடங்களே வேயே 1989 தீவிரம் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இலங்கையின் வண்ணிப் பிரதேசம் 2924 சதுரமைல் பரப்புடையது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் தீவுகளும் தவிர்ந்த வடமாகாணப் பகுதியே வண்ணிப் பிரதேசமென வழங்கப்படும். இதற்குத் தெற்கேயும் கிழக்கேயும் உள்ள சில பகுதிகள் வண்ணிப் பிரதேசத்தினால் அடங்குவனவெனக் கொள்ளப்படுகின்ற போதிலும் இந்தால் மேற்படி பிரதேசத்தையே வண்ணிப் பிரதேசமெனக் கொள்கின்றது. இது இலங்கையின் மொத்த நிலப் பரப்பில் 11.7 வீதத்தையும், வடமாகாணத்தின் மொத்த நிலப் பரப்பில் 87.2 வீதத்தையும் கொண்டுள்ளது. மன்னார் மாவட்டம், மூல்லைத்தீவு மாவட்டம், வவுனியா மாவட்டம், கிளி நொச்சி மாவட்டம் என்பன இதனால் அடங்கும். இவை நிர்வாகத்திற்காகப் பதினெந்து உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மன்னாரில் நான்கும், மூல்லைத்தீவில் நான்கும், வவுனியாவில் நான்கும், கிளிநொச்சியில் மூன்றுமாக அமைந்துள்ளன.

வண்ணிப் பிரதேச விவசாய அபிவிருத்தி ஏவுவே உள்ள விவசாய நிலங்களில் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதன் மூலமும் புதிய நிலங்களை விவசாயச் செய்கைக்குட்படுத்தி விளைபரப் பினை அதிகரிப்பதன் மூலமும் பெறப்படலாம். இவற்றிற்கான வாய்ப்புகள் இங்கு நிறைய உள்ளன. எனினும் பிரதேசத்தின் பெளதிக்க சூழல், பண்பாட்டுச் சூழல் என்பன இந்நடவடிக்கை

கனுக்குப் பலவேறு தடைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் விளைவிக்கக்கூடியனவாக அமைந்துள்ளன.

நீர்வளம்:

இப்பிரதேசத்தின் பொதிகத் தடைகளில் முக்கியமானது விவசாயச் செய்கைக்குப் போதியஅளவு நீர்வளம் இன்மையாகும். இங்கு விவசாயச் செய்கைக்கு வருடம் முழுவதும் நீர் பெற்றுமிட்யாத நிலை உள்ளது. வருடத்தில் அக்டோபர் முதல் சனவரி வரையிலான நான்கு மாதங்களுமே இப்பிரதேசம் மழையைப் பெறுகின்றது. வடக்கீம் மொன்குணாலும், குறாவளி இயக்கங்களினாலும் கிடைக்கப்பெறும் இம்மழை மொத்த வருடமழைவிழிச்சியின் 65 சதவீதமாகும். நான்குமாதம் பெறப்படும் இம்மழைநிறைத் தேக்கிவைத்தே வருடத்தின் ஏனைய மாதங்களிலும் விவசாயச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இதற்காகக் குளங்களில் நீரைத் தேக்கிவைக்கும்முறை வரலாற்றுக்காலம்முதல் இன்றுவரை இப்பகுதிகளில் நிலவிவருகின்றது. இதனால்தான் வன்னிப் பிரதேசக் குடியிருப்புகளிற் பெரும்பாலானவை குளங்களையண்டியே காணப்படுகின்றன. பொதுவாக இப்பிரதேசத்தின் காலபோக நெற்செய்கை பாசன நீருடன் மழையை நம்பியதாகவும், சிறுபோகச் செய்கை முற் றாகப் பாசனத்தை நம்பியதாகவும் உள்ளது. மொன்குண், குறாவளி மழைகளும் உரிய போக காலத்தில் கிடைக்குமென்பதில் நம்பிக்கையின்மையே பெரிதும் நிலவுகின்றது. சில காலங்களில் முன்னரும், இன்னும் சில காலங்களில் பின்னரும் இவை கிடைப்பதுண்டு. இதனால் இங்கு விவசாயச்செய்கை நிச்சயமற்ற தன்மை கொண்டதாக அமைகிறது. நீர்ப்பாசன வசதிகளை அதிகரிப்பதன்மூலமே விவசாயத் தொழிலிலுள்ள நிச்சயமற்ற தன்மையைப் பெருமளவுக்கு நீக்கமுடியும்.

இப்பகுதி எங்கும் நீர் பற்றாக்குறை காலபோகத்தின் போது ஒரளவும், சிறுபோகத்தின்போது பெருமளவும் நிலவுகின்றது. அத்துடன் மேட்டுநிலச் செய்கைக்கு நீர் பெறுவது பிரச்சினை நிறைந்ததாகவுள்ளது. வரட்சி நீடிக்கும் காலங்களிலே சில பகுதிகளில் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடும் தோன்றுகின்றது. வன்னிப் பிரதேசங்களில் சிறுபோகச் செய்கை முறையாக மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. காலபோகச் செய்கையின் பின்னர் குளத்தில் நிறைந்திருக்கும் நீரின் அளவுக்கேற்பச் சிறுபோகச் செய்கைக்கான பரப்பளவு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. எனவே விவசாய நிலவளம் நீர்த்தட்டுப்பாட்டினால் முறையாகப் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை.

சிறுபோகத்திற்கு நீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்குக் குளம் களின் கெள்ளலை போதாதுள்ளமையும் காலபோகத்தின்போது விவசாயிகளால் நீர் விரயமாக்கப்படுவதும் முக்கிய காரணி களாகும். பாசனவசதி வழங்கப்படும் வன்னிப் பகுதிகளில் விவசாயிகளைக் கூட்டி விதைப்பு நாள், அறுவடை நாள் என் பண தீர்மானிக்கப்பட்டுடே குளத்து நீர் திறந்துவிடப்படுதல் வழக்கமாகும். இதனைப் பலர் அலட்சியப்படுத்தி, சிலர் முந்தி யும், இன்னும் சிலர் பிந்தியும் விதைப்பினை மேற்கொள் வதால் திறந்துவிடப்படும் நீர் விரயமரக்கப்படுகின்றது. மேலும் சில விவசாயிகள் தேவைக்கு மிஞ்சிய அளவு நீரைப் பயன் படுத்துகிறார்கள்.

வன்னிப் பிரதேச விவசாய அபிவிருத்திக்குரிய முக்கிய தடையாக விளங்கும் போதிய நீர்வளமின்மையை நீக்குவதற்கு, நீர்ப் பாசனக் குளங்களின் கொள்ளலைக் கூட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்தல் வேண்டும். மேலும் வன்னிப் பிரதேசத்திலுள்ள ஆற்று வடிநிலங்களைப்பற்றிய பூரண ஆய்வும் மேற்கொள்ளப் பட்டுப் பல புதிய குளங்கள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். குளத்துநீரை வீண்விரயமாக்காது சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் வழிவகைள் காணப்படுதல் வேண்டும். பயிர்களின் பருவங்களுக்குத் தேவையானதும் பயிர்வகைகளுக்குத் தேவையானதுமான நீரின் அளவுபற்றிய விவசாய அறிவை விவசாயிகளுக்குப் புகட்டுதல் சிக்கனைப் பயன்பாட்டிற்கு வழிகாட்டு மேன்வாம்.

குடித்தொகை அம்சங்களும் தொழில் வழுவும்:

வன்னிப் பிரதேசத்தில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. இங்கு தூர்ந்த நிலையில் காணப்படும் குளங்கள் பலவும் இரண்டாந்தர வளர்ச்சி பெற்ற காட்டுப் பகுதிகளும் முன்னர் குடியிருப்புகள் ஆங்காங்கே அமைந்திருந்து பின்னர் கைசிடப்பட்டமையைக் காட்டுவன வாக உள்.

வன்னிப் பிரதேசம் இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 11·7 சத வீதமாக இருந்தபோதிலும் நாட்டின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 1·8 சத வீதத்தையே அடக்கியள்ளது. வட-

மாகாணத்தில் மொத்த நிலப்பரப்பில் வன்னி 87·2 சத வீதத்தைக் கொண்டிருந்தும் அதன் மொத்தக் குடித்தொகையில் 26 சத வீதத்தினரே இங்கு காணப்படுகின்றனர். குடியடர்த்தி சதுரமைலுக்கு 77 பேராகவுள்ளது. யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் சதுர மைலுக்கு 1513 பேர் காணப்படுகின்றனர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுப்பகுதி போன்ற குடிச் செறிவுமிக்க பகுதி களிலிருந்து இப் பகுதிக்குக் குடித் தொகையை நகர்த்துவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள். வன்னிப் பிரதேசக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் 70 சத வீதத்தினர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுப்பகுதிகளிலிருந்து குடிபெயர்ந்துவந்து இங்கு வசதியுடன் வாழ்வதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் மிகையான குடித்தொகைநிலை தோன்றிவிட்டது. அன வுக்கு மிகுஷிய தரைக்கீழ் நீர்ப்பாவனையால் உவர்நீர்ப் பகுதி கள் அதிகரித்து வருகின்றன. பயிர்விளை பரப்புகள் பெருமளவுக்குக் குடியிருப்பு நிலங்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. காணிகளின் விலைகள் பெருமளவு அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. எனவே இப்பகுதியிலிருந்து மக்களை வன்னிப் பிரதேசத்திற்குக் குடிநகர்த்தும் நடவடிக்கைகள் வேகமாக மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். பொருளாதார, சமூக, அரசியல் ரீதியில் இவை பெரும் பயனளிக்கத்தக்கவை. இப்பிரதேசத்தில் வன்னியைப் பிறப்பிடமாகக் கெண்டோர் அல்லாதோர் என்ற பிரதேச வேறுபாடு அரசியல்வாதிகளால் ஓரளவுக்கு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது குடிநகர்வைப் பாதிக்கும். இம் மளப்பாங்குவளர்வதைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

வன்னிக் குடித்தொகையில் 83 சத வீதத்தினர் கிராம மக்களாவர். குடித்தொகையில் ஆண்கள் அதிமாக உள்ளனர். 100 பெண்களுக்கு 122 ஆண்கள் என்ற விகிதத்தில் பால் விகிதாசாரம் அமைந்துள்ளது. பழைய கிராமங்களில் குடும்பங்களை விட்டுவிட்டுத் தொழில் நாடி ஆண்கள் தனியாக இங்கு வந்திருக்கும் நிலையே இதற்குக் காரணம். இப்பகுதிகள் முறையாக அபிவிருத்தியடையாமையே குடும்பத்துடன் இவர்கள் வந்திருக்கத் தயங்குவதற்கான பிரதான காரணமாகும். வன்னிக் குடித்தொகையில் 43 சத வீதத்தினர் 14 வயதுக்குட்பட்ட இளம் வயதுப் பிரிவினராக உள்ளனர். தொழில் புரியும் ஒவ்வொரு வரிலும் 6 பேர் தங்கி வாழும் நிலை இங்கு உள்ளது. வன்னிப் பிரதேசம் தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

மொத்தக் குடித்தொகையில் 91 சத வீதத்தினர் தமிழ் பேசும் மக்களாகவும் 58 சத வீதத்தினர், இந்து மதத்தைச் சேர்த்தவர்களாகவும் உள்ளனர்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 31 சத வீதத்தினர் தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். இங்கு முக்கிய தொழிற்றுறை விவசாயமே ஆகும், மொத்தக் குடித்தொகையில் 20 சத வீதத்தினரும், தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றுறைகளில் 65 சத வீதத்தினரும் விவசாய உற்பத்தியில் 74 பட்டுள்ளனர். இதில் ஆண்களின் பங்கு 93 சத வீதமாகவும் பெண்களின் பங்கு 7 சத வீதமாகவும் உள்ளது. பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாற்றும் பண்பு இங்கு மிகவும் குறைந்தளவிலேயே காணப்படுகின்றது. பெண்களின் தொழிலாற்றும் பண்கை வளர்ப்பதும், கூவித்தொழிலாளராகக் காணப்படுவோரை நிரந்தர விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபடவைப்பதும் விவசாய அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாததாகும்.

பொதுவாகக் கூவித்தொழிலாளர் பற்றாக்குறை இங்கு காணப்படுகின்றது. நிலம் பண்படுத்துதல், அறுவடை, குடுமிதிப்பு போன்றன இடம்பெறும் காலங்களில் கூவித்தொழிலாளரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் 58 சத வீதமான விவசாய உற்பத்தியாளர் இடர்படுகின்றனர், விவசாயிகளுக்கு ஒரே காலங்களில் கூவித்தொழிலாளர் தேவைப்படுவதே பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்கான பிரதான காரணியாகும். கூவித்தொழிலாளர்களாக மனதநாட்டுத் தமிழர்களே பெருமளவுக்கு இங்கு பணியாற்றுகிறார்கள். இவர்களுள் பலர் நிரந்தரமாக இப்பகுதிகளில் வாழ்பவர்களாகும். கூவித்தொழிலாளர் குழுக்களாகச் சேர்ந்து நிலம் பண்படுத்துதல், அறுவடை, குடுமிதிப்பு போன்ற வேலைகளைப் பொறுத்தத்தின் அடிப்படையில் பெற்றுச் செய்வதும் உண்டு.

பயிர் நிலங்களும் நிலவாட்சி முறையும்

வன்னிப் பிரதேச விவசாயி ஒருவருக்குத் தேவையான சிக்கன நிலங்கள் பற்றித் தீர்மானித்தல் கடினமாகும். நிலத்தின் உற்பத்தியானது மன்னாம், பாசன வசதி, பயிரிவகை, விவசாயிகளின் முயற்சி போன்ற பல அம்சங்களில் தங்கியுள்ளதே இதற்கான காரணமெல்லாம். பயிர் நில அளவுகளும் நிலவாட்சி முறைகளும் பரம்பரை விவசாயச் சிராமங்களில்

வேறுபட்டும், குடியேற்றத் திட்டங்களில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. பரம்பரைக் கிராமங்கள் வன்னிப் பிரதேசத்தில் கரையோரப் பகுதிகளில் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. குடியேற்றத் திட்டங்கள் நடுவில் அமைந்துள்ளன. குடியேற்றத் திட்டங்களில் அரசாங்கமே ஒருவருக்குரிய நில அளவைத் தீர்மானிக்கின்றது. இதனால் விவசாய நிலவுடைமையில் ஏற்றத் தாழ்வற்ற ஒழுங்குதிலை குடியேற்றத் திட்டங்களில் காணப்படுகின்றது. பரம்பரை விவசாயக் கிராமங்களில் தலைக்குரிய விவசாய நிலங்கள் ஏற்றத்தாழ்வான நிலவுமிற் காணப்படுகின்றன. மேலும் இவை பல துண்டுகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

வன்னி விவசாயிகள் தமக்குச் சொந்தமான தாழ்நிலத்தில் 85 சத வீதத்தையே காலபோக செய்கைக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிறுபோகச் செய்கைக்கு 16 சத வீத நிலமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நீர் பற்றாக்குறையால் நிலவளம் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படாமையை இது காட்டுகின்றது.

மேட்டுநிலப் பயன்பாடு பொதுவாக வன்னி எங்கும் குறைவாகவே உள்ளது. பண்படுத்தப்பட்டுள்ள மொத்த மேட்டுநிலத்தில் 48 சத வீதமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மேட்டுநிலப் பயன்பாட்டுக் குறைவுக்கு நீர் வசதி இன்மையே காரணமாகும்.

நிலப்பயன்பாடு:

வன்னிப் பிரதேச நிலப் பயன்பாட்டைத் தாழ் நிலப்பயன்பாடு, மேட்டுநிலப் பயன்பாடு என இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். தரையுயர் வேறுபாடு, மண் பாகுபாடு என்பன ஒரளவுக்கு இப்பிரிவுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. பொதுவாக நீர்ப் பாசன வசதி பெறும் பரப்புகள் தாழ்நிலம் எனவும், அவ்வாற்றறைவை மேட்டுநிலமெனவும் கொள்ளப்படுகின்றன.

தாழ்நிலத்தில் முக்கியமாக நெற்செய்கையே இடம்பெறுகின்றது. வருவாயைப் பொறுத்தும் இதுவே முதன்மையானது. பொதுவாக ஆண்டிற்கு இரு போகங்களில் நெற்செய்கை இடம்பெறுகின்றது. அவை காலபோகச் செய்கை என்றும், சிறுபோகச் செய்கை என்றும் வழங்கும். காலபோகச் செய்கையின் ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் பருவ மழையை நம்பியிருப்பினும் பின்னர் தேவைப்படும்போது நீர்ப்பாசனம் பயன்படுத்தப் படுகின்

றன. சிறுபோகச் செய்கை முழுமையாக நீர்ப்பாசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதனால் தலைக்குரிய சிறுபோகச் செய்கைக்கான பறப்பளவு அவ்வப்பகுதிப் பாசனக் குளத்தில் காலபோகத்தின்பின் தேங்கியிருக்கும் நீரின் கொள்ளலைப் பொறுத்துக் காலத்துக்கலூக் காலம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. வன்னிப் பிரதேசத்தின் சில பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான காணிகளில் சிறுபோகச் செய்கை அனுமதிக்கப்படாத மாரி காலங்களில் குளங்களாகக் காணப்படுகின்ற பாரிய குளத்துக்கு அண்மையாகவுள்ள தாழ்வான பகுதிகளில் சிறுபோகச் செய்கைக்குரிய நிலங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இன்னும் சில பகுதிகளில் குளங்களுக்கு அண்மையாகவுள்ள காணிகள் விவசாயிகள் அனைவராலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பாசனநீர் விணாகாமல் தடுப்பதே இம்முறைகள் பின்பற்றப்படுவதன் பிரதான நோக்கமாகும்.

இளைஞர் திட்டங்களில் பாசன வசதிபெறும் நிலங்களில் உப உணவுச் செய்கையே பிரதானமாக இடம் பெறுகின்றது. இதில் மிளகாய்ச் செய்கை, வெங்காய்ச் செய்கை என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. உப உணவுச் செய்கை, குறைந்த பரப்பளவில் கூடிய வருமானத்தை அளிக்கக்கூடியது. நெற்செய்கைக்குடியேற்றத் திட்டப் பகுதிகளில் நெல்லே பயிரிடப்பட வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடு உள்ளது. இது சிறந்த நிலப் பயணபாட்டிற்குத் தடையாக அமையலாம். பாசன வசதி சிறு போகத்திற்குக் குறைந்த பரப்பளவுக்குக் கிடைக்கும்போது விவசாயிகள் தமது தாழும் நிலத்தில் உப உணவுச் செய்கையை மேற்கொண்டால் கூடிய வருமானத்தைப் பெறமுடியும். எனவே விளைவிக்கும் பயிர் வகைகளைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை விவசாயிகளுக்கே அளிக்கப்படவேண்டும்.

மேட்டு நிலங்கள் குடியிருப்புக்கும் அதனோடு தொடர்பான நிலம் பயன்பாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொதுவாக மேட்டு நிலத்திலே நிலையான பயிர்வளக்குஞம் உப உணவுச் செய் கையும், கால்நடை, கோழி வளர்ப்பும் குறைந்தளவு மானாவாரி நெற் செய்வகையும் இடம்பெறுகின்றன. உப உணவுச் செய்வை மில் உழுந்து, நிலக்கடலை, மிளகாய், வெங்காயம், மரவள்ளி என்பன செய்கைபண்ணப் படுகின்றன. நிலையான மரப்பயிர் கூடும் தென்னை முதன்மை வகுக்கின்றது. மா, பலா, எலூ மிச்சை, தோடை, முருங்கை, வாழை, பனை என்பனவும் ஓரளவுக்குக் கொய்யா, பப்பா, மாதுணை போன்ற பழ மரங்களும்

செய்கைபண்ணப்படுகின்றன. இப்பகுதிகளில் மரப் பயிர்களை வளர்ப்பதற்குரிய வாய்ப்பு நிறைய இருந்தும் அவை குறைந்தனவே காணப்படுகின்றன. சில பகுதிகளில் காட்டு விலங்கு களால் இவை அழிக்கப்படுவதும் உண்டு.

பொதுவாக மேட்டுநிலப் பயன்பாடு இங்கு குறைவாக இடம் பெற்றிருந்தது. மேட்டு நிலத் திற்கு நீர் பெறுவதில் உள்ள இடரே இதற்கான முக்கிய காரணியாகும். மேட்டு நிலங்களில் உள்ள கிணறுகளும் தரைக்கீழ் நீர்வளம் இன்மையால் விரைவில் வரண்டுவிடுகின்றன. மேட்டு நிலப் பயன்பாட்டை அதிகரிப்பதனால் விவசாயிகள் அதிக வருமானத்தைப் பெற முடியும். மேட்டு நிலத்திற்கு ஏற்ற நீர்ப்பாசன வசதியை அளிக்க அரசாங்கம் முயல் வேண்டும். வவுனிக்குாத் திட்டத்தில் இது பெரும் பயனளித்துள்ளது. குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் மேட்டுநிலப் பாசனத்தை அதிகரிக்க முடியும் இதற்கான ஆய்வுகள் இப் பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மன்னார்ப் பகுதியில் குழாய்க் கிணறு நீரிப்பாசனத் திட்டங்கள் நற்பயனை அளித்து வருகின்றன.

பொதுவாக வள்ளிப் பிரதேச நிலப்பயன்பாட்டு முறையில் சில மாற்றங்களைப் புதுத்தலாம். காலபோக நெற்செய்கையின் பின்னர் அதிக வருமானத்தைத் தரத்தக்க உப உணவுப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதில் ஆக்கறை காட்டலாம். நிலம் செறிவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்குப் பயிர்ச்செய்கை பண்முகப்படுத்தப்படுதல் அவசியம். இது தொடர்பாக எவ்வெங்காலங்களில் எப்பயிர்கள் பயிரிடலாமென்ற பயிர்வகைக் குறிகாட்டி தயாரித்தனிக்க விவசாய உத்தியாகக்கூட்டுக்கூட்டு உதவுதல் வேண்டும்.

விலங்கு வளர்ப்பு:

இப்பகுதிலாற் விவசாயக் குடும்பங்கள் பெருமளவுக்குத் தமது சொந்தத் தேவை கருகியே கால்நடை, கோழிவளர்ப்பில் ஈடுபடுகின்றார்கள். கால்நடையில் பசு முதன்மையானது. 65 சதவீதமான விவசாயிகளிடம் பசுக்கள் காணப்படுகின்றன. சராசரியாக ஒருவர் 4 பசுக்களை வளர்க்கின்றார். உழவுத் தேவைக்கென 37 சதவீதத்தினரிடம் ஏருதுகள் காணப்படுகின்றன. ஆடு, எருமை என்பன மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. 63 சதவீதத்தினர் கோழி வளர்ப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். சராசரி ஒரு

வரிடம் 6 கோழிகள் காணப்படுகின்றன. கோழி வளர்ப்பு வர்த்தக நோக்கில் இடம்பெற்றின் அதிக வருமானத்தை விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். கால்நடை வளர்ப்பு அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டும். இதற்கு மேய்ச்சல் நிலம் பற்றாக்குறையாக இருப்பது முக்கிய தடையாக உள்ளது. குடியேற்றத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும்போது மேய்ச்சல் நிலத்திற்கெனக் குறிப் பிடத்தக்கவளவு பரப்பு வளவு ஒதுக்கப்பட்டு, அது அத்துமீறி ஆக்கிரமிக்கப்படாது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். நல்ல இனப் பகுதிகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்யப்படுவதோடு பால் சேரிப்பு வசதிகளையும் அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். மிருக வைத்தியர்களின் சேவையும் வசதியாகக் கிடைக்கக் கூடியதாக அமைதல் வேண்டும். கால்நடை, கோழி வளர்ப்பு இப்படித்தியில் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யப்படக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன.

விவசாயத் தொழில்நுட்ப முறைகள்:

விவசாய நடவடிக்கைகளைச் செறிவான முறையில் மேற்கொண்டு ஏக்கருக்குரிய விளைவை அதிகரிப்பது விவசாய அபிவிருத்தியின் முக்கிய அம்சமாகும். எமது விளைபரப்பை அதிகரிப்பதற்காக சாட்டிய அக்கறை அளவுக்கு விளைவை அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டிருந்தால் நாடு உணவில் தன்னிறைவை என்றோ பெற்றிருக்குமெனப் பலர் விமர்சிப்பர், ஏக்கருக்கான விளைவை அதிகரிப்பதற்கு ஒரளவு இயந்திரமயமாக்கல், நவீன முறைகளைப் புகுத்துதல், விவசாயிகளை ஊர்குவிக்கக்கூடிய உதவிகளை அளித்தல் என்பன இன்றியமையாதவை.

உழவு:

வன்னிப் பிரதேசத்தின் 90 சத வீதத்திற்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் உளவுக்கும், குடிடிப்பதற்கும் உழவு இயந்திரத்தையே பயன்படுத்துகின்றார்கள். விவசாய நிலங்கள் சராசரியாக நான்குமுறை உழுது பண்படுத்தப்படுகின்றன. இயந்திர உழவு மேற்கொண்ட பின்னர் சிலர் ஓரிரு உழவுக்கு மாட்டையும் பயன்படுத்துவார். மேட்டு நிலத்தைப் பயன்படுத்தவே ஒப்பிட்டளவில் அதிகளவுக்கு மாட்டுழவு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

உழவு இயந்திரப் பற்றாக்குறை இங்கு முக்கிய பிரச்சினையாகவள்ளது சொந்தபாக உழவு இயந்திரம் வைத்திருப்போர்

தொகை மிகச் சுறைவே. தேவையானபோது உழவு இயந்திரம் கிடைக்காமல் 60 சதவீதத்தினர் உழவு காலத்தைப் பிற்போட வேண்டி நேரிடுகின்றது. இது பல பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். பாசனவசதி பெறப்படும் பகுதிகளில் இயந்திரம் அதிக பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். உழவு இயந்திரத் தட்டுப் பரட்டை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் இயந்திரத்தின் விலையைக் குறைப்பதோடு அதனை எவிதான் முறையில் விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ள ஆவன செய்தல் வேண்டும். கிராமங்கள் தோறும் அரசாங்க உழவு இயந்திர நிலையங்களை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு இயந்திரத்தை மலிவாக வாடகைக்கு விடுதல் வேண்டும். தற்பொழுது சில நிலையங்கள் இருப்பினும் இவை சரியான முறையில் செயற்படுவதில்லை. இவற்றினை நல்ல நிர்வாகத் தின்கீழ்க் கொண்டுவருதல் அவசியம். இயந்திர உதிரிப் பாகங்கள் மலிவாகவும், கிராமங்களுக்கு அண்மையாகவும் கிடைக்கக் கூடியவாறு வசதிகளை ஏற்படுத்தலும் இன்றியமையாததாகும். மேலும் விவசாயிகளிடம் சிறுஉழவு இயந்திரப் பாவணையை அதிகரிக்கத்தக்க வகையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படலாம். சிறு உழவு இயந்திரப் பாவணை இளைஞர் திட்டங்களின் அபிவிருத்திக்கும் ஏனைய மேட்டு நிலப் பயிர்ச்செய்கை அபிவிருத்திக்கும் நற்பயண அளிக்கக்கூடியது.

வினாத்தப்பு முறை:

ஓரளவு மழைபெய்து பெருமழை பெய்வதற்கு முன்னர் ஓரளவு காய்ந்த தரையில் வினாத்தநல்லை வீசிவினதைக்கும் பழுதி வினத்தப்பு முறையே 90 சதவீதமான விவசாயிகளும் பின்பற்றும் முறையாகும், மன்னாரில் கட்டுக்கரைக் குளத்தையண்டிய பகுதிகளிலும், குளத்திற்கு அண்மையாக அமைந்துள்ள ஏனைய சில விவசாயப் பகுதிகளிலும் நிலத்தைச் சேறாக்கியபின்னர் முனைகட்டி வீசிவினதைத்தல் முறை பின்பற்றப் படுகின்றது. நாற்று நடுகை, நிரைவினத்தப்பு ஆகிய முறைகள் அதிக விளைவைத் தரத்தக்கவை. எனினும் இவை பின் பற்றப்படாமைக்கு உரிய காலத்தில் நீர் கிடைக்காமை, கூவித்தட்டுப்பாடு, போதிய முதலின்மை என்பன காரணங்களாக அமைகின்றன.

வினாத்தமினாக:

இப்பிரதேசங்களில் உயர்வினைச்சல் தரக்கூடிய நவீன நெல் வினாங்களையே 80 சதவீதமான விவசாயிகளும் காலபோகத்தில்

பயன்படுத்துகின்றனர். சிறுபோகத்தின்போது 40 சதவீதமான விவசாயிகள் பாரம்பரிய நெல்லினங்களையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். நவீன நெல்லினத்தைப் பயன்படுத்துகின்றபோதிலும் இவர்களிடம் விதையினத்தின் தூய்மையைப் பேணுதல் பற்றிய தெளிவான அறிவு காணப்படவில்லை. சொந்தத்தில் விதை நெல் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதால் விதைநெல்லின் தூய்மை, நம்பும்தன்மை என்பன சந்தேகத்துக்குரியனவே. விதைநெல்லை 2-3 வருடத்திற்கொருமுறை மாற்றும் வழக்கத்தைக் குறைந்த தொகையினரே பின்பற்றுகின்றனர். தரம் குறைந்த விதை நெல்லை அரசாங்க நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்ற கசப்பான அனுபவங்களின் காரணமாகவே விதைநெல்லை மாற்றுவதற்கு இவர்கள் அஞ்சுகின்றனர். எனவே விதைநெல் வழங்குதல் தொடர்பான உழைக்கள் விவரந்து களையப்படுதல் வேண்டும். பெருமளவு பொருட்செலவில் மேற்கொள்ளப்படும் விவசாய ஆராய்ச்சிகளின் நற்பயன்களை விவசாயிகள் முறையாகப் பெறுவதற்கு இவை தடையாக விளங்குகின்றன.

உரப்பாவணை:

நல்லின விதைகள் அதிக விளைவைத் தருவதற்கு கமத் தொழில் திணைக்களத்திற்கால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அளவு இரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதோடு அவை தக்க தருணங்களிலும் இடப்படுதல் வேண்டும். வண்ணிப்பிரதேச விவசாயிகள் 90 சத வீதத்தினரும் இரசாயன உரங்களையே பயன்படுத்துகின்றனர். இவற்றை எந்தெந்தத் தருணங்களில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதில் தெளிவின்மையே பெறும்பாலான விவசாயிகளிடம் நிலவுகின்றது. இரசாயன உரத்துடன் சிறிய அளவில் ஏரு, குப்பை, குழை போன்ற இயற்கைப் பசனங்களும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. பயன்படுத்தப்படும் உரத்தொகை அளவு ஏக்கருக்கு 140 இறாத்தில் இருந்து 350 இறாத்தல் வரை வேறுபடுகின்றது. குடியேற்றத் திட்டங்கள், இளைஞர் திட்டங்களில் கூடியளவு உரம் பயன்படுத்தப்பட, பாரம்பரியக் கிராமங்களில் குறைந்தளவு உரமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கூடியளவு உரத்தினைப் பயன்படுத்திய விவசாயிகள் நல்ல உற்பத்தியைப் பெறுமுடிந்தது.

விவசாயிகள் தத்தமது பகுதிப் பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்தே (ப. தோ. கு. சுங்கம்) உரத்தினைப் பெற்றுக்

கொள்கின்றனர். உரம் போதிய அளவு கிடைக்காமையும், தேவையான தருணங்களில் கிடைக்காமையும் முக்கிய பிரச்சினைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இக்குறைபாடுகள் நீக்கப்பட வேண்டும். அன்ளமக்கால நெருக்கடிநிலை காரணமாக உரத்தின் விலை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. சர்வதேச சந்தையில் உரத்தின் விலை அதிகரிப்பினும் விவசாயிகளுக்கு மானிய அடிப்படையில் மலிவாக உரம் கிடைக்க வழிகாண வேண்டும். மேலும் இரசாயன உரப்பாவணபற்றித் தெளிவான அறிவை விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ள நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுதல் இன்றியமையாததாகும்.

களை அகற்றுதல்:

இப்பிரதேசத்தில் நெல்லுடன் வளரும் நெற்சப்பி, கோழிச்சுடன், கோழரவகைப்புல் போன்ற களைகள் உரத்தின் பயண நிறிஞ்சி நெல் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கின்றன. இதனைத் தடுப்பதற்கு இங்கு பெருமளவு இரசாயனங்களை நாசிநிக்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கூவித் தட்டுப்பாடு, அதிக செலவினாம் என்பன காரணமாகக் கைகளால் களை அகற்றும் நடவடிக்கைகள் குறைந்த அளவே இடம்பெறுகின்றன.

பூச்சி, புழு, நோய்க் கட்டுப்பாடு:

விளைபயிர்களைப் பூச்சி, புழுக்களும், பங்கசு, பக்ரீநியா, வெரச போன்ற நுண்ணுயிர்க் கிருமிகளும் தாக்குகின்றன. இதனால் கிருமிநாசினி பாசித்துப் பாதுகாப்புப் பேணுவதில் இப்பிரதேச விவசாயிகள் பொதுவாக அக்கறை கொண்டிருந்தனர். அதிகமானோர் முன்னெச்சரிக்கையாகவான்றி நோய்கண்ட பின்னரேயே நாசினியைப் பயன்படுத்துவதால் அதிக பயணப் பெற முடியவில்லை.

பொதுவாக விவசாயிகளுக்குக் களைநாசினி, கிருமிநாசினி பற்றியும், அவற்றின் பயன்பாடுபற்றியும் தெளிவான அறிவுகாணப்படவில்லை. நாசினி, ப. நோ. கூ. சங்கத்திலிருந்து போதியளவு கிடைப்பதில்லை என்பதும், கிடைப்பதுகூட உரியகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை என்பதும் பல விவசாயிகளது குறைபாடாகக் காணப்பட்டது. நாசினி தெளிக்குறிகள் பெறுவதிலும் விவசாயிகள் இடர்ப்படுகின்றனர்.

அறுவடை, குடடித்தல்:

பொதுவாகக் கூலித் தொழில்ளர் பற்றாக்குறை நிலவு வதால் நெல் அறுவடை பொருத்தத்தின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பொருத்தக்கூலி ஏக்கரளில் அல்லது நெல் விளைவைப் பொறுத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. குடடிப்புக்கு உழவு இயந்திரமே பெருமளவுக்குப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. பொருத்தத்தின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும், இப்பணி விரைவாக வும், செலவுச் சுருக்கமாகவும் நிறைவேப்பு உழவு இயந்திரப் பயன்பாடு உதவுகின்றது.

பொதுவாக வணிபப்பிரதேச விவசாயச் செய்முறைகள் நவீனமயமாக்கப்பட்டுவருகின்றன. இவை நமது குழலுக்குப் புதிய தொழில் நுட்பங்களாகயால் பல்வேறு பிரச்சினைகளை விவசாயி எதிர்கொள்ளவேண்டி நேரிடுகின்றது. உழவு இயந்திரத் தட்டுப்பாடு, நவீன உள்ளுக்கள் பற்றிய தெளிவான அறி விண்மை என்பன இவற்றுள் முக்கியமானவையாகும். இப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுதல் அவசியம். இப் பகுதியில் நவீன விவசாயச் செய்முறைகளை முறைப்படி புதுத்தினால் தற்போதைய உற்பத்தியை இரண்டு மூன்று மட்சகாக அதிகரிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன.

விவசாய உற்பத்தி:

வணிபப் பிரதேச விவசாயத்தில் நெல் உற்பத்தியே முதன்மை பெறுகின்றது. காலபோகத்தில் முக்கியமாகவும், பாசன வசதி யுள்ள பகுதிகளிலே சிறுபோகத்தில் குறைந்த அளவிலும், நெல் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. மேட்டு நிலங்களில் உப உணவு உற்பத்தியும் நிரந்தரப் பயிர் உற்பத்தியும் ஒரளவுக்கு இடம்பெறுகின்றன. இப்பகுதியில் அமைந்துள்ள இளைஞர் திட்டங்களில் உபங்களும் உற்பத்தியே முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் ஏக்கருக்குரிய நெல் உற்பத்தி 20 புசலி விருந்து 90 புசல்வரை கிடைக்கின்றமையை ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. பாரம்பரிய மாணாவாரிச் செய்கையை நம்பியுள்ள கிராமங்களில் உற்பத்தி குறைவாகவும், பாசனவசதிபெறும் பாரம்பரியக் கிராமங்களிலும், குடியேற்றத் திட்டங்களிலும் உற்பத்தி அதிகரித்தும் காணப்படுகின்றது. பாசனவசதிகளை எற்படுத்துவதன் மூலமும், நவீன செய்முறைகளைப் புதுவதன்

மூலமும், உள்ளிடுகளை அதிகரி பதன்மூலமும் இப்பகுதி நெல் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். இப்பகுதிகளில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை நிலவுவதால் சிறுபோகச் செய்கை குறிப்பிடும்படி யாக இடம்பெறுவதில்லை. இது உற்பத்திக்குரிய நிலவளமும் மனிதவளமும் வருடத்தின் அரைவாசிக் காலத்திற்குப் பயன் படுத்தப்படாதுள்ளமையைக் காட்டுவதாகும். பாசனவசதியை அதிகப்பதன்மூலம் அதிக உற்பத்தியைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு.

இனைஞர் திட்டங்களில் இடம்பெறும் உபயள்ளுச் செய்கையில் மிளகாய், வெங்காயம் என்பன முறையே முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றன. இங்கு சராசரி ஏக்கருக்குரிய மிளகாய் உற்பத்தி 12 அந்தராகவும், ஏக்கருக்குரிய வெங்காய உற்பத்தி 100 அந்தராகவும் உள்ளது. ஆய்வின்போது கிடைத்த தகவல்களின் படி ஏக்கருக்கான ஆகக் கூடிய மிளகாய் உற்பத்தி 23 அந்தராகவும், வெங்காய உற்பத்தி 160 அந்தராகவும் காணப்பட்டது. ஆகக் கூடிய உற்பத்தியை எட்டக்கூடியளவுக்குச் சராசரி உற்பத்தியை அதிகரிக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன.

வண்ணிப் பிரதேசத்தில் உற்பத்தியாகும் முக்கிய பயிர்களின் ஏக்கர் ஒன்றிற்கான உற்பத்தி வருமானம், உற்பத்திச் செலவு என்பன ஆராயப்படவேண்டியவாகும். நெல்லைப் பொறுத்த வரை ஏக்கருக்கான உற்பத்திச் செலவு வருமானத்தின் 50-65 சதவீதமாக அமைகின்றது. உற்பத்திச் செலவு குறைவாக அமைந்த இடங்களில் உற்பத்தியில் வீழ்ச்சி காணப்பட்டது. ஏக்கருக்கான உற்பத்திச் செலவை அதிகரிக்காமல் உற்பத்தி வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கு உள்ளிடுகளின் விலைகள் குறை தல் வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் உள்ளிடுகளின் விலைகள் அதிகரித்தே வருகின்றன. பெருமளவுக்கு நிலநெய் நெருக்கடிகளின் விளைவுகளே இவையாகும். உற்பத்திச் செலவு வேகமாக அதிகரிக்கும் அதேவேளை உற்பத்திப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிக்காதிருப்பின் விவசாயிகளை இது பாதிப்பதோடு நெல் உற்பத்தியில் விவசாயிகள் ஆர்வம் கொள்வதைத் தடுக்கும். இது நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும். எனவே இவ்விடயங்களில் அரசாங்கம் கூடிய கவன மெடுத்து உற்பத்திச் செலவுகளைக் குறைக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏனைய பொருட்களின் விலைகளுடன் இணைந்தராக நெல்லின் உத்தரவாத விலையும் அதிகரிக்கப் படுதல் வேண்டும்.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஏக்கருக்குரிய மிளகாய் உற்பத்தி யால் பெறும் வருமானம் நெல் உற்பத்தியால் பெறும் வருமானத்தைவிட ஏழுமடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. ஏக்கருக்கான நெல் உற்பத்திச் செலவைவிட மிளகாய் உற்பத்தி இரண்டரை மடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகின்ற போதிலும் மிளகாய் உற்பத்தி அதிக வருமானத்தை அளிப்பதாகவள்ளது. மிளகாய் உற்பத்திச் செலவு மொத்த வருமானத்தின் 27 சதவீதமாகவே அமைகின்றது. மிளகாய் உற்பத்திச் செலவைவிட வெங்காயத்தின் உற்பத்திச் செலவு அதிகமான தாகும். ஏக்கர் ஒன்றுக்குரிய வெங்காய உற்பத்திச் செலவு வருமானத்தின் 58 சதவீதமாகும்.

மிளகாய்ச் செய்கை என்னிப் பிரதேசத்தில் அதிக வருமானத்தை அளிக்கின்றபோதிலும் மிளகாய்க்கு நாட்டில் ஒரளவு தட்டுப்பாடு நிலவிகின்ற காலங்களிலேயே அதிக வருமானம் பெறக் கூடியதாக உள்ளது. எனவே மிளகாய்ச் செய்கையால் பெறப்படும் வருமானத்தின் நிலையான தன்மை பற்றியும் சிந்தித்தல் அவசியம். நெல் உற்பத்தி இன்றியமையாததொன்றெனிலும் வருமானநோக்கில் உபங்களுச் செய்கையிலும் வன்னிப் பிரதேச விவசாயிகள் அக்கறை செலுத்தவேண்டும். தாழ் நிலத்தில் நெற்செய்கையை மேற்கொள்வதுபோன்று இதுவரை அதிகம் பயன்பாட்டிற்குட்படாத மேட்டு நிலங்களில் உபங்களுச் செய்கையை விவசாயிகள் மேற்கொண்டு தமது வருமானத்தை உயர்த்த வழிகாணவேண்டும்.

வருமானம்:

வன்னிப் பிரதேசத்தில் நெல் உற்பத்தியே முக்கிய வருமான மூலமாகும். உபங்களு உற்பத்தி, காய்கறி உற்பத்தி, நிரந்தரப் பயிர்களது உற்பத்தி, கோழி, கால்நடை உற்பத்தி, உழவு இயந்திர வாட்கை, அரசாங்க உத்தியோகம், கடைவர்த்தகம் என்பன நெல்லுடன் இணைவாக வருமானம் பெறும் ஏணைய வழிமுறைகளாக அமைந்துள்ளன. இளைஞர் திட்டங்களில் உபங்களு உற்பத்தியே பிரதான வருமான மூலமாக உள்ளது. பிரதான விவசாய உற்பத்திகள் பொய்க்கும்போது விவசாயிகளின் வாழ்வுக்குத் துணைப்பயிர்ச் செய்கை, தொழிற்றுறை வருமானமே உறுதுணையாக அமைகின்றது.

பயிர் விளைவிக்கும் பரப்பளவுக்கும், தலைக்குரிய வருமானத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புபற்றிக் கூறுதல் கடின

மாகும். பயிர்வினைவுக்கு அதிக நிலப்பரப்பைப் பயன்படுத்தி யோரைவிடக் (10 ஏக்கருக்கு மேலாக) குறைந்த நிலப்பரப்பைப் பயன்படுத்தி யோரே (5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக) ஏக்கருக்கான கணிப்பீட்டில் அதிக வருமானத்தைப் பெற்றிருந்தனர். முக்கியமாகச் செறிவான பயிர்ச்செய்கை முறையாலேயே வருமானம் அதிகரிக்கப்படலாமென்பதை இது காட்டுகின்றது. இளைஞர் திட்டங்களில் குறைந்த நிலப்பரப்பில் கூடிய வருமானம் உபணவுச் செய்கையால் பெறப்படுகின்றது.

வன்னிப் பிரதேசத்திற் காணப்படும் பாரம்பரியக் கிராமங்களில் வருமானம் பெறும் வழிகள் பண்முகப்படுத்தப்பட்டு ஒரு வருமானச் சமநிலை தொன்றியுள்ளது. குடியேற்றத் திட்டங்களில் இவை அவ்வாறு அமையவில்லை. இதனால் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்படும்போது விவசாயிகள் பெரிதும் இடர்ப் படுகின்றனர். எனவே குடியேற்றத் திட்டங்கள் நிறுவும்போது பயிர்ச்செய்கையைத் தவிர ஏனைய தொழிற்றுறைகள் மூலமும் வருமானம் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கவேண்டும். குடியேற்றத் திட்டங்களை ஆராய்ந்தபோது இதன் முக்கியத் துவம் நன்கு உணரப்பட்டது. ஏவே குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கு வந்து குடியேற்றயோர் இரண்டு சந்ததியைக் கண்டு விட்டனர். இச்சந்ததியினருக்கு விவசாய நிலம் இல்லை. வேறு வேலை செய்ய வசதிகள் ஏதும் அருகாமையில் காணப்படவில்லை. திட்டமிட்டோர் ஏவே இதுபற்றிச் சிந்தித்து நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருந்ததாகவும் தெரியவில்லை. குடியேற்றத் திட்டப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கக் கூடிய தொழிற்றுறைகள் அமைக்கப்படுதல் இன்றியமையாத தாரும்.

பொதுவாக இளைஞர் திட்டம் தவிர ஏனைய பகுதி விவசாயிகள் பெறும் வருமானம் திருப்திகரமானதெனக் கொள்ள முடியாது. வாழ்க்கைச் செலவுகள் அதிகரித்துவருவதும், குடும்ப அங்கத்தவர் தொகை அதிகரித்து வருவதும், அதற்கேற்ப வருமானம் அதிகரிக்காமையும் பொதுவாக விவசாயிகள் அனைவரும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளாக உள்ளன. பொதுவாக 50 வீதத்தினர் சீரான திருப்திகரமான வருமானம் பெறுகின்ற வகையினர் ஆகின்றனர். மாறாக 28 வீதத்தினரின் வருமானம் மிகவும் வறுமைநிலையைச் சுட்டுவகாக உள்ளது. இவர்களது வருமானம் உடனடியாக அதிகரிக்கப்படவேண்டும். வறுமைக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து சில சிறப்பான

சலுகைகளை இவர்களுக்கு வழங்குவதன்மூலம் நிவாரணம் அளிக்கப்படலாம். பொதுவாக விவசாயிகள்து வருமானம் அதிகரிக்கப்படவேண்டுமாயின் உற்பத்தி உள்ளிடுகளின் விலைகளைக் குறைப்பதோடு விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு உத்தரவாத விலைகளை நிர்ணயித்து அதனை அதிகரித்து வருதல் வேண்டும். மேலும் விவசாயம் பன்முகப்படுத்தப்படுவதோடு கிராமங்கள் தோறும் சிறு கைத்தொழில்கள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். இவை விவசாயிகளுக்கு நிரந்தர வருமானத்தையளிக்கத் துணைபுரியும்.

சந்தைப்படுத்துதல்:

விவசாயிகள் தரகர்களாலும் தனிவர்த்தகர்களாலும் இன்னமும் கரண்டலுக்குப்படும் நிலை தொடர்க்கிணறுது. இவற்றினைத் தவிர்ப்பதற்காக 1971 இல் நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபையினை அரசு நிறுவியதெனினும் கிராமமட்டத்தில் நெல் கொள்வனவுப் ப. நோ. கூ. சங்கத்திடமே உள்ளது இவ்வழைப்பு, முறையாக இயங்குவதாகத் தெரியவில்லை. வன்னியில் 40 சதவீதமான விவசாயிகளே தமது உற்பத்தி நெல்லினை ப. நோ. கூ. சங்கத்திற்கு வழங்கியிருந்தனர். ஏனைய 60 சதவீதத்தினரும் தனிவியாபாரிக்ட்கே விற்பனை செய்திருந்தனர். இதில் தரகர்கள் இடையீடும் இருந்துள்ளது.

இளைஞர் திட்டத்தில் 95 வீதமானவர்களும் தமது உபஉணவு உற்பத்திகளைத் தனிவியாபாரிகளிடமே விற்பனை செய்திருந்தனம், கூட்டுறவு அடிப்படையிலான சந்தைப்படுத்தும் செயல்முறை, படித்த இளைஞர் மத்தியிலும் திருப்திகரமாகச் செயற்பட முடியவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது. தனி வியாபாரிகள், சங்கத்தைவிடக் கூடிய விலை கொடுத்துக் கொள்வனவு செய்வதும் அவர்கள் வீடு தேடிவந்து பெற்றுக்கொள்வதும் உடனடியாகவே பணத்தை வழங்குவதும் விவசாயிகளைக் கவரும் அம்சங்களாக உள்ளன. பொதுவாக விவசாயிகள் சங்கத்திற்குக் கடனாளியாக இருப்பதால் உற்பத்தியைச் சங்கத்திற்குக் கொடுத்தால் தனது கடன் கழிக்கப்பட்டு மீதத்தையே பெற்றுமுடியுமென்று அங்கூகின்றனர். சங்கத்திற்கு விற்பனை செய்யத் தயங்குவதற்கு இது பிரதான காரணமாகவுள்ளது மேலும் சங்கம் பணத்தைத் தாமதித்து வழங்குவதும், சிறப்பான போக்குவரத்து வசதியின்மையால் சங்கத்திற்கு நெல்லினை எடுத்துத் தெல்வதில் சிரமம் இருப்பதும், சங்கத்தில் ஊழல் நிலவுவதும் சங்கத்திற்கு

விற்பனை செய்யாமல்க்குரிய ஏணை காரணங்களாக உள். பொதுவாக எங்கும் ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் பெயருக்கேற்றபடி பல நோக்கங்களுடன் செயற்படுவதில்லை. இவை பொதுவாக நியாயவிலைக்கடைகள் போன்றே இயங்குகின்றன. சங்கம் தனி வியாபாரிகளைவிட விவசாயிகளைக் கவரக்கூடிய முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதோடு பல அபிவிருத்தி நோக்கங்களை அடைவதற்கு உரியதாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். சங்கம் தங்களுடன் இணைந்த நிதியினால் என்பதையும் அது பெறும் இலாபம் மறைமுகமாகத் தங்களையும் சேருமென்பதையும் விவசாயிகள் உணரக்கூடியவாறு அறிவுறுத்தப்படல் வேண்டும்.

பிரதான உற்பத்தியைத் தவிர மேட்டு நிலத்தில் பெறப்படும் உற்பத்திப் பொருட்களான உபணவு உற்பத்திகள், நிரந்தரப் பயிர் உற்பத்திகள் கோழி, கால்நடை உற்பத்திகள் என்பவற் றிற்கும் சந்தைவசதி குறைவாகவே உள்ளது. முறையாகச் சந்தைப்படுத்துவதற்குரிய வசதிகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தினால் இவற்றை உற்பத்தி செய்வதில் விவசாயிகள் ஆர்வம் கொள்ளல்.

கடன் விபரம்:

இப்பகுதி விவசாயிகளும் நாட்டின் ஏணை பகுதி விவசாயிகளைப்போன்று பொதுவாக வறியவர்களாகவே உள்ளனர். விவசாய அபிவிருத்திக்கு முதல் இன்றியமையாததாகும். முதல் இன்மையால் உள்ளிடு குறைதலும், அதனால் உற்பத்தி குறைதலும், அதனால் வருமானம் குறைதலும், இவ்வருமானக் குறையினால் சேமிப்புக் குறைதலும், அதனால் முதல் இன்மையும் வறுமைவட்ட நிகழ்வுகளாக இவர்களிடம் செயற்படுகின்றன. கிராமங்களில் வறுமைதான் வறுமைக்கான காரணமென்ற கூற்றுப் பொருத்தமாகவே உள்ளது. இவற்றினை உணர்ந்த அரசு 1947 இல் இருந்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இம்முயற்சி பல்வேறு மாறுதலுக் குட்பட்டுவந்து 1967 இல் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டது. இவ்வாண்டிலிருந்தே மக்கள் வங்கி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கத் தொடங்கிறது. 1973 இல் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான சுக்கல்வீத கடன்களையும் கூட்டுறவுக் கிராம வங்கிகளின்மூலம், விவசாய விரிவாக்கக் கட்டிடங்களில் நிறுவப்பட்ட இலங்கை வங்கிக் கிளைகள் மூலம் வழங்குவதற்கு வகைசெய்யும் பரந்தளவிலான கடன்திடு

தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறான கடன்திட்டங்கள் மூலம் இப்பகுதி விவசாயிகள் பயன்பெற்றிருந்தனர்.இங்கு நெற் செய்கைப் பகுதிகளில் 60 வீதமான விவசாயிகள் ப. நோ. கூ. சங்கத்திடமிருந்து கடன் பெற்றிருந்தார்கள். நிறுவனரீதியற்ற தனியாரிடமிருந்து 15 வீதத்தினர் கடன் பெற்றிருந்தனர். 10வீதமான விவசாயிகள் எவ்விதக் கடன்களையுமற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

சங்கத்திடமிருந்து கடன்பெற்றவர்களிற் பெரும்பான்மையானவர்களிடம் (80வீதம்) கடன்மீசுச் செலுத்வேண்டுமென்ற மனப்பாங்கு காணப்படவில்லை. கடனையும் அரசு அளிக்கும் ஒருவகை மானியம் போன்றே பலர் என்னினர். கடனை இறுக்காது விடல், ஆகவே கடன் மறுக்கப்படுதல்,அதனால் அடுத்த போகத்திற்கு முதல் இன்றி அல்லற்படல் என்பன விவசாயிகள் வாழ்வில் சுற்றுவட்ட நிகழ்வுகளாக அமைந்துவிடுகின்றன.கடன் வழங்கி விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கும், கடனை இறுக்காதோருக்கு மீண்டும் கடன் வழங்குவதில்லை என்ற அரசின் குறிக்கோரும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட செயல்களாக மாறிவிவசாய உற்பத்தியைப் பாதிக்கின்றன. கடன் வழங்கல் அதனை மீளப் பெறுதல் தொடர்பாக நல்ல வழிமுறைகள் பின்பற்றப்படவேண்டும். உறைந்த விளைச்சல், பயிர் அழிவு காரணமாகக் கடன் இறுக்கமுடியாத விவசாயிகளுக்கு இரக்கம் காட்டுதல் வேண்டும். கடன் வழங்கும்போது அது உள்ளமையாக விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபட்டவர்களுக்குத்தான் வழங்கப்படுகின்றதா என்பதைத் தக்கமுறையில் மேற்பார்வை செய்தல் வேண்டும். கடன், சந்தைப்படுத்தல், காப்புறுதி என்பன ஒன்றுக்கொன்று இனைந்த விதத்தில் செயற்பட்டால் கடனை மீளப் பெறுதல் ஓரளவு இலகுவாக அமையும். கடனைத் திரும்பச் செலுத்தவேண்டும். அதுவே எதிர்சால விவசாய அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாதது என்ற மனவணர்வு விவசாயிகளிடம் வளர் ஆவனசெய்தல் வேண்டும்.

விவசாய விரிவாக்க நடவடிக்கைகள்:

விவசாய விரிவாக்க சேவைகள்மூலமே நிர்வாகமும், விவசாயிகளும் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றார்கள். இச்சேவையாளர்களை உள் அதிகாரிகளென்றும் வெளி அதிகாரிகளென்றும் வகைப்படுத்தலாம். மக்களால் நெடியாகத் தெரிவுசெய்யப்படும் ப. நோ. கூ. சங்க உத்தியோகத்தர், பயிர்ச்செய்கைக்குழு உறுப்

பினர் உள் அதிகாரிகளாவர். அரசாங்கம் நியமிக்கும் விவசாய விரிவாக்க சேவையாளர், விவசாயப் பயிற்சியாளர், நீர்ப்பாகன உத்தியோகத்தர், கிராம சேவையாளர், திட்டஅதிகாரி என் போர் வெளி அதிகாரிகளாவர். இவர்களைப் பொதுவாக விவசாய விரிவாக்க சேவையாளர் என வழங்கலாம்.

இப்பகுதி விவசாயிகளில் 97வீதத்தினரும் ப. நோ. கூ. சங்கத்தில் உறுப்பினராகவுள்ளனர். சங்க உறுப்பினர்களுள் 67 வீதத்தினரே சங்க நடவடிக்கைகளில் திருப்தி கொண்டிருந்தனர். விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான பொருட்களை உரிய தருணத்தில் பெற்றுமதியில்லை என்பதும் நெல் கொள்வனவில்லோது கெடுபிடிகள் அதிகமாகவுண்டோடு பணம் தருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றதென்பதும் விவசாயிகள் தெரிவித்த முக்கிய குறைகளாகும். பயிர்ச்செய்கைக் குழுவில் 67வீதத்தினர் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றார்கள். அங்கத்தவர்களில் 55வீதத்தினர் குழுச் செயற்பாடுகளில் திருப்தி கொண்டிருந்தனர். அரசாங்க சேவையாளரின் பணியினால் நற்பயன் கிடைக்கின்றதென்பது 77 வீதமானோரது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. அரசாங்க அதிகாரிகள் விவசாயிகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ள முயலாது உள் அதிகாரிகளுடாகவே தொடர்பு கொள்கின்றனர். கிராமங்களில் உள் அதிகார நிறுவனங்களில் பணம் படைத்தோரின் ஆதிக்கம் மேலோங்கிக்காணப்படுகின்றது. விவசாயிகளிற் சிலர் இச்சேவைகளில் அதிருப்தி தெரிவித்தமைக்கு இதனை முக்கிய காரணமாகக் கூறலாம்.

சொத்து விபரம்:

விவசாயிகளது வாழ்க்கைத் தரத்தைச் சொத்து விபரங்கள் ஒரளவுக்குப் பிரதிபலிக்கின்றன. இப்பகுதி விவசாயிகளது வருமானங்கு குறைவுக்கேற்ப வாழும் வசதிகளும், சொத்துக்களும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இங்கு விவசாயிகளின் வீடுகளில் 65 வீத வீடுகள் ஒவ்வொல் வேயப்பட்ட மண் குடிசைகளாகவே காணப்படுகின்றன. 45 வீத வீடுகள் சிறிய கல்வீடுகளாக உள்ளன.

விவசாய உபகரணங்களில் மண்வெட்டியைத் தவிர ஏனையவை குறைந்தளவு விவசாயிகளிடமே காணப்படுகின்றன. பழைய கிராமங்களில் உழவு கலப்பையும், மாட்டுவண்டியும் 43 வீதத்தினரிடம் காணப்பட்டன. இளைஞர் குடியேற்றத்

திட்டங்களில் 10 வீதத்தினரே இவற்றினைக் கொண்டிருந்தனர். உழவு இயந்திரம் 12 வீதத்தினரிடமே சொந்தத்தில் கணப்பட்டது. மேட்டுநிலப் பயன்பாட்டிற்கு அவசியமான நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தை 20 வீதத்தினர் கொண்டிருந்தனர். தெளி கருவியை 26 வீதத்தினர் சொந்தமாக வைத்திருந்தனர். இப்பகுதிப் போக்குவரத்துக்குச் சைக்கிளே அதிகம் பயன்படுவதால் 60 வீதத்தினரிடம் இவை சொந்தத்தில் காணப்பட்டன. கணிசமான வருமானம் பெறும் விவசாயிகளினாலும் வீடுகளில் தொயல் இயந்திரம் (32 வீதம்). வாணோலி (44 வீதம்) என்பன காணப்பட்டன.

விவசாயிகள் விவசாய உபகரணங்களைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருப்பது விவசாய அபிவிருத்திக்குப் பெரிதும் உதவும். எனவே உபகரணங்களை நியாய விலையிலும் கடன் உதவி மூலமும் விவசாயிகளுக்கு வழுங்க அரசு நிறுவனங்கள் உதவுதல் வேண்டும்.

போக்குவரத்தும் ஏணைய மக்கள் சேவை வசதிகளும்:

போக்குவரத்து வசதிகளும் மக்கள் சேவை வசதிகளும் பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்திக்குப் பெரும் பங்காற்றுபவையாகும். இப்பிரதேசத்தில் இவ்வசதிகள் குறைவாகவே அமைந்துள்ளன. போக்குவரத்து இடர் நிறைந்ததாகவே உள்ளது. உள்ளே அமைந்துள்ள கிராமங்களுக்கான வீதிகள் சேரும் சக்திகள் நிறைந்து தார்ந்த நிலையிற் காணப்படும் பாலங்கள், மதுக்களைக் கொண்ட ஆபத்து நிறைந்த வீதிகளாகவே காணப்படுகின்றன. பல பகுதிகளுக்கு பஸ் சேவையே இல்லை தன்னாலும். பல கிராமங்களுக்கு மழை காலங்களில் உழவு இயந்திரத்தைத் தவிர ஏணைய வாகனங்கள் செல்லமுடியாத நிலை உள்ளது. குடியேற்றத்திட்டங்களிற்கூட திட்டமிடப்பட்டவாறு வீதிகள் அமைக்கப்படவில்லை. வீதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அடாத்தாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டும் உள்ளன. வீதிப் போக்குவரத்து முறையாக அமையப்பெறாமையால் வன்னிப் பிரதேசத்தில் பல கிராமங்களும் குடியேற்றத் திட்டங்களும் அபிவிருத்தியுறாதுள்ளன.

ஏணைய மக்கள் சேவை வசதியான பாடசாலை, வைத்தியசாலை, தபாற்கந்தோர், சந்தை என்பனவும் இப்பகுதியில் குறிப்பிடும்படியாகச் சேவையாற்றவில்லை. தரமான கல்வி வசதி, வைத்திய வசதி என்பனவற்றை நாடுவோர் அன்மைய நகரங்களுக்கே செல்லவேண்டியுள்ளது. இவ்வாறான வசதியீனங்கள்

நிலவுவதாலேயே குறிப்பாகக் குடியேற்றத் திட்ட விவசாயிகள் தமது குடும்பங்களை இங்கு அழைத்துவருவதற்குத் தயங்கு கின்றார்கள். பழைய கிராமங்களின் தொடர்புகளைக் குறைத்து வன்னிப் பிரதேசத்தைச் சொந்த இடமாகக் கொண்டு, அபிவிருத்தி செய்யும் மனப்பாங்கு நல்ல முறையில் வளராமைக்கு இதுவும் காரணமாகும். போக்குவரத்து, மக்கள் சேவை வசதிகள் தொடர்பான குறைபாடுகள் விரைந்து கணள் யப்படுதல் அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாததாகும்.

இப்பகுதிகளில் சனசமூக நிலையம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், இளைஞர் விவசாயக் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் ஒரளவு நல்ல முறையில் இயங்குகின்றன. சமூகசேவை நிறுவனங்கள் வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலை வழங்கக்கூடிய வகையில் விவசாய கைத்தொழில் திட்டங்களை ஆரம்பித்து நடத்துதல் நன்மையளிக்கும். அரசு நிறுவனங்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இணைந்து இப் பின்தங்கிய பகுதிகளின் பொருளாதார சமூக அபிவிருத்தியில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.

முடிவுரை:

வன்னிப் பிரதேச விவசாயத்தில் ஏக்கருக்குரிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும், விளைப்புப்பை அதிகரித்து உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் நிறைய வாய்ப்புகள் உள்ளமை கருத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நீர்வளப் பற்றாக்குறையைப் பூரணமாக நிவர்த்திக்க ஏலவேயுள்ள பாசனக்குளங்களின் கொள்ளளவை அதிகரிப்பதோடு, புதிய பாசனக்குளங்களை உருவாக்குதலும் அவசியமாகும்.

வன்னிப் பிரதேச விவசாய அபிவிருத்தி எதிர்நோக்கும் பொதிக, பண்பாட்டுத் தடைகள், இங்கு முன்வைக்கப்பட்ட ஆலோசனைகளைக் கருத்திற்கொண்டு முறையாகத் திட்டமிடப் பட்டு நீக்கப்படும்போது இப்பகுதி விவசாயம் துரிதமாக அபிவிருத்தியறும். இவ்வபிவிருத்தி, உணவில் தன்னிறைவு என்ற இலட்சியத்தை மாத்திரமன்றி மிகை உற்பத்தி என்ற இலக்கையும் ஆடைய வழிவகுக்கும்.

BIBLIOGRAPHY

உசாத்துணை நூல்கள், கட்டுரைகள்

1. Arumugam, S., Water Resources of Ceylon: Its Utilization and Development, Water Resources Board publication, Colombo, 1969.
2. Anatoly Elyanov and Victor Sheinis, Developing nations at the Turn of Millennium, Progress Publishers, Moscow, 1987.
3. Balachandiran, S., The assessment of drought in Sri Lanka, M. Sc. Thesis, Department of Geography, University of Birmingham, U. K; 1975.
4. Brohier, R. L. Ancient Irrigation Works in Ceylon Part I, II and III, Government Record Office, Colombo, 1935.
5. Domros Mantred, The Agroclimate of Ceylon. Geological Research. Vol.2, Franz Steiner Verlag GmbH, Wiesbaden, 1974.
6. Editorial Board, "Water Resource Management" Economic Review, Vol.6, No 6 and 7, People's Bank Research Department Publication, Colombo, Sep/Oct. 1980.
"Irrigation" Economic Review Vol.5, No.11, People's Bank Research Department Publication, Colombo, March, 1977.
"Agro-Industries", Economic Review, Vol:12, No:2, People's Bank Research Department Publication, Colombo, May, 1986.
7. Farmer, B. H., "Colonization in the Dry zone of Ceylon", Journal of the Royal Society. Vol. 100, June, 1952.

'Problems of Land use in the Dry zone of Ceylon'
The Geographical Journal, Vol. 120, Part I, 1954.

Pioneer Peasant Colonization in Ceylon: A Study
in Asian Agrarian Problems, Oxford University Press,
London, 1957.

8. Fonseka, H. N. C., "The Agricultural Geography of the Karachchi - Iranamadu Colony." Journal of National Agricultural Society of Ceylon, Vol. 4, 1967.
9. Government of Sri Lanka, Natural Resources of Sri-Lanka: Conditions and trends A report prepared for the National Resources, Energy and Science Authority of Sri Lanka, Colombo, 1991.

The National atlas of Sri Lanka; Survey Department, Colombo, 1988.

Department of Census and Statistics - Ministry of Plan Implementation, Census of Population and Housing, Colombo, 1981.

Statistical Abstract of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, Department of Census and Statistics Ministry of Plan and Implementation, Colombo, 1985.

10. Gill T. Richard, Economic Development: Past and Present, Prentice Hall of India Private Limited, New Delhi, 1984.
11. John E. Penick and John R. Stiles (Ed.) Sustainable development for a new world agenda, Proceeding of a Conference, Canada, 1990.
12. Lewis, J. P., Manual of Vanni Districts of the Northern Provinces of Ceylon. Colombo, 1966.

13. Marga Institute, Youth, Land and Employment, Colombo, 1974.
14. Maksakovky (Ed), Economic Geography of the world, Progress Publishers, Moscow, 1979.
15. Natesan S., "The Northern Kingdom", History of Ceylon, Vol. I, Part II, Englewood Cliffs, N. J. 1964.
16. Norman Colin "Knowledge and power: The Global research and development Budget" World Watch paper 31, World Watch Institute, Washington, 1979.
17. Paranavitana, S. "Triumph of Duttagamunu", History of Ceylon, Vol.I, Part I, Colombo, 1959.
18. Pathmanathan, S., The Kingdom of Jaffna, Part I (Circa Ad 1250 - 1450), Colombo, 1978.
19. Ratnaweera, D. de S, New Agricultural Settlement Schemes in Sri Lanka, The Colombo Apothecaries Company Limited, Colombo, 1977.
20. Sri Nanda, K. U., "Water Balance Types and Water Resources Development, in the Dry Zone of Sri Lanka." Journal of Tropical Geography, Vol.49, Colombo 1979.
21. Todaro, Michael, Economic Development in the Third World (2nd edition) Longman group Limited, England 1984.
22. Unesco, 'New and Renewable Sources of energy,' Impact No. 148 Unesco and Taylor and Francis, U. K., 1987.
23. Valenlei, D., Population and socio-Economic development, Progress Publishers, Moscow, 1986.

24. சின்னத்தும்பி, ஜே. ஆர்., (தமிழாக்கம், திருவாட்டி சச்சி தானந்தன், இரா.) தமிழ் சமூஹ — நாட்டு எல்லைகள், ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம் - புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம், 1977.
25. சிவசந்திரன், இரா., இலங்கையில் தமிழர் பாரம்பரியப் பிரதோஶத்தின் குடித்தொகைப் பண்புகளும், பொருளாதார வளங்களும், 'அகிலம்' சமூக அறிவியலாய்வு வெளியீடு, இல. 1, யாழ்ப்பாணம், 1976.
26. பெருஞ்சித்திரனார்., "என் இவங்கைச் செலவு" தென் மௌரி" சுவடி, 15, ஒலை, 11, சென்னை, 1979.
27. யாலசந்தரம் பிள்ளை, பெர., "இலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்களின் குடிப்புள்ளியியற் பண்புகள்" ஊற்று, கண்டியூலை - ஒகஸ்ட், 1975.
- "கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் குடித்தொகையின் வளர்ச்சியும் அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகளும்" யாழ்ப்பாணப் புனியியலாளன், இதழ் 6, 7, 8, புனியியற் கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1993.
28. யாலசந்திரன், செ., "குழலில் நீர்வளத்தின் முக்கியத் துவம்" யாழ்ப்பாணப் புனியியலாளன், இதழ் 3, புனியியற் கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1994.

பிள்ளைகள்

அட்டவணை 1 தமிழர் பாரம்பரியம் பிரதேசம்:

குருக்கள்	கோளம்	இறுக்கு	பயறு	கௌபி	பருப்பு
இலங்கை	10,199	29,107	11,570	23,928	14,495 6,073
அ) பெரு.	9,248	27,895	38	15,591	14,471 3
ஆ) சிறு.	951	1,212	11,532	8,337	24 6,070
யாழ்ப்பாணம்	293	3	187	153	37 230
அ) பெரு.	57	3		134	37
ஆ) சிறு.	236		187	19	230
கிளிநொச்சி	11	10	48	121	140 7
அ) பெரு.	8	10		93	140
ஆ) சிறு.	3		48	27	7
மண்ணார்	5	15	11	21	15 4
அ) பெரு.	3	13		27	15
ஆ) சிறு.	2	2	11	6	4
வானியா	174	100	05	128	352 18
அ) பெரு.	174	100		127	352
ஆ) சிறு.			5	1	18
முஸ்லைத்திவு	11	10	23	75	97 7
அ) பெரு.	10	10		69	97
ஆ) சிறு.	01		23	6	7
மட்டக்களப்பு	53	1,646	23	160	210 17
அ) பெரு.	51	1,641	5	132	210
ஆ) சிறு.	2	5	18	28	17
அம்பாறை	357	5,285	264	1,413	1,077 32
அ) பெரு.	334	4,970	3	395	1,077
ஆ) சிறு.	23	315	261	1,018	32
திருமலை	49	563	20	150	134 4
அ) பெரு.	49	563		101	134
ஆ) சிறு.			20	49	4

மேட்டு நிலப் பயிர்ச்செய்கை (ஹெக்டரில்) 1988

என்ன நில, கடலை மரவள்ளுவி வற்றானள உருளைக் காலை				பச்சை	தீவிரம்	
				கிழங்கு	மிளகாய்	வெங்காயம்
6,187	26,021	32,686	10,453	15,935	11,672	4,597
2,279	7,325	27,026	6,660	3,223	11,639	4,597
3,908	18,696	5,660	3,793	12,712	33	
65	369	738	13	822	1,138	1,917
64	4	734	13	153	1,138	1,917
1	365	4		669		
75	140	152	17	605	518	36
52	83	151	17	2	518	36
23	57	1		603		
32	70	48	7	131	378	
15	47	46	7		378	22
17	23	2		131		
349	142	34		378	376	42
304	113	34			376	42
45	29			378		
167	250	86		409	202	30
21	214	86			202	30
146	36			409		
51	1,318	2,153	57	145	140	350
15	478	2,121	57		140	350
36	840	32		145		
73	1,652	1,633	156	210	607	35
28	697	1,472	156		607	35
45	955	161		210		
89	304	457	125	65	162	109
8	202	433	125		162	109
81	162	24		65		

கிடைத்தும் மானாவையில்	மானாவையில் கிடைத்தும்	மானாவையில் கிடைத்தும்	மானாவையில் கிடைத்தும்	மானாவையில் கிடைத்தும்
கிடைத்தும் (வருடம்)	355,673	187,544	233,741	726,958
அ) பெரும் போகம்	215,139	95,632	158,079	468,850
ஆ) சிறுபோகம்	140,534	41,912	75,662	258,108
மாற்பாணம் (வருடம்)	—	—	10,504	10,504
அ) பெரும் போகம்	—	—	10,504	10,504
கிடைத்தும் (வருடம்)	11,314	238	8,991	20,543
அ) பெரும் போகம்	11,158	219	8,991	20,368
ஆ) சிறுபோகம்	156	19	—	175
மன்னாரர் (வருடம்)	6,263	503	217	6,983
அ) பெரும் போகம்	6,255	502	214	6,971
ஆ) சிறுபோகம்	8	1	3	12
வழங்கியா (வருடம்)	569	2,491	59	3,119
அ) பெரும் போகம்	569	2,491	59	3,119
முக்கைத்தீவு (வருடம்)	2,289	1,084	1,423	4,796
அ) பெரும் போகம்	2,135	993	1,423	4,551
ஆ) சிறுபோகம்	154	91	—	245
மட்டக்களப்பு (வருடம்)	26,288	1,384	11,156	38,828
அ) பெரும்போகம்	12,709	493	10,562	23,704
ஆ) சிறுபோகம்	13,579	891	654	5,854
அம்பாறை (வருடம்)	84,390	1,203	4,358	89,951
அ) பெரும்போகம்	45,686	599	4,125	50,410
ஆ) சிறுபோகம்	38,704	604	233	39,541
திருக்காணம்பேல (வருடம்)	9,408	1,027	1,837	12,272
அ) பெரும்போகம்	5,233	1,023	1,837	8,093
ஆ) சிறுபோகம்	4,175	—	—	4,179

கிடைத்தும் 2.

‘அகிலம்’ வெளியீடு பற்றி...

- ★ ‘அகிலம்’ வெளியீடு, சமூக அறிவியல் சார்ந்த ஆக்கங்களை அவ்வப்போது சிறுநூல் வடிவிலே வெளியிட்டுவருகின்றது. இத் தொடரில் ஏலவே நான்கு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவையாவன;
 - சிவசந்திரன், இரா., (1976) இலங்கையின் கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத்தின் தாக்கம்.
 - சிவசந்திரன், இரா., (1981) இலங்கையில் தமிழர் பாரம் பரியப் பிரதேசத்தின் குடித்தொகைப் பண்புகளும் பொருளாதார வளங்களும்.
 - சத்தியசீலன், ச., (1987) உலக நாகரிகங்களுக்கோர் அறிமுகம்.
 - கிருஷ்ணகுமார், இ.. (1995), களிமண் பதிவுகள் முதல் கண்ணிப் பதிவுகள் வரை.
 - ★ சமூக அறிவியல் சார்ந்த புத்தம் புது விடயங்களைப் படித்த தவர் மட்டுமென்றி சாதாரண பொது மக்களும் வாசித்து தெளிவுபெற வேண்டுமென்பதற்காக இலகு தமிழில் அடக்க விலையில் இவ்வகையான நூல்களை வெளிக்கொணர்வதே எமது நோக்கம்.
 - ★ பாலர் வகுப்புமுதல் பல்கலைக்கழகம் வரை தமிழ்மொழி பயிற்றுமொழியாக்கப்பட்டு நான்கு தசாப்தங்களாகியும் தமிழிலே சமூக அறிவியல் சார்ந்த தரமான நூல்கள் மிகக் குறைந்தளவே இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கலாமாயினும் வெளியீட்டு வசதியின்மை என்பதும் குறித்துரைக்கக்கூடிய காரணியாக வள்ளது. இப்பாரிய பணிக்கு எமது இம் முயற்சி சிறுதுளியே.
 - ★ சீற்நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்தீரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும் இரவாத புகழுடைய புது நூல்கள் தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும். - பாரதியின் குரல் எம்மை வழிநடத்துகின்றது.
- ‘அகிலம்’ வெளியீட்டினர்.

இராகரத்தினம் சிவசந்திரன், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் திலே புவியியற் றுறையில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும், புறநிலைப் படிப்புகள் அலகின் இணைப்பாளராகவும் பணி யாற்றி வருகின்றார். 1972இல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தில் துணை விரிவுரையாளராகத் தன்பணியை ஆரம்பித்த இவர் 1975 முதல் 1978 வரை களனிப் பல்கலைக் கழகத்திலும் 1979 முதல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தன் பணியைத் தொடர்கின்றார்.

சிறுக்கதை, நாடகம், போன்ற ஆக்க இலக்கியத்துறையிலும், பத்திரிகைத் துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். 1972இல் ‘ஊற்று’ எனும் அறிவியல் ஏட்டினை ஆரம்பித்து வெளியிட்டவர்களில் ஒருவர். ‘பூரணி’ இலக்கிய இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தார். 1975இல் ‘அகிலம்’ எனும் சமூக அறிவியல் ஏட்டினை சில ஆண்டுகள் வெளிக் கொண்ஸந்தார். கொழும்பு ‘மார்க்க’ நிறுவனத்தின் வெளியீடான் ‘மார்க்கம்’ ஆய்விதழின் ஆலோசக ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகின்றார். இவரது நால்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எமது சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டினை இலக்காகக் கொண்டவை.

— ஜோசப்பாஸா.